

# Giới thiệu Người Chồng Mạo Danh

Vì đắc tội với Trần Minh Đức mà cô gái Phương Anh chỉ mới 17 tuổi đã bị ép gả cho anh làm vợ.

Đa số nam chính ngược nữ chính và đó là lý do bọn tớ nghĩ ra câu chuyện này. Nam ngược nữ bây giờ xưa rồi nhé giờ là phải để nữ ngược nam sống dở chết dở, sống ko bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 1

" Ăn nhanh lên còn về, bố mẹ đợi kia " Phương Anh hết cầm đũa lên xem giờ, lại giục gã Nam - em trai cô đang ăn ngon lành bánh mì xúc xích kẹp thịt ở bên cạnh.

Miệng nhét đầy thức ăn mà vẫn ko ăn hết bánh mì, Nam khó chịu ra mặt: " cứ từ từ cho khoai nó rừ, khoai chưa rừ thì đừng có giục ".

Thấy Nam thao tác chậm chạp, Phương Anh liền ngoảnh lại xem có ai ở gần ko rồi khi biết ko có ai. Cô dùng lực ở cổ tay, phát một phát vào gáy Nam khiến cậu phun sạch thức ăn từ cổ họng đi ra.

" Ơc.....ợc.....chị bị điên hả? " Khó khăn lắm cậu mới nhét vào được, bây giờ thì xong rồi, nôn sạch sành sanh.

Phương Anh như cố tình bơ Nam, vội vàng trả tiền rồi lôi cô cậu em trai đi ra ngoài lấy xe. Khi bước ra cô phát hiện có rất nhiều khi lông xanh ( công an) đứng đối diện phía hai chị em. Bọn họ đang khám xét giấy tờ của từng người. Chỉ khi có bằng lái xe và giấy tờ chính chủ thì khi lông xanh mới đồng ý cho qua. Hình như đó là việc của khi lông vàng ( cảnh sát giao thông) cơ mà. Tự dưng hôm nay sở thú đổi phong cách à?

Phe này đi đòi Lượm rồi. Phương Anh vừa em chưa mười tám tuổi, vừa xe máy ko chính chủ. Quả này liệu có bị thu xe và phạt tiền ko đây. Đó là nguyên nhân cô đã nhắc nhở Nam, vậy mà liếc nhìn thẳng em trai trời đánh thần nhiên lấy đũa ra nghịch, coi thường khi lông xanh bằng đất xoang, cô càng cảm phẫn bấy nhiêu.

" Chị đừng nhìn em như thế, em ko có tiền đâu " Nam mắt nhìn màn hình đt, cơ mà tâm trí vẫn đang tưởng tượng quá trình chị gái bị tha hoá thành con quỷ dữ của làng Vũ Đại xa lắc xa xưa.

Phương Anh nghiêng răng ken két khi sắp tới lượt mình, hai chân cô nhũn lại như gặp phải ma quỷ. Tiếng khi lông xanh ngày càng gần: " người tiếp theo ". Người kia ra là tới lượt cô.

Bỗng nhiên Nam ghé sát vào tai Phương Anh: " đằng kia có cửa sau kia " Nhìn theo cái chỉ tay của em trai, cái cửa sau kia chắc là lối thoát hiểm của nhà hàng. Ở đó cũng ko có ai qua lại, rất thích hợp để hai chị em vượt ngục đấy.

Nói là làm Phương Anh và Nam khe khẽ cái mồm lại, hai chân cố đi sao cho ko động. Người bị khi lông xanh kiểm tra rất nhiều, ai cũng phải chờ đợi. Nay hai chị em tách đoàn, coi như bớt một đối thủ vì vậy bọn họ ko quan tâm lắm.

Tuy nhiên một đồng chí khi lông xanh đã tinh mắt nhận ra sự thay đổi nhỏ nho này. Anh đuổi theo và bám sát nút.

" Đợi đã " Anh lên tiếng gọi giật hai kẻ tình nghi khi mà cánh cổng chỉ cách hai chị em là hai bước.

Sống lưng Phương Anh lạnh cóng, nhiệt độ trên người giảm dần.

" Chị đếm đến ba....." Phương Anh còn chưa nói hết cậu, cậu em trời đánh đã nhanh hơn chị nó chạy như bay và đã thoát ra ngoài. Cô nghệt mặt đứng chết trôi.

" Bị phản bội rồi à? " Cái giọng nói khàn khàn mà đầy khinh bỉ của anh làm cô tức phát khóc.

" Tên là gì? Bao nhiêu tuổi và có bằng lái xe chưa? " Anh bước tới, đứng trước mặt cô tra hỏi.

Phương Anh vô cùng ngỡ ngàng khi được chiêm ngưỡng nam thần nhà người ta, ko ngờ trong số những con khi lông xanh lại xuất hiện một khi lông xanh hot boy sở hữu gương mặt điển trai, làn da trắng sữa, nụ cười duyên dễ lộ chiếc răng khểnh làm say đắm lòng người.

Đối phó với những tội phạm cứng đầu Minh Đức ko khỏi bức mình và khó chịu. Anh chỉ muốn tổng hết vào tù, cho ngồi bóc lịch sưng tay. Mà cô gái này cũng thuộc hạng xinh xắn, khí chất thanh cao như thiên thần, anh ko hiểu cô đã làm chuyện xấu gì để mà phải bỏ trốn.

" Tên là Phương Anh, năm nay mười.....à ko hai mươi tuổi, xe chính chủ ạ " Phương Anh nói dối ko chớp mắt, đằng nào sai thì sai cho chót chứ cô ko hề

có ý định ăn năn hối cải.

Nói mà cũng ngập ngừng ko ra hơi anh nhú mồm: " giấy tờ đâu? ".

Cô xanh mặt chỉ tay vô thức " em trai cảm mất rồi "

" Cái gì? Đùa tôi hả? " Anh nhìn theo hướng thẳng nhóc vừa bỏ chạy, định nhìn nó đã cao chạy xa bay rồi.

" Tha cho em một lần đi anh, nha "

" Ko được luật là luật "

" Em sai rồi "

" Ko là ko theo tôi về đồn giải quyết "

Giây phút Minh Đức chuẩn bị đưa Phương Anh về đồn, cô đã dừng cảm chống cự lại: " Em biết chỗ thẳng nhóc đó, cho em một cơ hội đi " Phương Anh giờ thủ đoạn mỹ nhân kế, dĩ nhiên chẳng ai đủ thông minh để mà ko bị mắc bẫy.

" Được rồi tôi cho thêm một cơ hội " Người làm công an như anh, cả ngày đi bắt cướp và kẻ gây rối. Bây giờ cũng phải thay đổi ko khí chút ít, bổ bảo rồi ra đường phải nhường nhịn gái kéo sau này ko cô nào chịu đồng ý lấy anh đâu.

Thấy vậy Phương Anh nhe hàm răng trắng đều ra cười, cô ko ngờ lại dễ dàng thế. Vì vậy ko lừa được con khỉ lông xanh một vỏ, cô ko phải fân cuồng của seveeten bias Mingyu. Sau đó cô hẹn anh gặp nhau ở công làng kèm theo các giấy tờ, như thế cô sẽ được tha tội.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 2

Mang giấy tờ tới công làng sao? Phương Anh sẽ chẳng bao giờ đến đâu. Tốt nhất là đừng có nghe cô hứa hươu hứa vượn vì chẳng bao giờ cô thực hiện cả. Được khi lông xanh hot boy tạm tha cô đã bắt luôn grab mà về nhà luôn. Nếu ko nhầm thì lúc về trời đổ mưa mà công làng lại chẳng có mái che, xung quanh là những bãi đất trống bị bỏ hoang. Chắc chắn muốn tìm chỗ trú thì ướt như chuột lột xong mới tìm thấy nhà dân. Cứ coi như ăn ko được thì đập đồ đi cô thừa biết bản thân mình sẽ ko bao giờ sánh vai với hot boy khi lông xanh và cả hai hoàn toàn ko có khả năng để yêu nhau.

Lúc trở về nhà Phương Anh phải tần cho cậu em quý hoá một trận nên thân. Dám bỏ rơi chị gái, thế mà lúc cậu đánh nhau tay đôi với trùm của trường, cô ko ngại cái áo trắng 150k mà lao vào ôm hai tay của địch để cậu lốc ao. Lần thứ hai cô mang danh họ em trai đi đánh ghen vì bạn gái cậu công khai ngoại tình với hot boy trường khác. Lần ba, lần bốn, lần năm.....lần thứ n cô giúp đỡ mà ngày hôm nay mới biết cái tính siêu ích kỷ của Nguyễn Hoàng Nam phản bội Nguyễn Hoàng Phương Anh.

" Em thực sự xin lỗi " Bỏ mặc chị gái, trong thâm tâm cậu cũng hối hận lắm chứ bộ. Cơ mà tình huống cấp bách, cậu chỉ còn nước chạy mà nói chạy thì tha bảo chị gái đi bộ còn hơn. Loại con gái chạy như đi bộ ko bị bắt mới lạ.

" Cảm ơn " Nếu xin lỗi mà có thể giải quyết hết mọi chuyện thì chẳng cần đến tập đoàn khi lông xanh làm gì.

Ông bố đứng cạnh nhận ra núi lửa sắp phun trào, ông sợ hãi núp ở nhà bếp ko dám can ngăn. Đứa con gái này của ông, ông thừa biết cái tính dở dờ ương ương, quyết ko khuất phục mọi thứ dù có là thần tiên đi chăng nữa.

Khách sạn năm sao AT.....

Trong phòng Minh Đức cuộn tròn trong một tấm chăn bông, cả người lạnh cóng vì dính mưa, mũi hắt xì liên tục. Có mơ anh cũng ko dám nghĩ cô gái tên Phương Anh đó lại ác độc như vậy. Làm anh chờ cả ngày, sợ cô đến mà ko gặp nhau, anh ko dám rời đi nửa bước. Nhưng cái anh nhận được là cơn mưa rào mãi ko dứt. Hậu quả là ốm nặng, nghỉ ốm mất hai tuần liên tiếp. Xem ra cô gái này anh nhất định phải bắt đền bù thiệt hại gấp đôi.

Rất nhanh anh đã tìm thông tin về cô, tên Nguyễn Hoàng Phương Anh, mười bảy tuổi.....ngon chưa đủ mười tám tuổi đã lái xe phân phối lớn. À mà xe của cô vẫn chưa mang về. Nghĩ tới đây anh nở nụ cười đầy ẩn ý. Anh cho người mang xe tới nhà anh và liên hệ với bố mẹ cô.

Lúc này Phương Anh ko hề hay biết giông bão sắp tới cô bình thần ngâm mình dưới làn nước trong veo ở hồ bơi. Dù chưa đủ mười tám tuổi nhưng cơ thể cô đã lớn phổng phao hơn những bạn bè trang lứa. Bộ ngực tròn đầy là kết quả của việc ngày nào cũng uống sữa đậu nành. Đôi chân thon dài cùng cặp mông săn chắc do hàng ngày chăm chỉ tập gym. Vì hồ bơi ko có người, cô dừng cảm mặc bikini hai mảnh tách rời nhau màu xanh toát lên làn da trắng nõn nà của cô.

Minh Đức ở đằng sau anh ko ngừng tán dương số đo ba vòng chuẩn tới từng centimet của Phương Anh. Giá như anh được tắm cùng cô, lau người cho

cô, được ngắm mãi thân hình thon thả bắt ngờ của một cô bé chưa tròn mười tám tuổi kia thì tốt biết mấy.

"Tôi có chuyện muốn nói với em" Có chuyện quan trọng hơn cần giải quyết với cô nên anh đã tạm thời rời mắt khỏi thân hình quyến rũ, gọi cảm của Phương Anh.

Anh đứng trên bờ, tia xuống đỉnh đầu Phương Anh, vậy mà cô ko hề để ý vẫn nô đùa với làn nước mát lành.

Cảm giác có người lạ ngày càng trở dậy mạnh mẽ Phương Anh vội vàng ngước lên, bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo ko tưởng của Minh Đức, cô đỏ mặt ngượng người xuống. Hai tay che đi bầu ngực thập thò trong chiếc áo mỏng tang.

Mặc kệ Phương Anh bây giờ đang nghĩ gì, anh cầm cổ tay trái của cô kéo lên. Phần thân trên lộ ra, cô sợ hãi hét toáng lên: "Aaaaaaaaaaaaa" Phương Anh như người chết đuối bơi vào bờ, dùng khăn tắm lớn choàng lên người, che đi những phần nhạy cảm.

"Anh.....anh là đồ đáng ghét" Chửi xong cô bỏ vào trong thay đồ.

Minh Đức tần ngần đứng mãi mới sực nhớ chuyện quan trọng, cũng nhanh chóng theo vào nhà.

Trong nhà năm con người, năm mặt, năm lời bố mẹ Phương Anh đưa giấy tờ chính chủ cho Minh Đức xem, anh cẩn thận soi xét từng chút một. Thấy biểu hiện của anh, Phương Anh bĩu môi nói đều: "có cần phải cẩn thận thế ko, đúng là khi lông xanh".

Tai anh ko bị điếc và rõ ràng anh nghe thấy rất rõ. Anh trả lại giấy tờ cho bố mẹ cô, rồi bắt đầu vào chuyện quan trọng hơn: "cháu muốn cưới con gái bác" Anh đã suy nghĩ rất kĩ và anh muốn cô làm vợ, cũng như trở thành chồng của cô trên giấy tờ.

"Anh bị điên hả" Phương Anh đứng bật dậy.

Bố mẹ và Nam nhìn nhau, ko hiểu chuyện gì đang xảy ra. Con gái họ, Nguyễn Hoàng Phương Anh.....cuối cùng đã có người tới cầu hôn và họ xúc động phát khóc, ôm chầm lấy nhau, phần Nam cậu vô cùng cảm kích anh khi lông xanh vì xét ra laptop đã về tay cậu. Còn nhớ mấy tuần liền chia phe cánh, đấu nhau bao nhiêu trận ko nên hôn chỉ để trở thành chủ nhân của chiếc laptop.

"Mọi người đồng ý cũng ko sao tuy nhiên Phương Anh đã phạm phải ba lỗi: chưa đủ tuổi lái xe, xe ko chính chủ và ba là.....làm tổn thương cháu" Vì ai mà người ta bị cảm nặng, tưởng như mãi mãi nằm trên giường, quần cái chần bông nóng như lửa mà bỏ ra thì như tảng băng đè lên người.

Lỗi thứ nhất và lỗi thứ hai Phương Anh nhận sai nhưng lỗi ba cô quyết ko phục. Là anh dân đồn tự nguyện đợi chứ cô đâu bắt anh phải đợi.

"Điều ba tôi ko chấp nhận" Cô kịch liệt phản đối: "hôn lễ này tuyệt đối ko bao giờ xảy ra".

"Ko xảy ra thì em phải đi tù, chắc em từng nghe tới cái tên Trần Minh Đức lấy lừng khấp năm châu" Anh cố ý nhắc nhở cả gia đình Phương Anh.

"Trần Minh Đức, a em nhớ rồi anh ta là con trai của thủ tướng Trần Minh Sơn, cháu trai của bộ trưởng bộ công an. Nói chung là con ông cháu cha, thông minh sáng dạ hơn người" Trước đây Nam từng tìm hiểu vì bạn gái cậu chết mơ chết một cái tên này.

"Thì sao nào? Dù anh có là thần tiên tôi cóc.....um.....um" Bố cô nhanh tay bịt mồm cô lại.

"Thật ngại quá tôi ko biết cậu đại giá quang lâm, thất lễ thất lễ" Làm trong ngành nhiều năm, ông thừa biết người nào nên động vào và người nào ko nên động vào. Con cháu Trần Minh Sơn, ông đã nghe được rất nhiều hướng khác nhau, tóm lại là ko nên mạo hiểm khiến họ mất lòng. Vậy mà ông ko ngờ con gái ông lại lọt vào tầm mắt của Trần Minh Đức.

"Bố vợ ko cần khách khí, chuyện hôn lễ con đã bàn bạc với bố mẹ. Ngày kết hôn sẽ là vào tuần sau, bây giờ con xin phép trở về kéo muộn rồi" Anh ko cần biết bên thông gia đồng ý hay ko nhưng chuyện bản thân đã quyết nhất định sẽ thực hiện.

"Bố nói gì đi, mẹ nữa, hai người mau đánh cho anh ta một trận đi" Chẳng ai chú ý đến Phương Anh, bố mẹ mãi tiễn khách quý, đưa em trai thì ôm laptop như mạng sống.

Trần Minh Đức - tên khốn nhà người.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 3

Tối Phương Anh lên mạng tra thông tin về Trần Minh Đức, mọi lời mà Nam nói đều copy giống hệt trên google, chắc cậu nhóc học thuộc lòng đây mà. Hỏi google cô vẫn thấy ko ổn liền hỏi thăm bạn bè, nhất là những đứa mê trai và tài lướt bàn phím nhanh như tia chớp đấy. Quả nhiên mấy phút sau hàng loạt thông tin, đời tư lẫn tin đồn gần xa của anh đều được thu bé lại bằng màn hình máy tính.

Tin đồn thứ nhất từng làm người yêu mang thai rồi chối bỏ trách nhiệm. Là người đàn ông lãng nhãng, số đào hoa là tay sát gái số một Hà Thành. Vung tiền như nước lã, thay bạn gái như thay áo..... Cuối cùng là hình ảnh anh ta hôn và ôm ấp một người phụ nữ ko rõ mặt nhưng thoáng qua cũng biết nhan sắc cô ta ko phải dạng vừa đâu.

Chốt cmn một câu " nhất định phải trốn " Cô ko thể giao cuộc đời mình cho một tên khốn ăn chơi loạn lạc, hại đời con gái nhà người ta mà còn khốn nạn chối bỏ trách nhiệm. Nếu cô cưới anh ta lỡ sau này anh ta cũng đối xử với cô ko ra gì thì chỉ bằng ba mươi sáu kế trốn là thượng sách.

Phuong Anh xé một tờ giấy đôi, đặt bút viết những dòng chữ ko thể nắn nót hơn: " gửi bố mẹ kính yêu và em trai thân yêu, con vẫn còn yêu cuộc đời độc thân nhiều lắm, con còn chưa được đi du lịch vòng quanh trái đất, chưa cùng bạn bè đi ăn các món ăn vặt lẫn sơn hào hải vị..... Vì vậy con ko thể cưới sớm, càng ko thể kết hôn với một người đàn ông đòi truy, lãng nhãng, đào hoa khốn nạn như Trần Minh Đức. Tóm lại nếu bố mẹ muốn làm thông gia với anh ta thì chỉ bằng gã Nam đi ạ bởi vì xã hội bây giờ nam cưới nam đã ko thành vấn đề gì mà hai người họ nhìn đẹp đôi lắm. Công và thụ tối chúc hai người sống hạnh phúc với nhau. Ok i'm fine " Chấm bút Phuong Anh dứt khoát ra đi, cô ko dám mang nhiều cùng lắm là mang hai ba bộ quần áo đơn giản nhét vào cái túi nhỏ, à quên cô còn mang luôn lợn cu Nam nuôi ba năm theo chắc tầm con lợn nặng năm triệu kg rồi.

Phuong Anh trốn biệt tăm, cả nhà được phen nháo nhác nhất là cu Nam khóc meo đủ mọi tạp chất khi phát hiện lợn mất tích ko dấu vết mà ko nhầm thì bị chị gái mang theo. Cậu ăn vạ, lãn xả mọi hình dáng để cho bố mẹ biết mình đau khổ như thế nào. Là người trong cuộc cậu thừa biết phải vất vả như thế nào, tích cóp ra sao.....để có thể nuôi được con lợn vừa trắng hồng lại nặng cân.

Trên ghế mặt Minh Đức tối sầm khi đọc lá thư mà Phuong Anh để lại, con bé này đúng là fan cuồng đam mê dám bảo anh kết hôn với con trai ko ra con trai mà đàn ông chưa dám nói tới. Cứ cho em trai cô là thụ thì dù anh là công, chuyện kết hôn, chuyện trở thành bà chủ Trần sẽ ko bao giờ xảy ra. Dòng họ nhà Trần chưa từng chấp nhận cô chủ lại là " Thụ ".

Phuong Anh thuê một ngôi nhà bình dân, tháng tám năm trăm ngàn gì đó. Cô chưa dám ra ngoài mà chỉ dám ra vào buổi tối. Bởi vì bị bắt là toi đấy. Ngay cả trường học cô cũng ko dám bén mảng tới, cả ngày rom rốp trong nhà lo bị bắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 4

Sau khi Phuong Anh bỏ trốn, Minh Đức đã nhanh chóng xác định được vị trí của cô. Anh thừa biết cô nàng sẽ ko dễ yên chuyện này, vì nếu cô đồng ý chịu trận có mà cô đã bị tẩy não. Cầm tờ giấy in địa chỉ nơi cô sống, trong lòng anh ko nóng mà cũng chẳng nguội, hút gần hết gói thuốc trong xe. Đến nơi suy nghĩ của anh gần như sụp đổ, ko ngờ Nguyễn Hoàng Phuong Anh lại có thể thuê nhà trọ tồi tàn như cái ổ chuột mà ko dám cần nhân gì. Ngôi nhà cấp bốn đã xuống cấp, tường bong tróc, hôm nay trời mưa chút ít và mái ngói bị dột xuống ướt đầm cả một nền nhà.

" Xin hỏi cậu tìm ai? " Một bác nông dân hiếu kỳ đến hỏi anh.

Minh Đức lúi trong áo ra một tấm ảnh, người trong hình chính là Phuong Anh hồi chụp ảnh thẻ của trường, cái thuở vẫn còn trẻ con, ngây thơ mà vô lo vô nghĩ, công nhận hồi đó cứ như một đứa trẻ con được bố mẹ cưng chiều hết mực.

Ông nông dân cảm bức ảnh lên trước mặt, đôi mắt nhú lại. Chẳng là đi vội qua ko mang theo kính, giờ nhìn ai cũng giống nhau chẳng thể phân biệt được điều khác nhau: " Cô bé này nhìn rất quen hình như sống ở nhà bên cạnh " Lúc Phuong Anh tới thuê nhà chính ông là người giới thiệu bà chủ thuê nhà cho cô, ấn tượng đầu tiên mà ông nhìn thấy cô là gương mặt bầu bĩnh, nước da trắng, đôi mắt to tròn long lanh mà cô lại rất lễ phép, bảo gì cũng vâng dạ ngọt xớt.

" Cháu cảm ơn ông ạ "

Tìm thấy phòng của Phuong Anh, Minh Đức lại do dự ko biết có nên hành động luôn ko. Khi mà một công an đã xác định được mục tiêu, họ nhất định sẽ xông thẳng vào bắt sống. Vậy mà anh ko đủ dũng khí, dậm mạnh vào tường trông vô cùng khổ sở.

Bà chủ nhà vừa đi chợ về, trên tay xách rất nhiều đồ ăn, lúc bước vào cổng hai con ngơoi của bà như bừng sáng, âm thầm đánh giá người đàn ông trước mặt " Trời ơi sao lại có người đàn ông đẹp trai lại lảng trước cửa nhà thế này, xem ra mình trúng số độc đắc rồi đây ".

Thế là bà chỉnh sửa lại đầu tóc, quần áo một lượt, cẩn thận hơn bà nhe răng ra soi gương để xem có dính gì ko rồi bẽn lẽn lại gần chàng trai đang mãi dậm tay vào tường.

Minh Đức ko dậm nữa nhưng mắt trừng trừng như muốn ăn tươi nuốt sống thứ gì đó. Anh quay đầu lại thì va trúng đầu vào vai của bà chủ nhà. Lần đầu tiên trong đời bà có cảm giác an toàn như vậy, cánh tay săn chắc, rắn rỏi của anh nhẹ nhàng đỡ lấy người bà. Trong giây phút được thăng hoa cùng trai đẹp, bà hằng mong ước giá như thời gian ngưng đọng lại.

Vừa về nhà Phuong Anh đã phải chứng kiến cảnh này, cô sùng sốt kêu lên: " ôi mẹ ơi " rồi núp sau bức tường. Thế quái nào tên này trâu vãi, già trẻ đều ko tha cho một ai. Cứ nhìn thấy đôi mắt ướt át của bà chủ nhà, cô đã biết kịch bản nó thế nào rồi.

" Có người tìm cháu đây Phương Anh " Bác Hải từ đầu chạy lại nhắc nhở cô mà ko hề để ý đến cảnh tượng trước mặt mình.

Nghé tiếng động sự chú ý của Minh Đức tĩa đến chỗ Phương Anh, anh nhủu mảy hai tay lạnh lũng buông bỏ chủ nhà ra mà bà vẫn còn quanh quẩn trong cái mộng tưởng ko hồi kết, ko chuẩn bị gì cứ từ từ ngã oạch xuống đất bất tỉnh.

" Nguyễn Hoàng Phương Anh hôm nay em phải về nhà với tôi " Anh gần như điên lên, cái bà béo vừa rồi đúng là to gan dám dùng đôi mắt của goá phụ để nhìn anh, thật kinh tởm. Lúc này mọi lửa hận trong lòng đều được anh phóng ra, người chịu trận chỉ có thể là Phương Anh.

Cái lò lửa sắp nổ tung đầu ai ngu mà đứng chờ chết. Cô vội vàng ôm lấy cặp chạy thật nhanh ra ngoài. Quẹo trái là khu chợ xanh, người người tấp nập, đông thế này chắc ko bị bắt đầu nhĩ. Phương Anh thâm an ủi con tim yếu đuối vừa thâm mong sẽ thoát khỏi bàn tay của quỷ dạ xoa, tên khỉ lông xanh đòi truy.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5

Dáng đi của Phương Anh rất buồn cười, cái đầu tuyệt nhiên ko dám quay lên trên vì lo sợ chưa cắt đuôi khỏi Minh Đức. Tên đó là khi mà thính như chó í. Cặp giò dài tới nách chạy một bước mà cô ngỡ như mình vừa vấp voi ba bước. Kiểu gì cô cũng chọc cho anh ta điên lên rồi, còn cả lợn của cu Nam bị cô mang ra thế chấp đôi giày adidas, tuần sau mới ship đến.

" Á tôi xin lỗi " Phương Anh ko cần thận va mạnh vào một người trên đường, bờ vai rộng nam tính và mùi hương rất quen thuộc cơ mà cô lười đến nỗi ko muối ngẩng đầu lên.

Minh Đức ánh mắt đầy vẻ khinh bỉ, nắm chặt lấy cổ tay cô: " muốn chạy? "Anh đánh nhẹ vào gáy của Phương Anh nhưng cô giấy kinh quá nên trật tâm. Kết quả anh vác cô lên thẳng tay ném vào ô tô đang đỗ bên ngoài.

Cô bị anh ném lên giường, cả người cô đau ê ẩm muốn trốn thoát khỏi vòng vây của anh. Anh ko nói gì, mặt mày lạnh như băng: " tại sao lại trốn? " Bàn tay anh ko an phận vỗ đét phát vào mông cô rồi luồn xuống váy.

Phương Anh sợ tái mặt ko nghĩ anh ta lại kinh tởm và đòi bại như vậy. Cô còn chưa mười tám tuổi, chưa đủ tuổi kết hôn đâu. Thế này chính là ngang nhiên cưỡng hiếp trẻ vị thành niên.

" Tôi sẽ gọi điện cho công an đến bắt anh huhuhuhuhu " Cô khóc ngất lên ngất xuống, chặn hai bàn tay bản thủ của anh và hắt ra không khí.

Nghé Phương Anh nhắc tới hai từ " công an " miệng anh nhếch lên " công an tới bắt công an em cứ thử xem " Rồi anh cời áo cô, từng cúc một để lộ cảnh xuân trước mặt.

" Đừng động vào tôi, tôi cầu xin anh "

" Cầu xin tôi? " Lúc này bàn tay anh ngưng lại, nhưng một tay vẫn thốc vào trong váy cô.

" Hứa với tôi sau này ko được phép trốn, nếu ko tôi sẽ khiến em sống ko bằng chết " Dứt lời anh mặc lại quần áo, đóng sập cửa bỏ cô ở trên giường cùng với nỗi đau suýt bị cưỡng hiếp.

Đôi bàn tay bản thủ của anh ta dám động vào người cô! Tôi hận anh Trần Minh Đức.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 6

Một lát sau người giúp việc gõ cửa, bà ấy nói với Phương Anh: " cậu chủ bảo cô chủ xuống ăn cơm " Phương Anh ko đáp, trong đầu rõ ràng vẫn còn chất chứa hình ảnh đòi truy mà anh ta dành cho cô.

" Bà bảo với anh ta cháu ko đói " Cô ngồi dậy, lục balo lôi đt ra.

"Bố mẹ con muốn về nhà " Cô khóc nức lên, một cảm giác cay nồng sộc vào mũi. Giờ này tuần trước cô và cu Nam đang cãi nhau lồng lộn để xem ai là người sở hữu ipad thần thánh.

Rồi bố vào can ngăn và bị cu Nam tấn một trận nên đòi. Nhớ lại khoảnh khắc í, cái mặt buồn rĩ rười của cô đã được thay bằng mặt cười ko nhìn thấy mặt trời đâu.

Mình Đức ở dưới, bụng anh đói meo, chỉ đợi cô xuống thế nhưng cô dám khước từ lệnh của anh qua lời của bà giúp việc. Anh nhấc mông lên, từng bước từng bước tới phòng ngủ.

Mở cửa phòng anh phát hiện Phương Anh đang cười rất vui vẻ, tay phải áp đt vào tai. Cô gái đó chẳng hiểu sao mới gặp lần đầu, anh đã có cảm giác rất thân quen, rồi vết bớt trên cánh tay anh từng nhìn thấy ở đâu đó. Chính vì vậy anh quyết định cười cô về làm vợ.

"Còn ko mau xuống ăn cơm " Minh Đức giật đt từ tay cô ra, hai con mắt dán chặt vào ánh mắt siêu vô tội của cô.

"Tôi nói là ko đói " Cô phụng phịu, bực bội quay lưng về phía anh.

"CÒN KO MAU XUỐNG " Chưa từng có ai làm trái ý anh kể cả bố mẹ, chính vì vậy sự bướng bỉnh của cô giống như cái tát tát thẳng vào má anh.

Phương Anh bị con thịnh nộ của anh làm cho giật mình, đôi chân linh hoạt chạy xuống nhà càng nhanh càng tốt. Cái tên khốn lúc nóng lúc lạnh, chẳng thể hiểu nổi tâm tư như anh ta làm cô rất rất muốn kí giấy li hôn.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 7

Sáng hôm sau Phương Anh đang ngồi trong nhà xem ti vi, kênh chiếu phim hậu duệ mặt trời. Song Joong Ki và Song Hye Kyo đẹp đôi đã man í. Đúng là sinh ra là để dành cho nhau. Còn cô thì, chồng với chả chiếc tính cách đáng sợ như ông phù thủy.

Hết phim cô cầm đt bấm từ kênh này sang kênh kia, đến kênh VTV5 chiếu một khachs sạn năm sao bị khủng bố tấn công. Khói đen bay mù mịt, khách sạn có mười bảy tầng, nhìn trong ti vi thì nó đã sụp gần hết chỉ còn lại tầng một. Mà tầng một cũng nát ko kếm. Theo công an cho biết hiện tại có khoảng mười người bị mắc kẹt, trong đó có một đồng chí công an.

"Công an sao? Số nhọ thế " Phương Anh lăm lăm thi đt rung. Là số của bố, aha cuối cùng cũng chịu gọi đt cho con gái rồi chứ gì.

Đầu dây bên kia đích thực là bố cô: "Alo con có nhà ko? "

"Có ạ, chuyện gì vậy bố? "

"Chồng con.....chồng.....con tính mạng.....nguy hiểm.....cực độ " Lúc nhận được tin thì ông đang ngủ, nào đâu ông có biết gì gọi vội cho con gái nhắc nhở nó chuẩn bị tâm lý.

"Wtf???????? " Thói quen khó bỏ ấy mà, với cô sống mà ko có từ đó thì chẳng thể sống được.

"Có tiền đấy ko mau đến bệnh viện 198 càng sớm càng tốt " Bố cô gấp gấp hơn, vì ông thấy bác sĩ đã đưa một chiến sĩ công an vào trong phòng cấp cứu và cứ ngỡ là "con rể ".

"Con đến ngay ạ "

Trên đường tới bệnh viện lòng Phương Anh như lửa đốt, có phải do tối hôm qua cô nguyên rủa anh nên hôm nay mới bị báo ứng ko? Trần Minh Đức à, tôi hoàn toàn ko có ý đó chỉ là tôi giận quá mất khôn, chẳng bao giờ nghĩ tới hậu quả. Tôi thành thật xin lỗi anh mà, anh vẫn còn tuổi thanh xuân, đẹp trai như thế chết làm gì cho phí cả một đời trai đẹp ra. Anh có biết là ở Hàn Quốc bao nhiêu người đàn ông muốn phẫu thuật để có gương mặt như anh? Xin đừng có chuyện gì mà.

Xe dừng là lúc người Phương Anh như cái xác ko hồn, thần thờ, cứng đờ người như pho tượng bước vào. Trước phòng cấp cứu bố cô đang ở đó, cả người ướt đầm mồ hôi. Nhìn ông cô rất xót xa, cay mắt mà rơi lệ.

Có thể đối với mọi người Trần Minh Đức chỉ là công tử ăn chơi thác loạn, coi trời bằng vung. Tuy nhiên với ông, trí thông minh cùng tài phán đoán như thần của anh khiến ông cực kỳ nể phục, coi trọng hơn những người khác. Sau đó anh trở thành con rể ông, ông lại càng coi trọng anh hơn nữa, cách ông đối xử với anh được ví như ông bố hiền từ với cậu con trai nhỏ vậy. Gã Phương Anh cho anh, ông rất tin tưởng, giao trách nhiệm bảo vệ và yêu thương cô mà người bố như ông chưa hoàn thành cho anh.

"Bố ơi anh ta sẽ ko sao chứ? " Cô gục vào vai ông khóc nức nỏ, nếu anh ta chết một phần cũng là do cô mà ra, cả đời này cô sẽ sống trong sự dằn vặt



ăn sâu tới tận xương tủy mất.

"Sẽ ổn thôi con à, chồng con mạng lớn lắm, ko có chuyện gì đâu con. Hãy tin tưởng vào năng lực bác sĩ nào " Ông xoa đầu con gái nhỏ, mắt ko rời khỏi cửa phòng cấp cứu.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 8

Tối hôm qua Minh Đức đã gọi cho anh trai song sinh của mình là Trần Minh Hoàng - hiện tại anh là bác sĩ, đang sinh sống và làm việc ở Hàn Quốc. Hai anh em giống nhau như hai giọt nước, chỉ khác là Minh Hoàng ko có răng khểnh và anh thì có. Nói về tính cách thì Minh Hoàng thuộc dạng good boy, thay vì ăn chơi, gái gú lúc rảnh rỗi như em trai thì anh lại dùng những thời gian đó cho việc đọc sách, nghiên cứu hay tìm tòi khám phá những gì mình chưa biết. Nói ko phải mê tín thì Minh Hoàng chẳng có chút khái niệm nào về gái, cả cuộc đời anh đều cống hiến hết mình cho ngành Y lấy đâu ra việc giành thời gian cho việc hẹn hò.

"Lâu rồi ko gặp anh trai " Minh Đức hồi tưởng lại những kỉ niệm êm đềm của hai anh em bên nhà bà ngoại, lúc đánh trận, lúc chạy qua nhà hàng xóm vật trộm ôi, trộm táo.....rồi chạy như bay khi bị phát hiện.

Thỉnh thoảng cùng ông ngoại ra bờ hồ câu cá, thi nhau xem ai câu được cá nhiều hơn và thường thì anh là người thắng hết trong các trò chơi thiên về sức mạnh, thể lực còn Minh Hoàng do suýt chết khi ở trong bụng mẹ nên từ nhỏ đã yếu ớt nên chỉ thích ngồi một chỗ đọc sách hay đánh cờ với ông ngoại.

"Đúng là lâu thật, mới hôm nào vẫn còn đánh trận giả với nhau " Ở Hàn Quốc bây giờ đang là sáng sớm mà bình thường Minh Hoàng cũng toàn dậy vào giờ này để làm hết các bài báo cáo, nộp lên cho giám đốc bệnh viện.

"Anh có chuyện em muốn nhờ anh giúp "

"Nói đi, nếu anh giúp được thì anh sẽ làm "

"Chuyện là..... "

Nói chuyện xong với em trai ngay lập tức Minh Hoàng xin phép giám đốc bệnh viện xin nghỉ phép dài hạn, mua vé máy bay và trở về Việt Nam. Khi trở về Việt Nam là thời điểm anh nhận ra Minh Đức đã biến mất, chỉ để lại cho anh thông tin về vợ và địa chỉ số nhà.

"Nguyễn Hoàng Phương Anh " tên hay thật, ko ngờ em trai anh lại cưới một cô gái chưa đầy mười tám tuổi về làm vợ. Trong ảnh là cô gái rất xinh, làn da trắng hồng tuy nhiên mặt học sinh nhưng thân hình phụ huynh khiến anh hơi nhúm mày.

Trước mặt anh là hình ảnh hai bố con gục đầu vào vai nhau khóc, bỗng dưng hình ảnh bà ngoại hiện từ, nhân hậu xuất hiện mờ ảo trước mặt anh. Nhìn từ góc độ trên, theo đánh giá của anh, cô gái kia chắc là Phương Anh, người đàn ông bên cạnh gương mặt chính trực, làn da rám nắng cho thấy đã trải qua rất nhiều chuyện đời kia chính là bố vợ của em trai.

Anh ko biết phải mở lời ra sao cho đúng vì đó là vợ của em trai chứ ko phải của anh, cảm giác ngại ngùng len lỏi trong tâm trí cùng với hành động của anh.

"Bố ", " Phương Anh "

Chỉ hai từ, hai từ thôi cũng đủ để làm cho hồn của Phương Anh và bố cô trở về đúng nguyên trạng của nó. Cô ngước mắt lên, trong ánh mắt chứa đựng niềm hy vọng mong manh nhưng ko dễ vỡ chút nào. Người đàn ông trước mặt, gương mặt bối rối, thân thể khỏe mạnh, tay chân lành lặn như chưa từng trải qua sự sinh tử li biệt nào. Cô hạnh phúc ngoảnh mặt lại thông báo cho bố cô: "Anh ta chưa chết bố ơi ". Khỏi nói ông mừng đến mức nào, chạy vội ra ôm chầm lấy cậu con rể quý tử khóc ko thành lời.

Mặc dù được bố vợ ôm rất nồng nhiệt nhưng anh lại cảm thấy rất xa lạ với Phương Anh. Đáng lí sau khi biết chồng chưa chết, phận làm vợ nhất định sẽ chạy tới ôm lấy người chồng. Tuy nhiên trong hoàn cảnh này cô chỉ đứng đó, lặng im và ko hề rơi thêm một giọt nước mắt nào. Bỗng chốc anh cảm thấy rất hụt hẫng, cô gái đó thực sự rất giống người xa lạ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

## Chương 9

Kiểm tra một lượt tổng thể theo đề nghị của bố vợ, cuối cùng Minh Hoàng cũng trở về nhà cùng với Phương Anh. Ở trong xe tuy mang danh là vợ chồng nhưng ko khí rất ngột ngạt và căng thẳng. Một phần Minh Hoàng đang rất mệt, anh bay liên hai chuyến vì lỡ mua nhầm vé rồi về Việt Nam lại phải tới ngay bệnh viện tạo bằng chứng giả. Vì vậy anh chẳng còn đâu sức để mở miệng. Còn Phương Anh cô thuộc tuyền người hướng nội, ko bao giờ giao du, nói chuyện với người lạ, người xấu. Trên mặt luôn trực biểu cảm thanh niên nghiêm túc. Mà với cô, chồng thì sao cũng chỉ là người dưng thôi.

Đến nhà Phương Anh một mỗi nằm oạch xuống giường, chẳng thèm thay quần áo, mặc nguyên bộ đồ rất là hằm hỏ đi ngủ. Cát xe Minh Hoàng lên phòng, anh vô cùng ái ngại khi trông thấy cảnh này. Xem ra anh phải dành thời gian thật nhiều để tìm hiểu cô gái này. Bằng ko anh sợ vấn đề bại lộ thân phận sẽ sớm hơn dự tính.

" Cậu chủ cậu cà phê của cậu đây " Muộn thế này rồi mà bà giúp việc vẫn chưa về, bà đưa tách cà phê đến trước mặt Minh Hoàng.

Anh vốn dĩ chưa ghét mùi cà phê nói gì đến uống, ngày xưa bố anh phá được một vụ án khá lớn mà người bố anh giúp đỡ là chủ tịch một công ty chuyên về cà phê và ông ấy đã hào phóng tặng cho gia đình anh gần năm tấn cà phê đen và cà phê hoà tan về uống, ngày nào ông đi làm về là hai gói và Minh Đức đi học về làm một gói . Mùi cà phê hoà tan kết hợp với cà phê đen thì ôi thôi rồi. Cả ngôi nhà bốc mùi nồng nặc. Chính vì vậy đến giờ anh bị dị ứng với cà phê nguyên một cục.

" Có trà xanh ko? " Thay vì uống cà phê, anh chọn trà xanh vì nó là thức uống rất tốt cho cơ thể lại giúp thư giãn đầu óc.

" Dạ có " Bà giúp việc gạt đầu.

" Phiền bà pha giúp cháu một tách trà " Anh nhẹ nhàng nói, này giờ anh cũng khát lắm.

" Được cậu chờ tôi chút " Bà giúp việc liền nhanh chóng quay trở lại bếp.

Ko biết từ lúc nào Phương Anh đã đứng sau cánh cửa theo dõi mọi chuyện, gương mặt cô cứng đờ vì cứ coi như mới sống với nhau được năm ngày nhưng những thói quen, thích gì hay ghét gì nhất của Minh Đức cô biết hết. Vì cô là người rất cầu toàn, hay soi xét mọi thứ theo nhiều khía cạnh khác nhau. Mỗi lần về nhà anh ta thường uống năm tách cà phê trong mỗi giờ nghĩa là cách một giờ anh ta lại uống một tách và nhiều nhất thì là bảy tách trong một ngày. Có thể nói rằng Trần Minh Đức là thánh cuồng cà phê, ko có nó anh ta ko thể sống nổi qua ngày. Chẳng thế a, trong tủ lạnh cà phê gói chất thành một đồng kia kia. Vậy mà bây giờ anh ta lại thân nhiên uống trà xanh thành cà phê. Ngon ghê ghê anh ta từng quát mắng cô vì dám để túi trà xanh trong tủ khiến anh ta ko có chỗ để cà phê.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 10

Sự thay đổi ngày một rõ rệt của Minh Đức khiến Phương Anh cảm thấy như mình bị thôi miên vậy. Tối nào anh ta cũng thức khuya đánh liên minh tới tận sáng hay cả tuần ko về nhà là chuyện thường tình. Vậy mà bây giờ thì sao, thức khuya dậy sớm tập thể dục lành mạnh, uống trà xanh thay cà phê. Nói năng lễ phép với bà giúp việc, thời gian rảnh rỗi thì đọc sách, nghe nhạc ko hề nhắc tới gái gú, chơi bời gì hết. Đặc biệt anh ta ngủ ở phòng sách, trước đây anh ta từng nhiều lần sàm sỡ cô công khai nhưng bây giờ phải nói đúng là anh ta tránh cô như tránh tà.

Đó mới là nhận định của Phương Anh, theo nhận xét của bà giúp việc thì Trần Minh Đức cứ như trở thành một con người khác, nhân cách xấu xa biến thành nhân cách vàng.

Hôm nay cô ko đi học vì đã hẹn với một cô gái ko quen mặt, lạ tên bởi vì cô ta đã nhắn tin trên face nói với cô: " tôi có cách khiến Trần Minh Đức li dị, hãy liên thủ với tôi ". Nói ko phải mê tín thì cô ta đã đánh trúng vào tâm lý của Phương Anh rồi. Cô muốn, rất muốn ly hôn, vô cùng muốn được trở lại thời thanh xuân của tuổi mười bảy tràn đầy ước mơ, hoài bão và tương lai đang đương tay chào đón. Chứ ko phải ngày nào cũng ru rú trong nhà, ăn ngủ nghỉ, làm bạn với bốn bức tường. Cô chán ngấy tình cảnh này lắm rồi.

Phương Anh hẹn cô ta ở quán cà phê khá xa nhà vì cô rõ ràng rất cẩn trọng, nhất là với Trần Minh Đức, tuyệt đối ko được để anh ta phát hiện ra. Quán cà phê được trang trí đúng theo phong cách mà ông chủ đặt tên cho quán " Monkey cafe ". Chỗ nào đâu đâu cũng thấy khỉ: khỉ đột, gia đình khỉ, khỉ đầu chó..... Ông chủ quán nói vì ông sinh năm khỉ nên mới nghĩ ra cách trang trí như thế này.

Ngẫm nghĩ một lúc, trong đầu cô nảy ra một sáng kiến ờ thì sau này mở cửa hàng sẽ đặt tên là Phương Anh Dragon vì cô sinh năm rồng, rồng ở đây là rồng nước chứ ko phải rồng vàng. Rồng nước sợ nước thì người ta lại gọi là rồng cạn tức giun đất.

" Cô chờ tôi lâu chưa? " Một cô gái khá xinh đẹp, thân hình quyến rũ, đường cong chữ S đặc biệt bộ ngực to đùng kia chắc là hàng giả. Đầu như Phương Anh toàn hàng thật.

Xin lỗi đi cô mới mười bảy tuổi thôi, chẳng qua thân hình phụ huynh, gương mặt học sinh nên bị hiểu nhầm rõ rệt. Nhìn cô gái trước mặt chắc phải hai



mười hay hai mốt tuổi rồi.

" Vừa mới tới thôi " Phương Anh trả lời nhanh gọn, cầm ly nước uống từng chút một đầu thềm để ý đến ai kia.

Cô ta thừa biết Phương Anh ko ưa mình nên cũng chỉ mỉm cười nhẹ, lời một danh thiếp của khách sạn nào đó mà cô chưa từng nghe danh.

" Phiên cô đưa Trần Minh Đức tới địa chỉ khách sạn này, phòng số 555. Việc còn lại cứ để tôi lo "

Phương Anh liếc nhìn tấm danh thiếp, móng tay bắt đầu bầu chặt vào nhau. Cô ta tại sao lại muốn hại Trần Minh Đức dù cô rất muốn nhanh chóng làm thủ tục ly hôn nhưng anh ta vẫn là chồng cô trên danh nghĩa. Trước khi biết được mục đích của cô ta, cô nhất quyết sẽ ko đồng ý giúp đỡ.

Nhận ra ánh mắt điều tra của Phương Anh, cô ta lôi ra một tờ giấy khám thai, giọng trầm xuống: " nếu trở thành vợ của Trần Minh Đức, chồng tôi sẽ thoát án tử hình " Nói đến đây nước mắt cô ta rơi lã chã, tâm trạng u uất bao trùm khắp ko gian.

" Tôi sẽ giúp cô, tối mai tôi sẽ đưa anh ta tới " Tuy trong lời nói của cô ta Phương Anh nửa tin nửa ko tin nhưng ít ra cô ta đã nói lý do cho cô và bây giờ điều quan trọng nhất của cô là ly hôn.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 11

Lúc Phương Anh trở về nhà thì Minh Hoàng vẫn ở trong phòng đọc sách, cô rón rén mở cửa bước vào trong. Anh ngồi quay lưng lại với cô, chiếc ghế đầy to hết phần người đã che mất người anh, ngón tay thon dài thỉnh thoảng lật từng trang sách. Sao mà nhìn đằng sau đã cảm thấy người trước mặt toả ra vô vàn ánh hào quang sáng chói, ko thể nào với tới nói gì đến việc dính bần.

" Trưa mai anh có hẹn với ai ko? " Phương Anh mở lời trước, mong chờ câu trả lời của Minh Hoàng. Giá như anh ko bận gì thì tốt biết mấy.

Minh Hoàng giật mình ngoảnh lại, trước mặt anh thiên thần nhỏ ko dính chút bụi bần nào của nhân gian. Anh có chút xao xuyến trước vẻ đẹp vô cùng đáng yêu, thanh khiết kia nên dù anh có bận đi chăng nữa chắc anh cũng sẽ hoãn lại để trả lời rằng: " anh ko bận ".

Nghe Minh Hoàng nói, cô hạnh phúc đập tay vào nhau: " vậy trưa mai anh đưa em tới khách sạn Xxxxxx, phòng 555 để em lấy đồ của bạn nhé " Nói rồi cô chạy về phòng.

Khách sạn Xxxxxx Minh Hoàng chờ người, đó chẳng phải là nơi từng..... Nhớ lại chuyện cũ sắc mặt anh bỗng tái đi, nhột nhạt hơn vừa nãy nhưng vì tin Phương Anh mà anh ko hề phòng bị chút nào.

Nhắc cái đã tới trưa mai Minh Hoàng mặc quần áo đơn giản vẫn toát lên vẻ đẹp trai hiếm có, khó tìm. Phương Anh cũng diện đồ giản dị vì cô đâu tới để chơi, thậm chí cô còn chọn cho mình đôi giày dùng để chạy bền.

" Em tới đó làm gì? " Đang lái xe Minh Hoàng bỗng nhiên quay sang hỏi cô.

Phương Anh có chút lúng túng, đầu óc cô trống rỗng ko hề để ý tới qua đã nói với Minh Hoàng là tới lấy đồ của bạn: " toi gặp bạn mà " Cô giả vờ quay sang đằng khác để tránh ánh mắt dò xét của Minh Hoàng.

Biết Phương Anh nói dối, anh vẫn tỏ ra tự nhiên. Vì anh ko rõ mục đích của cô nên đành im lặng. Tuy nhiên trong lòng anh đã mách bảo có chuyện chẳng lành sắp xảy ra.

Cuối cùng cũng tới nơi Phương Anh đưa cho Minh Hoàng một chai nước mà trước đó cô đã bí mật cho một viên thuốc do cô gái hôm nọ đưa. Thuốc nào cũng được, cô ko hề quan tâm vì ko chết đâu mà lo. Cầm chai nước anh uống vài ngụm nhận ra mùi vị của nó hơi khác thường, màu nước đậm hơn và vỏ chai có dấu hiệu đã bị mở. Trình độ tay nghề của người này khá non nớt vì dán vỏ chai lại cũng ko xong, càng dán càng để lộ nhược điểm ko biết để đâu cho hết.

" Minh đi thôi " Hai giờ rồi, chắc cô ta cũng đã chuẩn bị xong, giờ lên là đúng giờ rồi.

" Đợi chút anh.....thấy.....chóng mặt.....quá! " Minh Hoàng vội vàng ôm lấy đầu, anh nhận ra sự khác thường bên trong cơ thể sau khi uống chai nước. Đừng nói thứ trong chai nước là..... Người anh run run lên, nếu ko dựa vào tường chắc anh đổ rạp xuống nền đất rồi.

" Dựa vào em nào, em đưa anh lên nghỉ ngơi " Phương Anh vất vả, lăn lộn một cách phí sức kinh khủng để đưa con hàng lên tới tận tầng năm.

May thay cô ta đã đứng trước cửa cầu thang chào đón hai người, Minh Hoàng được đưa vào phòng, yên phận trên chiếc giường trải đầy cánh hoa hồng. Mùi hương tỏ ra thơm phức. Ga giường mùi đỏ như những đốm lửa cuốn lấy thân thể đang say giấc nồng kia.

" Khi nào xong việc tôi sẽ gọi cô tới " Cô ta vừa nói vừa tranh thủ cởi từng cúc áo của Minh Hoàng, vòm ngực rắn chắc, cơ bụng sáu múi dần dần hiện ra trước mắt. Ngay lúc này tâm trí cô đầy hỗn độn, một sự hồi hận xen kẽ nhau. Người đàn ông nằm trên giường bị người vợ lừa, bị bỏ thuốc, bị hãm hại chính là chồng của cô. Đầu mũi cay xè, hai bàn tay đồng loạt nắm chặt lại lịch sự đóng cửa, thật tâm nếu được chọn lại chắc chắn cô sẽ chọn cách này vì cô chỉ muốn ly hôn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 12

Phuong Anh ngồi đợi ở một phòng khác, hơi xa phòng của hai người họ. Cô nhấp nhô nhấp nhô, đứng lên ngồi xuống ko yên. Tất cả cũng chỉ đợi cú đt của cô ta vậy mà đến giờ vẫn chưa thấy động tĩnh gì. Đừng nói là.....mặt cô bỗng đỏ lựng như trái cà chua vì thân hình cường tráng, gương mặt điển trai của Trần Minh Đức và đường cong, thân hình siêu sexy của cô ta lâu như vậy cũng đứng thôi.

" Tình " cuối cùng cũng chịu kêu, nội dung tin nhắn vồn vện " Xong rồi, tới bắt quả tang đi ". Chờ thế Phuong Anh ba chân bốn cẳng đạp phăng cửa phòng 555, về mặt như muốn ăn tươi nuốt sống, đáng về hùng hồn nhưng bước chân cô bỗng ngừng lại. Dù gì cũng là người văn minh, phải đi nhẹ nói khẽ, đừng có hơi tí thì động tay động chân.

Ở trên giường những cánh hoa hồng đã rơi rụng rơi vãi xuống sàn nhà, đặc biệt dưới tấm ga đệm còn có chút máu màu đỏ thẫm báo hiệu chuyện gì đến thì cũng đã đến. Minh Hoàng đã tỉnh, về mặt anh nhìn biết là hoảng loạn cực độ, lại có gì đó ko đúng. Với hot boy ăn chơi sa đoạ chốn Hà Thành thì việc này chỉ là cón con ko đáng nhắc tới. Thậm chí anh ta từng mang tiếng có con với người ta. Nhưng tại sao, tại sao lại là về mặt đó, cái về mặt ngây thơ vô số tội, hoàn toàn ko biết chuyện gì đã xảy ra với mình.

Khoảnh khắc Minh Hoàng tỉnh lại, anh nhận ra cả thế giới đã quay mông hết về phía mình. Từ trước tới giờ chưa từng có người phụ nữ anh động vào trừ các bệnh nhân nữ. Nhưng chuyện này còn nghiêm trọng hơn, anh lại ngủ cùng một người phụ nữ ko quen biết, lấy đi lần đầu tiên của cô ta. Sao có thể chứ? Trên người anh đều trần như nhộng, mà cô ta vừa khóc vừa nói lúc nãy anh vào nhầm phòng, cô ta tưởng là bạn trai nên đã ân ái. Nào ngờ tỉnh lại mới biết nhận nhầm người tuy nhiên lần đầu tiên của cô ta đã mất.

" Bóp " Phuong Anh tát thật mạnh vào má của Minh Hoàng, đây vốn dĩ là cái tát đại diện cho người vợ bị chính chồng phản bội, ko đau mới lạ. Má anh lệch hẳn sang một bên, cổ họng anh nghẹn ắng hẳn lại.

" Nghe.....anh giải.....thích "

Phuong Anh hất mạnh bàn tay mà anh động vào cô ra, giờ đây cô hoàn toàn nhập tâm vào vai diễn do bản thân mình tạo ra. Từ cử chỉ, ánh mắt cho tới giọng nói đều hiện lên tia phẫn nộ và giận dữ.

" Ly hôn đi " Cô lạnh lùng tuyên ra ba từ mà Minh Hoàng chưa bao giờ nghĩ tới.

" Đừng mà, anh cầu xin em, anh sai rồi, đừng ly hôn với anh có được hay ko? Em bắt anh làm gì cũng được chỉ xin em đừng nhẫn tâm như vậy " Trước mặt người con gái này Minh Hoàng sẵn sàng từ bỏ lòng tự tôn, quỳ gối cầu xin Phuong Anh tha thứ. Anh từng quan niệm chỉ bà ngoại và bố mẹ là ba đáng sinh thành duy nhất khiến anh quý gối. Vậy mà bây giờ anh đã quỳ gối trước cô, ngay cả bố mẹ anh chưa từng làm bao giờ. Vì Minh Đức dặn đi dặn lại anh " dù xảy ra bất cứ chuyện gì cũng ko được phép li hôn " cho nên anh ko thể ly hôn được.

" Bất cứ chuyện gì sao? " Phuong Anh bị điều kiện của Minh Hoàng làm cho mê hoặc. Dù gì cũng đã nắm được cái chốt thì thả ra làm gì, tiếc lắm.

" Đúng vậy bất cứ chuyện gì nếu trong phạm vi của anh, anh nhất định sẽ làm cho em "

" Được thôi tạm thời tôi sẽ ko ly hôn với anh "

Minh Hoàng thờ phào nhẹ nhõm, nhưng cũng khá lo về những yêu cầu mà cô bắt anh làm. Vì anh biết chút ít về danh tiếng của Phuong Anh: " có khuynh hướng biến thái cấp độ cao " Nghĩ tới đây anh phải rùng mình một cái, ko dám tưởng tượng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13

Chuyện Minh Hoàng đóng giả em trai còn có một người biết, đó là bạn thân của anh Kim Nam Joon - sinh viên Hàn du học Việt Nam. Anh và Nam

Joon cũng là có duyên mới gặp nhau, hồi ấy nhà anh nghèo lắm ko giàu như bây giờ. Tiền bố mẹ gửi cho đổi sang tiền Hàn Quốc chẳng đáng bao nhiêu. Vì vậy để đỡ tiền anh chấp nhận ở ghép và người cùng phòng với anh chính là Nam Joon. Cậu ấy khá đẹp trai, đôi mắt một mí, mũi cao, lông mày thanh tú. Tính cách thuộc hạng cao sang, thẳng thắn biết gì nói vậy. Có lần gặp phải bà chủ nhà ngỗ ngáo, ham của lạ, thay vì nhăm mắt cho qua thì Nam Joon sẵn sàng vạch áo tìm vết. Cậu ko ngừng nói ra nhược điểm và những thói xấu của bà chủ nhà rồi gây mất tình đoàn kết giữa chủ trọ và sinh viên. Kết quả bị đuổi thẳng cổ dù anh và Nam Joon đã ứng trước tiền điện, tiền nước năm tháng trời.

Xảy ra chuyện ngày hôm nay Minh Hoàng chỉ còn cách giải bày tâm sự với ông bạn khác cốt ghi tâm Kim Nam Joon. Hai anh bạn lâu ngày ko gặp mặt, bây giờ hội tụ lại chắc chắn có chuyện để nói đây.

Đã qua vài tiếng rồi mà tâm trạng của anh vẫn chẳng đỡ chút nào vì đời trai đã mất, lại còn hại đời con gái nhà người ta. Nếu chuyện đến tai bố mẹ, chắc chắn hai người sẽ thất vọng về anh lắm. Nhà có hai đứa con trai, một người gây họa đã đủ lắm rồi bây giờ lại tới anh, đứa con trai tưởng như hoàn hảo về mọi thứ, được bố mẹ an tâm và coi trọng.

Nhìn cậu bạn đờ đẫn cả người Nam Joon chỉ biết thờ dãi: " làm thế nào mà lại vào nhầm phòng thế hả? "

" Cũng ko biết nữa cô ta nói tở vào nhầm phòng, cô ta tưởng bạn trai nên....." Đến đây anh chẳng thể diễn tả hết từng câu từng chữ nữa.

" Vậy giờ cậu tính làm gì, cưới cô ta hay chối bỏ trách nhiệm? " Mấy tình tiết như thế này Nam Joon đã thấy hầu hết trong phim, huống hồ gì ngoài đời anh bạn thân thương Minh Hoàng lại vô tình dính trường. Loại người mơ màng, tha thần như cậu ta mà cũng có ngày hôm nay đây.

Minh Hoàng xoa đầu đến rồi tung rồi mù, chuyện ly hôn tạm thời Phuong Anh đã dừng lại. Nhưng bây giờ chuyện giữa cô gái đó vẫn chưa xong. Ai mà ngờ được một Trần Minh Hoàng nói " ko " với phụ nữ lại rơi vào thảm kịch ko thể bị thảm hơn.

" Mà Nguyễn Hoàng Phuong Anh cũng đáng nghi đây " Xét theo phương diện thì nhân vật người vợ ko thể gọi là vô can được.

" Phuong Anh sao? Ko thể nào đâu " Chuyện liên quan tới Phuong Anh, bất ngờ là anh luôn phủ nhận mọi cáo buộc.

Nam Joon hơi ngạc nhiên, rốt cuộc Nguyễn Hoàng Phuong Anh là vợ của Trần Minh Đức hay mới là Trần Minh Hoàng đây. Tại sao lại bảo vệ Phuong Anh như vậy?

" Cậu thử nghĩ lại xem, lúc đó Phuong Anh có ở cùng cậu ko? "

Mỗi lần cố nhớ tới chuyện hôm qua là đầu anh lại choáng váng, ko khí như bị hút cạn đi. Cho nên anh nhất thời ko thể nhớ lại hết, chuyện Phuong Anh có chứng cứ ngoại phạm ko thì chắc phải đợi đến lúc nhớ lại đã

" Haizzz thua luôn cậu đây " Nam Joon dọn dẹp sách vở, nhét vào cặp: " tớ đi học đây, khi nào về nhớ khoá cửa rồi gửi chìa khoá ở nhà bên nghe chưa cục cưng " Nam Joon rất thích sờ má anh vì mềm mềm và trắng hồng như da em bé vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 14

Nam Joon đi khỏi, Minh Hoàng nhận được cuộc gọi lạ. Nghe theo lời Minh Đức, anh đã dùng đt của em trai. Vì vậy hầu hết những sdt trong danh bạ, đều ko ghi tên cụ thể. Ngay cả sdt của Phuong Anh, thằng em cũng chẳng thèm lưu.

Anh lướt màn hình, ngập ngừng bấm máy: " Alo " Đầu dây bên kia vang lên một chất giọng đanh thép, đầy uy lực.

" Con đang ở đâu đấy, mau tới trường đại học mỹ thuật đi, một nhóm cướp hung tợn đang ở đó. Hiện tại bọn chúng đã bắt giữ được rất nhiều con tin, mau đến đây ngay " Người gọi chính là bố anh, ko ngờ trải qua bao nhiêu năm rồi, ông vẫn ko hề thay đổi chút nào. Lúc nào cũng lạnh lùng, nghiêm khắc với em trai.

" Vâng thưa bố " Trường đại học mỹ thuật, đó chẳng phải là ngôi trường mà Phuong Anh nhắc tới sao. Cô ấy nói được mời tham gia buổi triển lãm tại trường, nếu may mắn sẽ nhận được một bức tranh của một họa sĩ nổi tiếng mang về làm quà kỉ niệm.

Mặt Minh Hoàng tái nhợt, anh vội vàng lái xe tới trường đại học mỹ thuật, anh thầm hy vọng Phuong Anh sẽ ko xảy ra chuyện gì hết. Bằng ko anh biết ăn nói thế nào với Minh Đức khi thằng bé trở về đây.

Tới nơi một không khí ngột ngạt, khói bụi bao trùm lấy trường đại học, bên dưới là một đoàn xe công an và xe cứu thương trực sẵn. Bên trong anh ko rõ nhưng nghe họ nói bọn cướp đang nhốt con tin ở tầng tổ chức buổi triển lãm. Người người chen chúc nhau hằng mong trốn thoát ra ngoài, vài người ko may bị ngã, kết quả trở thành những tấm đệm cho mọi người nhảy lên. Tình cảnh thật thương tâm, anh phát hiện một bé gái mắc kẹt sau cánh cửa. Ngay lập tức anh chạy tới giải cứu đứa bé và giao cho một nữ công an phía đối diện.

"SAO BÂY GIỜ CON MỚI TỚI HẢ?" "Bố anh là thượng tướng, chức vụ cao thứ hai trong ngành công an chỉ sau đại tướng nên chẳng có gì to tát khi ông đi vắng người con trai của mình.

Bị bố mắng thẳng vào mặt Minh Hoàng đần hết cả người, ko ngờ bày ra bộ mặt như vậy càng khiến ông chán ghét hơn: "còn ko mau theo ta vào bắt cướp" Ông hần giọng từng chữ một, liếc mắt về một đồng chí bên cạnh, người đó tái mặt cúi vào tay anh một khẩu súng ngắn. Anh do dự nhận lấy, nhìn bé thể thôi nhưng khá nặng.

Từ nhỏ tới lớn được bà ngoại định hướng cho anh làm bác sĩ, cả một quãng thời gian dài lao đầu vào môn sinh, lòi hết động vật trong nhà ra để làm phẫu thuật. Con nào may mắn thì thoát kiếp động vật, con nào ko may mắn thì khỏi bệnh, lần sau lại khám định kỳ và nằm yên vị trên bàn mổ. Khám chán các con vật trong nhà thì lần thân sang nhà hàng xóm bắt trộm gà, vịt, ngỗng.....tối hôm sau thì trả cho họ. Lớn hơn tí nữa ra đồng bắt rắn, cá, tôm, ốc sên.....các loài sinh vật biến đem đi nghiên cứu này nọ. Cũng nhờ có một tuổi thơ dữ dội như thế mà trong đầu anh chất chứa bao nhiêu là kiến thức, ngay cả giảng viên hay giáo sư cũng phải bái phục khi biết bản thân mình ko thể đầu tay đối với anh.

Còn Minh Đức thì khác, anh thông minh hơn người, lanh lợi và mưu trí khiến bố cũng phải ngạc nhiên vì vậy ông đã hướng đến cho anh làm nghề công an. Một thiếu tướng như ông, ko thể phủ nhận nhờ IQ 180 của anh mà ngành công an đã phá được rất nhiều vụ án dù là khó như hái sao trên trời cũng xong hết. Tuy nhiên được cái này thì mất cái kia Minh Đức buồn bực, ngang ngạnh khiến ông luôn tìm cách uốn nắn từ bé nhưng bất thành. Một số tin đồn riêng tư của anh từng làm lung lay vị trí của ông trong ngành công an.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 15

"TẤT CẢ NGHE LỆNH, NẾU ĐỐI MẶT VỚI CHÚNG THÌ BẮN KO THA" Chưa từng có vụ án nào mà đích thân thượng tướng phải đích thân tới như vụ này. Chính vì vậy biết bao nhiêu nỗi lo lắng được in hằn trên từng mặt mỗi chiến sĩ công an. Họ vừa phải lo bảo vệ tính mạng cho con tin lại phải theo sát thượng tướng, bởi vì nếu ông có mệnh hệ gì chắc chắn đất nước sẽ có chuyện chẳng lành xảy ra.

Minh Hoàng đi sát theo bố, tuy ko là công an dóm nhưng anh cũng từng được huấn luyện nghiêm khắc từ ông. Mà hồi đó vì Minh Đức mãi mê chơi, ko kịp luyện tập. Do đó anh mạo muội đóng giả em trai, hậu quả gây mất hai xương sườn và khâu tám mũi ở lưng. Kể từ đó anh ko bao giờ nhìn mặt bố nữa, theo bà ngoại về quê, sống một cuộc sống chỉ có hai từ "bác sĩ" thu nhỏ lại.

Sắp lên tới tầng triển lãm tìm anh như muốn nhảy thốc ra ngoài. Cách nhau một cánh cửa, vậy mà bên trong im lìm, thỉnh thoảng bật lên tiếng khóc nức nở của vài người bị bắt làm con tin.

"Chuẩn bị, sẵn sàng" Nghe hiệu lệnh từ thượng tướng, tức thì các chiến sĩ công an lộn một vòng, phá cửa phi vào trong. Anh cũng vào, cảnh tượng bê bết đầy máu giống y chang các bộ phim kinh dị được đầu tư cao của Mỹ. Những bức tranh mà người họa sĩ đã dày công chuẩn bị, lãng phí tất cả tài nguyên cùng sức lực vào đó đã bị cháy thành tro. Dưới đất là xác người nằm la liệt thành hàng thành đồng.

Con người của thượng tướng đỏ ngầu, hai bàn tay ông nắm chặt thành nắm đấm. Sao bọn chúng dám, đúng là một lũ sói ác độc. Ngày hôm nay nếu ông ko tóm gọn bọn chúng, ông sẽ từ bỏ chức vụ thượng tướng. Vì nếu một thượng tướng ko thể bảo vệ sự an toàn cho dân chúng thì ông đã mất lòng tin từ người dân rồi.

Một tên cướp hung hãn, đầu đội mặt nạ Joker, hần đang lăm le dè dao vào cổ một cô gái. Khỏi nói cô gái mặt mày xanh lét từ như tàu lá chuối, liên tục cầu xin thượng tướng cứu mình.

"Cầu xin ông ta to lên nếu mày ko muốn chết" Hần nhìn thượng tướng bằng con mắt khinh bỉ, hẳn muốn xem liệu tên thượng tướng đường đường được người dân coi trọng, mền mộ kia sẽ làm cách nào để cứu thoát con tin đây.

Sau khi xác nhận ko có dấu hiệu Phương Anh trong số đồng xác, Minh Hoàng mới bắt đầu thờ từ từ. Tuy nhiên ngay lúc đó thoát cái bóng dáng bé nhỏ diện cả cây trắng và tóc buộc nửa ở cầu thang tầng trệt làm anh như muốn truy tìm. Anh chắc chắn đó là Phương Anh nhưng cô muốn lên tầng để làm cái gì chứ?

Lúc này chẳng biết bằng cách nào mà tên cướp lại ngoan ngoãn thả con tin, ngược lại bố anh là người thay thế. Chú ý của tên cướp đã lọt vào tầm mắt của Minh Hoàng, anh nhận ra hẳn có ý định giết bố anh. Phận làm con làm sao anh có thể nhắm mắt làm ngơ đứng nhìn bố chết. Thế là anh tăng tốc độ, đẩy ông sang một bên. Sắp giết được ông mà bị ngăn lại, hẳn giận dữ cầm súng AK bắn liên tục vào người anh. Một phát trúng bả vai, hai phát trúng lưng. Anh nhìn đau đớn theo Phương Anh.

Tên cướp chủ quan, bất ngờ bị chính tay thượng tướng tóm, cả người run lên bần bật, ko phục. Nhưng ông đâu ngờ hẳn vẫn còn hai đồng bọn đang núp chờ kế hoạch tiếp theo. Còn hẳn chỉ là mồi nhử, hơn nữa hẳn có một mối thù ko đội trời chung với thiếu tướng - Trần Minh Nhân. Nhìn từng gương mặt thán phục của từng khi lông xanh, hoan hô, tán dương hành động nghĩa hiệp của ông, hẳn lại càng tức ói máu. Vì ai mà cả gia đình hẳn chết mất xác, do đâu mà hẳn ko thể trở thành kẻ lương thiện, ngày ngày làm bạn với những khẩu súng, trong trí óc hẳn chỉ khi giết được thật nhiều người thì mới làm hẳn hả dạ, hạnh phúc.

## Chương 16

Chỉ vì sự phá đám của Minh Hoàng mà bọn cướp ko thể giết chết thượng tướng, một trong hai tên còn lại hùng hồn đuổi theo anh. Mà lúc này sau khi tóm được tên đầu tiên, hắn liền cười thật to như bị ma nhập. Thấy lạ thượng tướng mới dừng chân, chăm chú xét qua gương mặt hắn rồi mặt ông có chút ko tự nhiên: " người chính.....là.....cậu bé.....đó " Các chiến sĩ bên cạnh chẳng hiểu cái mô tê gì hết bởi vì đây vốn dĩ là chuyện riêng chỉ có thượng tướng và tên cướp biết.

Tên cướp hung hăng, ngẩng cao đầu, trong lòng hắn bây giờ chứa đầy thù hận: " bây giờ lão mới nhận ra, đã quá muộn rồi " Nụ cười trên gương mặt hắn trở nên quái dị hơn bao giờ hết, tay hắn lần xuống áo, cởi từng chiếc cúc một.....

" TẤT CẢ NẪM XUỐNG TRÊN NGƯỜI HẮN CÓ BOM " Khả năng quan sát nhạy bén của ông chưa bao giờ là sai cả, tức thì cả người hắn được bao trùm bởi một quả cầu lửa rực rỡ dưới ánh nền màu trắng.

Cả người thượng tướng run lên, giá như, giá như năm đó ông chịu nghe lời cậu bé đó thì liệu hôm nay có xảy ra thảm kịch ko? Sau khi kết thúc vụ này, ông sẽ viết đơn từ chức bởi vì ông ko thể chứng kiến những người dân vô tội chết oan uổng bởi lỗi lầm mà ông vô tình gây ra.

Lên tới tầng thượng Minh Hoàng bàng hoàng nhận ra một tên cướp đang theo đuổi anh, hắn dắt theo súng và dao găm. Mặt anh xanh xao dần, thời phen này chưa kịp làm anh hùng cứu mỹ nhân đã toi cái mạng trước rồi.

Máu từ vai chảy xuống thấm đẫm một vệt áo trắng, máu chảy xuống nền đất vô tình tạo thành ám hiệu để tên cướp kia đuổi theo mà ko mất công hoạt động trí não. Sở dĩ Phương Anh leo lên tầng cao nhất vì nghĩ cơ hội sống sót sẽ cao hơn. Nào ngờ đến nơi chỉ thấy một cái sân thượng khá rộng, xung quanh là các thanh chắn nhưng khá thưa. Cô méo xệch mặt, lùi xuống vài bước, đầu cô đập vào ngực Minh Hoàng.

Anh giữ chặt vết thương ở bả vai, tay còn lại dịu dàng nắm tay Phương Anh: " đi theo anh nào " Cô chớp đôi mắt to tròn, hai tay dụi mắt vì sự hiện diện của tên chồng xa lạ nằm ngoài dự đoán của cô.

" Sao anh lại tới đây? "

Cô gạt phăng tay anh ra bởi vì những lúc nguy hiểm như thế này cô chỉ tin tưởng bản thân mình mà thôi.

Con đau bắt đầu hành hạ Minh Hoàng, anh biết nếu ko đến bệnh viện sớm rất có thể anh sẽ mất mạng. Nhưng anh vẫn nhẫn nại, khuyên bảo Phương Anh: " làm ơn tin anh một lần đi " Ánh mắt đượm buồn, van nài của Minh Hoàng được phát huy hết công suất.

Nhớ lại những lần tên khốn Trần Minh Đức hành hạ, sàm sỡ cô công khai, máu trong não cứ như nước sông gặp phải nước lũ cứ thế tuôn trào ra hết. Lời nói của anh ta chưa bao giờ có giá trị với cô, cho nên có sao cô phải nghe chứ!

Phương Anh ko nói gì, cô mạnh mẽ dùng hành động như câu trả lời " Ầm " một tiếng, cô đẩy Minh Hoàng ngã vào thanh công cụ đằng sau. Vai bị một góc nhọn của thanh ngang đâm vào khiến vết thương trở nên nặng và nghiêm trọng hơn. Anh nín thở, xé một mảnh vải từ áo, bịt vào chỗ vết thương. Cả người vì đau mà run lên, hơi thở dần trở nên gấp gáp.

" Tôi ghét anh Trần Minh Đức vì thế tôi sẽ ko bao giờ tin tưởng anh "

Lời nói của Phương Anh như vết dao găm đâm thẳng vào tim Minh Hoàng. Anh nào đâu biết giữa hai người ko có tình yêu, anh vẫn luôn nghĩ sẽ thay em trai chăm sóc, bảo vệ chu đáo, yêu thương cô như vợ của mình. Đặc biệt dù có chuyện gì cũng ko được phép li hôn. Khi biết cô là khách mời của trường, anh đã rất lo lắng và thầm hy vọng cô an toàn. Nhưng cái anh nhận được chỉ là lời nói vô tình, tràn đầy băng lạnh của mùa đông.

Đằng sau hai người tên cướp đã xuất hiện lúc nào ko hay, hắn lăm le giờ súng lên chuẩn bị bắn. Giây phút đó lòng anh như lửa đốt, ôm chặt lấy Phương Anh lao xuống phòng thực hành. Phòng thực hành được xây dựng theo mô hình nhà kính, vì vậy khi hai người chuẩn bị tiếp đất, anh nhanh chóng xoay người cô lại đưa cô ra ngoài. Kết quả cả người anh trở thành công cụ phá kính đồng thời hứng trọn những mảnh kính vỡ vụn. Tay anh cẩn thận ôm lấy đầu cô để khỏi va chạm. Tất cả những hành động vừa rồi là điều kiện cần và đủ để chứng minh anh quan tâm và ân cần bảo vệ cô như thế nào.

Bên trên tên cướp cũng đã bị tóm gọn, hai người được đưa tới bệnh viện. Dù được bác sĩ khuyên nên nhanh chóng làm phẫu thuật nhưng Minh Hoàng cự tuyệt vì khi nào có kết quả chính xác từ Phương Anh thì anh mới yên tâm.

Tiếng bước chân nặng trĩu, một cái gậy làm vật chống đỡ cho thượng tướng, ông ko biểu lộ cảm xúc gì hết bởi lúc này là thời điểm ông nổi xung thiên, chỉ có đại tướng mới có thể ngăn chặn ngọn núi lửa sắp phun trào.

Ông thẳng tay tát thật mạnh vào má phải Minh Hoàng, anh ko kêu đau mà cũng ko than trách gì hết bởi giờ đây trái tim anh đang rỉ máu. Phương Anh trong phòng cấp cứu ko rõ sống chết, bố thì trút giận lên anh, anh chấp nhận hoàn toàn ko có dấu hiệu phản kháng.



"Mày đúng là thằng trời đánh, nếu ko phải mày mạng lớn thì chắc bây giờ mày cũng đang trong phòng cấp cứu với vợ mày kia " Chưa bao giờ ông giận con trai như thế, sao nó dám coi thường mạng sống của nó như rôm rạ như thế, rõ ràng tên cướp cầm súng AK mà vẫn to gan dám xông vào đối đầu với tử thần.

"Mày nên nhớ mày chỉ được phép chết chỉ khi người cầm súng là tao, rõ chưa? "

"Vâng thưa bố "

Nỗi lòng người làm cha mẹ, con người từ khi sinh ra đâu biết hết mọi thứ và anh cũng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 17

Phòng cấp cứu vị bác sĩ già mang đường nét đầy phúc hậu từ tốn đi ra, hai tay thúc vào trong túi áo: "bệnh nhân chỉ bị xây sát nhẹ, nghỉ dưỡng vài ngày là ổn thôi. Bây giờ cậu đã an tâm làm phẫu thuật chưa? " Bác sĩ nghiêm mặt nhắc nhở Minh Hoàng, ông chưa bao giờ gặp qua người nào mà coi thường mạng sống như anh.

"Cảm ơn bác sĩ tôi sẽ làm phẫu thuật " Vậy là anh đã an tâm, Phương Anh ko sao hết là anh vui lòng rồi.

Bác sĩ đưa cho anh một tờ giấy rồi nói: "Đi theo tôi ".

Anh nhẹ nhàng gạt đầu, lê những bước chân nặng nhọc theo ông bác sĩ. Tuy nhiên bất thình lình Phương Anh xuất hiện hiên ngang chắn đường ko để anh qua. Cô mặc quần áo bệnh nhân màu hồng rất dễ thương, hai bím tóc xinh xắn được đưa theo cử chỉ. Trông cô hoàn toàn bình phục và khoẻ mạnh.

Lúc tỉnh dậy Phương Anh được một nhóm khi lông xanh ko mời mà tới đến để lấy lời khai. Cô khá khó chịu vì bản thân mình là người bị hại cơ mà tại sao phải lấy cung chứ? Lại còn ra lệnh trực tiếp theo sát 20/24h vì sợ hung thủ quay lại tấn công tiếp. Nhưng điều khiến cô càng khó chịu hơn là khi đội trưởng khi lông xanh đã nói bợ vợ vài câu do Minh Hoàng bị thương, máu chảy thành sông nên tên cướp mới đi theo. Nếu là sự thật thì chẳng phải chính anh ta là người dụ sói vào hang? Làm cô gặp nguy hiểm và suýt chết. Bây giờ đã đủ để cô hối hận ko kịp khi ko li hôn lúc còn có thể.

Đôi mắt to tròn, long lanh như ánh pha lê của Phương Anh được thay bằng ánh mắt sắc lạnh, cực kỳ khó coi. Tay phải cô giấu một mảnh thủy tinh sau lưng, chẳng hiểu sao lúc đánh vỡ bình hoa, cô đã nhặt một mảnh và giấu đi. Những uất ức, tủi khổ trong lòng cứ thế tuôn trào ra hết.

"Em ko sao chứ? " Nhận ra thái độ có phần xa lạ của cô, Minh Hoàng lùi về phía sau vài bước.

Những vết máu đã khô lúc nào ko hay tạo thành những vết hoạ đẹp để hình cánh cung, tô xuyên thêm vào chiếc áo sơ mi có phần đơn giản, lỗi thời dù đã rách tươm, mất vài mảnh vải áo.

"Nếu ko tại anh thì tôi đã ko gặp nguy hiểm, từ khi anh mọi chuyện đen đủi cứ thế tìm đến tôi thôi. "

Có thật là từ khi gặp Minh Đức, chuyện Phương Anh số chó thì cô ko chắc chắn. Dù vậy ở trường chưa bao giờ cô bị gọi giật lên kiểm tra bài thi nay tann suất những lần gọi phải mang tên là " always ". Là người sở hữu chỗ ngồi đẹp nhất lớp, bên phải là thánh Văn, bên trái thánh Toán, bên trên thánh Lý, bên dưới thánh Hoá, chéo phải thánh Sinh và chéo trái thánh Anh. Vậy mà dùng phát: "Thưa cô bạn Phương Anh cao quá em ko nhìn thấy gì " của tên con trai đầu sỏ Tài Hùng chuyên gia bói móc cô và gã đã thành công khi nghiễm nhiên là người sở hữu chỗ ngồi " thần kỳ " đó. Còn cô ngồi tận hàng cuối cùng, nơi những con người " tự túc là hạnh phúc " tụ tập đông đủ và chia rẽ nhanh nhất lớp. Cô hận ko thể chém gã thành nhiều nhất, đem giấu xác trong rừng.

Cũng nhờ gã mà cô thôi hẳn tật mất trật tự trong lớp, ko còn ngày nào cũng phải ngồi chen chúc trong cuốn sổ ghi đầu bài. Ko còn mang danh " thánh quay cốp ", " thần mù mịt " vì chỗ cũ chỉ cần đứng lên hay một cái bút và một tờ giấy là ầm ngay điểm tốt vào sổ vì xung quanh có các thánh phù hộ. Hạnh kiểm từ ngáp ghé trung bình nhảy vọt thành tốt khiến cả lớp mắt tròn mắt dẹt báỉ phục. Riêng Tài Hùng dường như gã đã phát huy hoàn toàn năng lực của chỗ ngồi " thần kỳ ". Cô trở thành học sinh ngoan bởi vì gã đã cướp chức danh của cô. Gã trở thành tâm điểm của mọi thầy cô trong lớp, là trường hợp hiếm hoi khi ngày nào cũng bị ghi sổ đầu bài. Rồi một lần cô nghe thấy gã cầu xin cô giáo đổi cô về chỗ cũ nhưng ko thành. Xem ra trong cái rủi cũng phải có cái may.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.



## Chương 18

" Tôi thực sự rất ghét anh, anh là chính là thứ sinh vật mà tôi muốn nó biến mất khỏi thế giới này càng nhanh càng tốt " Cái gì mà là chồng chưa cưới chứ, sống với nhau gần một tháng rồi mà Phuong Anh vẫn chưa thể định nghĩa nổi cái giá trị mà chức danh " người chồng " mang lại. Biết rõ là cô thích uống trà xanh, vậy mà ngày nào cũng uống mất của cô. Vì anh ta mà cô đã phải dậy sớm từ năm giờ năm mươi chỉ để nhanh chân cướp lấy túi trà xanh trong tủ lạnh. Hai con mắt theo thời gian mà hoá thành gấu trúc, tuy bây giờ đỡ hơn nhiều vì cô đã chi tiền đến spa làm đẹp.

" Cầu xin anh đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa, thời gian qua tôi chịu đựng đủ lắm rồi " Cô chẳng thèm quan tâm tới cảm xúc của anh vì trong đầu xuất hiện từ nào thì nói toẹt ra hết, miễn là làm tổn thương anh ko nhỏ.

Từ đầu tới cuối Minh Hoàng ko nói và làm gì hết, anh tôn trọng ý kiến của Phuong Anh. Nếu cô muốn anh sẽ biến mất, cuốn theo chiều gió bay xuống biển, mãi mãi ko tìm thấy xác. Anh ko ép buộc cô với cuộc hôn nhân giả dối này vì bản thân anh cũng mệt mỏi rồi. Anh ko muốn phải gồng mình lên cho vai diễn quá sức này nữa. Anh yêu nghề y, muốn được quay trở lại bệnh viện chữa bệnh cho những bệnh nhân cần anh. Ở đó anh sẽ vui vẻ và hạnh phúc hơn khi nhìn thấy những nụ cười hồn nhiên, vô tư của các em bé. Dù bệnh có nặng đến đâu thì nụ cười trên môi các em ấy vẫn luôn trực sẵn. Điều đó khiến anh cảm thấy rất ấm lòng và nguyện gắn kết với ngành y. Hay cặp vợ chồng già tới khám bệnh, ngày phẫu thuật họ vẫn luôn nắm tay nhau ko rời. Và họ cũng đã ra đi cùng nhau, trên giường bệnh cái nắm tay thiêng liêng của họ đã trở thành linh hồn của bệnh viện.

" Xem ra em đã khỏi hoàn toàn " Minh Hoàng vuốt ve vài sợi tóc con con trên trán Phuong Anh, bàn tay phải của anh lăn xuống eo cô, giằng lấy mảnh thủy tinh: " Anh sẽ để em được toại nguyện " Dứt lời ko hề Phuong Anh phản ứng, anh đã đâm mảnh thủy tinh vào bụng và ngắt trên vai cô.

Phuong Anh sững người, thân thể anh dần dần ngã xuống, chủ ý ban đầu của cô đâu phải như vậy. Cô chỉ muốn anh ta ly hôn mà thôi nhưng đâu ngờ Trần Minh Đức lại chọn cách này. Đứng là mông lưng như một trò đùa mà.

" Có ai ko giúp với " Tiếng kêu thất thanh của Phuong Anh đã làm kinh động đến vị bác sĩ già lúc này. Ngay lập tức ông đưa Minh Hoàng vào phòng cấp cứu. Sao lại thế này? Chẳng phải tình hình bệnh khả quan thế mà, sao bây giờ lại.....nghĩ tới đây mặt ông liền đánh lại khi phát hiện mảnh thủy tinh cắm chặt trên bụng anh.

" Bệnh nhân mất quá nhiều máu, mau liên hệ với những người trong bệnh viện xem ở đây có ai nhóm máu quý OR ko? " Gương mặt ông xám xịt, vì hôm qua có năm bệnh nhân cũng nhóm máu quý OR gặp tai nạn nên bệnh viện đã dùng hết số máu dự trữ còn lại. Xem ra cậu thanh niên này, sống hay chết còn phải xem vận may thế nào.

Nữ y tá chạy ra khỏi phòng, Phuong Anh ở đằng sau cô ta: " Xin hỏi có ai nhóm máu OR ko ạ? Những người có mặt ở hành lang để lặc đầu, tò vè bắt lặc. Riêng Phuong Anh, cô ko hề chân chừ giờ tay lên và nói to " Có tôi ".

Cô y tá mặt mừng vội vàng lôi Phuong Anh vào trong phòng truyền máu. Trên giường bệnh một Trần Minh Đức tiều tụy, gương mặt xanh xao, mệt mỏi do mất quá nhiều máu khiến tim cô nhói đau. Có phải cô quá vô tâm ko? Cứ cho là ko yêu nhau đi nhưng vẫn là vợ chồng với nhau. Tại sao cứ phải hành hạ, làm tổn thương nhau như vậy.

Phuong Anh đã truyền cho Minh Hoàng 100 lít máu vì cô cũng đã khỏi bệnh nên mới lấy nhiều như thế. Nhìn anh qua cửa phòng, cô thầm cầu nguyện: " Mau khoẻ lại nhé "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 19

Phuong Anh về nhà trước vì bố nói mẹ chồng sẽ ghé thăm nhà, tiện thể hỏi thăm sức khoẻ con trai cưng. Bà giúp việc đã liệt kê toàn bộ danh sách những món ăn yêu cầu cô phải tự tay làm mà ko hề có sự giúp đỡ của ai. Cô đọc tờ giấy ghi thực đơn hoa cả mắt. Nào là sườn sào chua ngọt, tôm cuốn, bún đậu chấm mắm tôm.....thấy xuất hiện từ " cá " là cô chỉ muốn buông xuôi tất cả. Hồi nhỏ cũng từng làm bếp trưởng nhưng là ở lớp, phân công theo tổ. Cô giáo thấy mặt mũi sáng sủa, xinh xắn nhất lớp tưởng khéo tay, nấu ăn ngon. Hơn nữa bố cô cũng mang tiếng là đầu bếp nấu ăn ngon nhất làng. Cha truyền con nối. Vì thế cô giao cho luôn. Nào ngờ khi phải chứng kiến tận mắt, tai nghe mắt nhìn thì.....ôi thôi. Sao mà khác nhau một trời một vực thế. Trứng ốp lát biến thành trứng đen thui, nồi com mỗi việc cắm mà để khê, nhão như cháo. Canh cua thì để nguyên con vẫn còn sống, bắc lên bếp từ đun, mở vung ra ngọ nguậy như đúng rồi. Cả lớp đứa nào cũng ngo ngắc, chung một suy nghĩ " Cái này ăn được à? " Tên Tài Hùng thì được phen cười thối mũi, gã còn nhạo báng cô: " mày là con hàng xóm hả? Yên tâm bạn bè với nhau, tao giữ bí mật cho " Rồi gã lại cười " hắc ", " hắc " như củ. Kể từ đó cô ko bao giờ vào bếp cũng như nghĩ tới chuyện sẽ làm con dâu thảo.

Đặt cái chảo lên bếp, cho dầu vào, đợi vài phút cho sôi. Cô thả nguyên con cá vào.....kết quả: " Ay " Dầu trong chảo rù nhau bắn lên ko khí, nhắm thẳng mục tiêu là cánh tay cô mà bắn tung toé. Món đầu tiên thất bại. Món thứ hai là sườn sào chua ngọt, cũng cho xương lên chảo, và cũng bắn nhưng lần này dữ dội gấp đôi.

Phuong Anh gọi đt cho bố cầu cứu: " Alo bố ơi cứu con với, con chết mất " Đầu dây bên kia là tiếng ngáp ngủ của bố cô. Ông vừa mới có một giấc mơ rất đẹp trên bãi biển Hawaii thơ mộng, nơi những cô gái làn da nâu mặc bikini, khoe dáng toàn tập thì tiếng kêu oai oái của con gái đập vào tai ông " Sao

chuyện gì? "

" Con phải vào bếp bố ơi " Cô cực cực kì cố gắng muốn nín khóc.

Nghe đến đây cả người ông nhảy dựng lên: " Con ơi bình tĩnh, có chuyện gì từ từ nói đừng nghịch dại " Cứ nhắc tới " vào bếp " là toàn bộ lông trên người ông bảo nhau đông cứng. Phương Anh mà vào bếp thì đúng là ngày tận thế. Lúc ông thông báo cho con gái là bà thông gia tới, cứ ngỡ rằng chuyện vào bếp sẽ do bà giúp việc làm. Ai ngờ bà thông gia lại là người yêu thích cảm giác mạnh.

" Thế này nè con nhắn tin cho bố những món ăn cần lắm, tầm hai mươi phút sau con lấy có ra ngoài để lấy đồ ăn " Phương Anh là con gái ông, nay con gái gặp hoạn nạn, người làm cha đâu thể đứng nhìn. Huống hồ ông còn mang tiếng là đầu bếp giỏi, lần này phải trở tài cho bà thông gia sáng mắt, thán phục.

" Vâng ạ " Cô nhanh nhẹn nhắn tin cho bố và lặng lẽ ngồi đợi.

Hai mươi phút sau bố đánh tiếng phát Phương Anh lấy có đồ rác chạy ra ngoài. Ông đứng tạm dưới gốc cây bàng, mồ hôi nhễ nhại. Thấy ông mà cô xót xa quá.

" Bố đợi con lâu chưa? "

" Cũng vừa tới thôi, đây còn lấy, nhanh vào trong nhà đi kéo nghi ngờ " Ông gửi cho cô hai ba túi màu đen nóng hổi, mùi thơm từ trong túi bay ra khiến người ta phải thêm đồ dài.

" Con cảm ơn, bố về cẩn thận "

" Vào trong nhà nhanh đi con "

Nhìn bóng bố dần khuất xa, Phương Anh rơi nước mắt rất rõ ràng đây chính là người bố đã nâng niu cô như công chúa từ trong bụng mẹ. Luôn chiều chuộng và yêu thương cô hết mực. Ông sẵn sàng giúp đỡ các con mà ko một lời phản nản.

Cu Nam đi đánh điện tử về muộn, nhọ hơn bị mẹ phát hiện. Bố luôn là vị cứu tinh giúp nó thoát tội nhưng đôi lúc bố cũng là bạn đồng hành cùng nó chịu đòn như từ vì tội bao che tòng phạm.

Bố ơi cả đời con - Nguyễn Hoàng Phương Anh luôn mang ơn bố. Con thương và yêu bố nhiều lắm. Hãy sống mãi bên con, dắt tay con bước vào lễ đường và bế cháu ngoại bố nhé.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 20

Sau khi vào nhà Phương Anh chỉ việc bày đồ ăn lên bàn sao cho đẹp mắt. Đến việc này mà cô làm ko xong chắc công sức của bố đầm hết vào tường. Mười một giờ bà giúp việc mới ló mặt xuống để kiểm tra. Người thấy mùi cực thơm từ thức ăn, mùi xương sườn đậm đà, ngọt dịu ; mùi cá rán cùng bát nước chấm đầy đủ vị hay đĩa tôm cuốn nhìn ngon mắt kia, bà giúp việc liền mỉm cười gật đầu hài lòng. Phương Anh khó hiểu nhìn bà, tự dưng cười là sao? Bác sĩ nói tiếng cười là liều thuốc bổ nhưng người ta nói cười nhiều quá cũng biến thành điên. Thật ra thì cô đâu hiểu nổi lòng của bà giúp việc, làm ô sin ở đây đã được hai mươi năm. Nhà bà nghèo lắm, mà bà lại ko kết hôn nên bà luôn coi Minh Đức cậu chủ như con ruột của mình. Chính vì vậy anh thích gì, ghét gì hay tâm tư như thế nào bà đều hiểu hết. Nay lại được chứng kiến cô chủ khéo tay, nấu ăn ngon vậy là bà đã yên tâm. Mai sau nếu bà có chuyện thì vẫn còn cô chủ và anh sẽ ko bao giờ bị đói.

" Chắc phu nhân và cậu chủ đang trên đường về, để tôi ra đón họ " Bà giúp việc chạy lại mâm cơm, hớn hờ ra cổng mở cửa đón chủ nhân.

Quả nhiên khi mở cửa, một chiếc ô tô sang trọng màu trắng tiến vào trong sân. Một người phụ nữ trung niên, gương mặt trẻ đẹp như gái chưa chồng, ăn mặc rất sang trọng và quý phái bước xuống xe. Theo sau là Minh Hoàng, anh vẫn mặc bộ quần áo bệnh nhân, gương mặt có da thịt hơn, nước da hồng hào và đôi môi theo thời gian mà ko còn nhợt nhạt, tái tẽ như người chết.

" Mời phu nhân và cậu chủ vào nhà, cô chủ đã chuẩn bị hết đồ ăn rồi ạ " Bà giúp việc cung kính trả lời. Từ lời nói cho tới cử chỉ đều chứng tỏ bà giúp việc rất kính trọng hai người họ.

" Chúng ta vào nhà thôi con, đi đường xa ta cũng mệt lắm rồi " Mẹ anh hưởng ứng nhiệt tình, với bà mà nói ko gì tốt hơn ở nhà hết.

Phương Anh ở trong bếp, cô chưa dám đối diện với mẹ chồng như thế nào. Trước khi kết hôn bố Minh Đức đã yêu cầu sống thử hai tháng, nếu hợp nhau thì cưới. Ko hợp thì bỏ tuy nhiên điều khiến cô bức xúc nhất là vẫn đăng ký kết hôn như thường lệ. Thế thì hoá ra cô mất cả chì lẫn chài à! Tức ko tả nổi.

Đồ ăn được bung đến tận miệng, từng món ăn xuất hiện trước mắt. Đôi tay cầm đũa nhưng Minh Hoàng ko thể gấp nổi. Tuy đồ ăn rất ngon nhưng hầu hết những món ăn yêu thích của Minh Đức, anh đều ko ăn được. Chẳng hiểu sao nữa, lúc nhỏ cố tình ăn, kết quả nôn ra hết. Đến bây giờ anh vẫn chưa thể tìm ra lý do cụ thể.

Mẹ ân cần gấp cho anh miếng đầu cá: " Ăn đầu cá để sau này giỏi hơn cha con " Giỏi hay ko bà ko quan tâm vì ước nguyện duy nhất của bà là gia đình sống hạnh phúc và vui vẻ. Cái chức thượng tướng của chồng, bà thấy gai mắt đã từ lâu. Vậy mà chồng bà gan to dám lôi kéo Minh Đức theo ngành công an. Cũng may Minh Hoàng chân yếu tay mềm lại được bà ngoại nuôi dưỡng nên trở thành bác sĩ giỏi để sau này bà có thể nhờ vả vào. Chứ hai ông tướng kia bà ko thêm.

" Dạ vâng " Dù biết là dị ứng nhưng anh ko thể ko ăn lại càng ko thể từ chối trước ánh mắt đầy trông mong của mẹ.

Anh cầm đầu cá bằng tay, nhai ngon lành, có một điểm là ăn vào rất ngon, dễ tiêu hoá nhưng mười phút sau anh sẽ hạ đầu xuống bồn cầu nôn hết những thứ mình vừa ăn.

Từ từ quan sát phản ứng hai người họ Phương Anh lấy làm lạ. Sao lại có cảm giác Trần Minh Đức lúc này ko phải anh ta nhỉ. Càng chú ý càng phát ra điểm bất thường. Ví dụ như anh ta thuận tay trái, khi ăn sẽ ăn hết hai bát cơm và cuối cùng là uống canh. Còn hiện tại trước khi ăn đầu cá anh ta đã uống trước một cốc nước lọc.

" Uống nước trước giờ ăn cơm làm gì, tôi ghét nhất là uống nước lọc đấy ", " tôi phải ăn cơm no đã xong mới uống nước ", " đừng có ăn cơm khi nói chuyện, mất cả hứng ăn cơm ", " đừng có húp xì, soạn như thế mất lịch sự quá đấy " Tổng hợp những câu nói mà Trần Minh Đức cảm cô vì phạm hay giải thích về thói quen của anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 21

Phương Anh đi học, học bù sau những ngày tháng lẩn lết ở nhà để làm hoạt động ngoài giờ lên lớp. Lớp cô mang tiếng đầu tư công phu, hoành tráng nhất với số tiền lên tới năm triệu năm trăm nghìn đồng bao gồm trang trí, ca nhạc và mời những nhân vật nổi tiếng của trường đến tham gia. Tuy nhiên chỉ được cái mã, bên trong thì thô sơ, lạc hậu vì tính thâm mĩ lạc trôi đi đâu hết. Kết quả đến giải khuyến khích còn chẳng bay vào tay cho.

Ngồi cạnh cô là Mộc Trà - thánh lướt web, tên rất chi là đẹp nhưng tính tình thì vô duyên hết chỗ nói. Là admin của một fan page có tiếng nói về việc " ngắm zai, soi zai, theo dõi zai ". Lớp cô toàn trai thuộc nhan sắc tầm trung nên mục tiêu của Mộc Trà thường là lớp bên cạnh. Mà sở thích của nó cực kỳ quái đản, mê chụp ảnh ti zai đến nỗi quên cả ăn. Trên giường của nó dán cơ man là ti, thậm chí cho khỏi quên nó cẩn thận dán tên của từng zai vào. Người yêu nó thì ko thể chịu nổi quá bảy ngày vì mỗi khi lên con là nó lại véo ti, cắn, có khi nhai ngấu nghiến theo lời kể của một người yêu cũ từng trải.

" Mày ơi ta chụp được ti của thầy giáo rồi " Như đã hứa ở tuần trước Mộc Trà chạy tới chỗ Phương Anh ngồi, hớn hờ khoe thành tích đã đạt được.

Nghe Trà nói mà cô suýt học máu mũi, hàng của thầy Tinh là hàng độc nhất vô nhị của trường đấy. Vì chỉ mình thầy là đàn ông lại hai lăm tuổi xuân, chưa yêu ai, vợ càng ko.

" Thế bây giờ mày muốn thưởng gì? " Lỡ hứa sẽ thưởng cho Mộc Trà rồi nên cô ko thể nuốt lời.

Như đợi cô nói xong Mộc Trà mỉm cười gian mãnh, hai tay vát ra đằng sau, chân phải nhún nhún. Cô khó hiểu nhìn cái tướng của nó, ko phải chứ? Điều bộ lúc này của nó ngửi thấy rất nhiều mùi ám khí bao trùm.

" Mày chụp tao ti của anh Trần Minh Đức nhé "

" Phụt " Phương Anh phun hết nước ra ngoài, cô ngó người một lúc: " Mày bị điên à? Có biết bao nhiêu ti đàn ông thì ko chọn, ai lại đi chọn của tên đó " Cô hậm hực ra mặt, gì chứ ti của tên đó ko đẹp đâu.

Mộc Trà liền đen mặt, quyết ko từ bỏ: " Ta ko biết đâu, mày hứa rồi cơ mà. Mày ko làm là có lỗi với Mingyu " Ở bỗng dung lời idol của cô vào làm chi.

" Hôm qua ta thấy mày đi cùng Trần Minh Đức, đừng có cái là ko quen "

" Lúc nào, giờ nào, phút nào, thế kỉ nào..... "

Tối qua cô đâu có đi cùng Trần Minh Đức, mà ko thể có chuyện anh ta ra ngoài một mình được. Chân đã suýt què, tay chẳng hơn là bao, đến nỗi vệ sinh cá nhân phải cần người giúp. Hay là con bạn nhầm với ai rồi?

" Ta thấy rõ ràng anh ta ôm mày " Đúng là Mộc Trà đã thấy hai người ôm nhau rất tình cảm, thậm chí còn hôn nhau. Tuy trời khá tối và hình ảnh mờ nhưng con bạn vẫn nhận ra Phương Anh nhờ chiếc vòng cổ Kungfu Panda. Xét cho cùng hai người họ tình trong như cái bình nhưng ngoài mặt thì vẫn

còn mập mờ đủ thứ

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 22

Lời Mộc Trà nói, Phương Anh cứ ngỡ là chuyện nực cười nhất thiên hạ. Có cần cô đưa con bạn lú lẫn về nhà tận mắt chứng kiến Trần Minh Đức nhan sắc héo úa, tàn tạ ngồi xe lăn. Tắm rửa, vệ sinh cá nhân đều phải nhờ sự trợ giúp của bà giúp việc.

"Mày vừa nói chuyện nực cười nhất thế giới đấy" Cô lắc đầu, chép miệng dọn sách vở vào cặp chuẩn bị về nhà.

Mộc Trà có phần tức giận vì dạo này mình nói gì, đứa nào cũng ko tin, cứ như nói điều ko bằng: "Tao nói thật đấy". Phương Anh đứng dậy, vẫy tay tạm biệt, tốt bụng nhấn nhủ: "khi nào tỉnh thì đến nói chuyện với ta".

Lúc này Minh Hoàng đang loay hoay tìm kiếm cách vào được nhà vệ sinh. Bà giúp việc có chuyện phải ra ngoài nên anh ở nhà một mình. Cái bụng của anh liên tục biểu tình muốn giải quyết nỗi buồn, chỉ vì uống quá nhiều trà xanh mà loại trà anh uống lại được xuất xứ từ Nhật Bản, thuộc hàng thượng hạng trong các loại trà xanh. Chính vì vậy anh đã ko thể cưỡng lại được sức hút của nó. Sự thật là anh ko thể một mình xuống xe được vì vậy có hai cách, một là nhịn và hai là đợi. Cuối cùng anh chọn cả hai cách vừa nhịn vừa đợi.

Cửa mở "cạch" phát ánh mắt anh hiện lên tia hy vọng hiếm hoi. Nhưng mà đó lại là Phương Anh, cô tiến thẳng tới cánh cửa tủ lạnh. Quả nhiên túi trà cô vất vả đặt từ Nhật Bản về đã biến mất và lớp trang phục ngoài của nó nằm gòn gòn trong thùng rác, cái ruột thì ko còn. Hung thủ chỉ có một, tại sao cô phải vất óc ra suy nghĩ như Conan? Nhận ra một tia sắc lạnh sau lưng Minh Hoàng nuốt nước bọt. So sánh việc giải quyết nỗi buồn hay chuyện giải thích, chuyện nào quan trọng hơn thì anh sẽ chọn đáp án một.

"Em có thể đưa anh tới nhà vệ sinh ko?" Anh ngược mắt lên nhìn cô bằng cử chỉ rất dịu dàng, đảm thắm và nồng hậu.

Lại một chuyện nực cười nữa xảy ra, tên trộm to gan đã uống hết thuốc thần (ý chỉ là trà xanh) của cô rồi, bây giờ được voi đòi tiên chắc? Đợi đã cô vẫn còn món nợ với Mộc Trà, thôi thì bắt cả hai tay luôn.

"Cởi áo ra" Phương Anh thản nhiên nói mà chẳng hề thấy điều gì bất thường ở đây cả.

Minh Hoàng ngẩn người, rõ ràng anh nhờ Phương Anh giúp mình tới nhà vệ sinh. Chuyện cởi áo liên quan gì ở đây? Trời ko nóng cũng chẳng lạnh, anh mặc áo thun dài đủ ấm.

"Anh ko hiểu tiếng người sao?" Thấy Minh Hoàng nhìn cô như sinh vật lạ từ trên trời rơi xuống, cô càng bức mình hơn nhào tới nắm chặt vào cổ áo anh.

Cái áo Minh Hoàng mặc là hàng sịn nên ko dễ dàng bị rách thế đâu. Phương Anh kéo, lôi, túm và cắn, mảnh áo vẫn nằm nguyên. Lúc này lửa hận trong đầu bắt đầu bùng cháy như quả cầu lửa, hận ko thể đốt cháy ngay lập tức.

Anh ngồi trên xe lăn lúc đầu mặc cô làm gì thì làm về sau nhận ra hành động ko được trong sáng của cô, anh tìm cách ngăn lại: "Em muốn làm cái gì?" Hai tay anh nắm chặt hai tay cô. Đôi mắt anh tràn đầy sự ngạc nhiên và đầy bất ngờ.

Nếu nói muốn chụp "ti" thì bậy bạ quá mà con người Phương Anh là sống bình thường nhưng ko tầm thường. Cho nên cô phải dùng lí lẽ gì để thuyết phục đây. Gương mặt của anh bấy lâu nay cô mới có dịp nhìn kĩ lại. Một điểm bất thường này ra trong đầu cô, chiếc răng.....răng khềnh vốn dĩ tạo cho anh những điểm rất riêng biệt, khác hẳn với người khác. Nó.....nó đâu rồi? Vì bình thường răng khềnh mọc hơi sâu, chỉ khi cười hết cỡ mới nhận ra nó. Hơn nữa cô cũng ko chú ý đến nên ko phát hiện. Anh ta từng nói với cô: "

Tôi quý chiếc răng này như mạng sống của mình, ko có nó tôi ko sống được" Chính anh ta đã chỉ tay vào nó cho cô nhìn làm bằng chứng. Và cô nghĩ anh ta đã phải quý nó lắm.

"Răng khềnh của anh đâu rồi?"

Khi Phương Anh nhắc tới răng khềnh Minh Hoàng mới sực nhớ ra mình đã để lộ sơ hở. Lúc trước anh từng nghĩ đến chuyện cấy răng khềnh nhưng anh hơi đắn đo vì chiếc răng đó vốn dĩ là vật báu vô giá rất thiêng liêng, là vật vô tri vô giác nhưng lại là vật duy nhất có thể phân biệt ai là anh ai là em. Ngay cả bố mẹ cũng phải nhờ nó mới tìm ra cho nên nếu cấy răng vào.....mọi thứ rất có thể sẽ bị đảo lộn.

"Anh chính rồi" Minh Hoàng nói bằng quơ vài câu, càng ko nghĩ sau này em trai về biết giải thích thế nào với vợ về răng khềnh vốn dĩ đã chỉnh lại quay trở về nguyên dạng.

"Vậy sao?"

"Ừ"

Phuong Anh vốn dĩ ko để ý nên cô ko hỏi nữa nhưng về tí, tại sao cô ko thể hành động được chứ? Mặc kệ đã hứa với người ta rồi tự dưng thất hứa, nếu mà bị đồn ra ngoài mất chữ tín lắm. Thế là cô nhào bổ vào người Minh Hoàng.

Anh kêu "ú", "ó" vài câu do chân ko thể di chuyển được mà lực ở cánh tay có như ko khiến anh yếu thế hơn lực sĩ Phuong Anh đang hùng hục tấn công.

"Đừng mà....." Ngay cả khi anh ko còn sức lực, anh vẫn hy vọng ai đó sẽ giúp đỡ.

Phuong Anh đã cởi được hết cúc áo của Minh Hoàng, phần trên của anh lộ tẩy. Tay sẵn sàng cầm đt để chụp, vậy mà.....hình dạng đầu ti của anh.....khác thường đến nỗi cô ko muốn chụp nữa. Một bên to, một bên nhỏ chuyện gì vậy trời!

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 23

Sở dĩ ti của Minh Hoàng một bên to, bên nhỏ là do lúc nhỏ trong một lần đánh nhau với lũ bạn, anh đã bị mẹ của kẻ địch véo ti để trả thù cho con trai. Rồi về nhà ti của anh lại bị bố tra tấn tiếp, kết quả bên ti đó ko lớn được, mãi mãi có hình dạng như vậy cho tới giờ. Chính vì vậy anh rất ghét việc phải để trần, nếu có hở thì anh để hở bụng là cùng chứ nhất quyết ko lộ ngực.

Phi vụ chụp ti thất bại hoàn toàn, cô bỏ lên phòng lướt face dạo. Tin tức mới từ kênh 14 đập vào mắt cô, cái gì mà Trần Minh Đức dù đã có vợ xinh đẹp rồi vẫn đi ngoại tình với gái bán hoa. Lướt xuống xem hình ảnh, gương mặt ấy, nụ cười ấy, hình bóng ấy giống hệt với cô thảo nào Mộc Trà bảo nhìn thấy cô ôm anh ta. Mà người bên cạnh là Trần Minh Đức sao? Cô ko chắc việc anh ta có phải ko nhưng anh ta.....có một.....chiếc răng khểnh.....sâu bên trong.

Sao lại có chuyện trùng hợp như vậy? Mặt Phuong Anh biến sắc, cả người run lên vì sợ. Cảm giác cứ như đang xem phim kinh dị ko bằng? "Tình" tin nhắn của Mộc Trà gửi cho cô, một tệp ảnh đính kèm. Cô nhấn vào, ngay lập tức hình ảnh hai người đàn ông giống nhau như giọt nước đập vào mắt. Người đàn ông bên trái mặc quân phục, nụ cười tươi tắn có răng khểnh, nhìn thoáng đã biết là dân chơi. Người còn lại mặc y phục của bác sĩ, gương mặt hiền lành, chất xúc và anh ta ko có răng khểnh.

"Hoá ra Minh Đức có anh trai sinh đôi" Vốn dĩ Mộc Trà biết được tin sốc này là do anh trai cô cũng làm trong quân đội, nhanh nhẩu ẩu đoảng thế nào mà cảm nhầm balo người khác mang về. Trong lúc cùng anh trai thu dọn đồ thì phát hiện ra tấm ảnh, thế là đem khoe luôn với Phuong Anh.

Vậy ra bấy lâu nay cô là con lừa con, bố mẹ cô là cặp vợ chồng lừa già tiếp theo bị gạt. Cô càng nghĩ, con giận càng trào lên mạnh mẽ.

"Hình như tên là Trần Minh Hoàng, tao thấy trong ảnh ghi thế" Mộc Trà tiếp lời, có lẽ cô sẽ ko bao giờ nghĩ cô gái sượng nhất quả đất khi trở thành vợ của Trần Minh Đức lại chính là con bạn thuờ cấp sách tới trường - Nguyễn Hoàng Phuong Anh.

"Mày nghĩ tao có nên giết người ko?" Chuyện xảy ra quá bất ngờ mà cô đã nhấn tâm bóp nát quả cam trên bàn ko thương tiếc.

"Giết đi đủ tuổi đi tù rồi, đừng lo những ngày tháng sau khi mày vào tù, tao sẽ tới thăm mày" Ngờ cô đùa nên Mộc Trà liền hòa theo.

Dĩ nhiên là Phuong Anh chỉ nói đùa nhưng mà ức quá! Rốt cuộc cái tên ngiênien cả phê Trần Minh Đức đó đang làm cái gì mà đến nỗi phải nhờ anh trai thế thân. Chắc ko phải nguy hiểm đến tính mạng?

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 24

Sân bay Tây Sơn Nhất, trong số những hành khách đáp xuống bỗng xuất hiện một bông hoa hồng lai Tây xinh đẹp và ngập tràn hương thơm từ nước.....xả vài Dao ny. Sở dĩ cô đặt chân tới mảnh đất hình chữ S này vì người cô thầm thương trộm nhớ đã biến mất. Tất cả thông tin cô có được chỉ hai từ "Việt Nam" mà bọn họ cho nên cô quyết định từ bỏ bài thi tốt nghiệp, từ bỏ tương lai trải đầy hoa hồng kia để theo đuổi tình yêu hay cái mà người ta vẫn thường gọi là "Vị yêu mà đến".

Nghi học Phuong Anh nổi hứng đi shopping, vậy mà Mộc Trà bận việc nên ko thể đi cùng. Nhìn thấy Minh Hoàng từng bước hồi phục, cô nảy ra ý định bóc lột sức lao động chồng nhà người ta. Chính vì thế anh đã phải bỏ phí thời gian đọc sách theo chân cô tới trung tâm mua sắm. Làm cái đuôi đi theo



năm trăm ngũ ngách, hai tay xách tám túi quần có, áo có, váy thì ko có. Anh thích cô mặc váy hơn, con gái mặc váy nữ tính lại dịu dàng. Ấy mà Phương Anh diện đi diện lại một áo phông bảy sắc cầu vồng, quần ống rộng mà các bà già hay mặc, cuối cùng giấy mỗi ngày đi một đôi. Thực sự rất chán và ko có tí gọi là "mới mẻ".

Nhưng biết làm thế nào được cô từng thống kê rất nhiều thứ cần phải mua, tuy nhiên đặt chân vào trung tâm là quên bém, tâm hồn thơ thả lác trôi vào thế giới giấy và áo phông. Do đó tủ quần áo của cô luôn ngập tràn áo phông đa dạng từ màu sắc cho tới hình dáng, kích thước. Giấy thì một tủ giấy đóng riêng biệt, ước tính cứ hai ngày cô lại mua một em về. Áo và Giấy nhiều là thế, quần thì duy nhất một quần bò và quần ống rộng. Cứ đánh giá về bề ngoài cho rằng cô rất sành điệu đi vì bên trong đơn sơ, mộc mạc lắm, có khi dậm chân mãi ở vùng an toàn.

Hai người dừng chân trước một shop thời trang có tiếng, ở đây Phương Anh nhắm trúng một đôi giày hàng Rep khá đắt đỏ. Hơn nữa rất nhiều người chen lấn, xô đẩy chỉ mong được sở hữu một đôi giày đang làm mưa làm gió trong thị trường.

Minh Hoàng cố nán lại vài phút trên ghế gỗ, đối diện Shop. Bây giờ anh đã hiểu tại sao con gái, đứa nào cũng thích đi Royal, Timcity hay The Garden rồi. Đầu tiên là tới sống ảo, gọi bất cứ đồ ăn gì đều cứng Facebook trước, sau đó mới vào tới miệng. Thứ hai là mua sắm, trung tâm rộng lớn, hàng hoá bát ngát thế này ko ung cái gì hơi phí.

"Anh Hoàng" Giọng nói trong trẻo, thiết tha nhưng nghe kĩ sẽ thấy người gọi đã dồn nén biết bao nhiêu cảm xúc vào trong lời nói.

Seola ko ngờ mình có thể đường đường chính chính gặp lại Minh Hoàng, căn bản cô ta ko bao giờ nghĩ anh đủ can đảm để đến những nơi vốn dĩ ko dành cho anh. Cô ta thích anh từ hồi bé tí tèo tèo, ngày nào cũng theo đuôi anh từ cánh đồng này sang cánh đồng nọ để bắt châu chấu về chơi trò bác sĩ, y tá và bệnh nhân. Hết đồng chuyển sang sông, bắt cua, cá, tép về thí nghiệm, xong thì đem làm đồ ăn hết. Với cô ta, anh giống như chàng hoàng tử đem niềm vui, sự hạnh phúc tới. Chỉ cần nụ cười của anh cũng đủ để sưởi ấm trái tim băng giá của cô ta.

"Sao em lại ở đây?" Chẳng phải hôm nay Seola thi tốt nghiệp lấy bằng cử nhân? Vậy mà bây giờ đứng sừng sững ở đây.

"Thôi nguy rồi" Nhạc thấy bóng dáng Phương Anh, Minh Hoàng liền cầm tay Seola lôi vào trong nhà vệ sinh, thế éo nào là nhà vệ sinh nam. Đường đường là tiểu thư danh giá, vậy mà lại bị anh kéo đến đây là chuyện ko thể nào chấp nhận nổi.

May cho cô ta nhà vệ sinh ko có người mà nếu có chắc đang ở trong phòng giải quyết, anh buông tay Seola ra: "Xin em hãy coi anh là Minh Đức" Ấn tượng của anh về cô ta chỉ là một con nhóc lẻo đẻo sau lưng anh, bảo gì làm nấy, chưa từng cãi lời anh một lần nào. Tuy nhiên cô bé đáng yêu, mũm mĩm ngày xưa đã lột xác trở thành công chúa lạnh lùng, băng giá với ánh mắt sắc lạnh đủ để giết người chỉ bằng một cái liếc.

Bảo cô ta coi anh như Minh Đức ư? Tại sao chứ? Anh bảo cô ta làm gì cô ta nhất định sẽ thực hiện nhưng liên quan tới tên đời bại kia, cô ta ko thể nhận lời. Chỉ riêng ngày xưa bị hấn lấy làm trò tiêu khiển đã khiến cô ta âm ức đến phát khóc. Lúc cô ta tròn năm tuổi, hấn đã tụt váy cô ta trước mặt mọi người, để rồi chiếc quần lót in hình con gấu khóc nhè lọt vào mắt các bạn, trở thành vết nhơ ko thể nào xoá bỏ mỗi khi nhắc tới tên cô ta. Cho đến bây giờ khi đã trưởng thành, gặp lại bạn cũ có những kẻ vẫn cố tình khơi mào chuyện cũ khiến cô ta ko biết giấu mặt vào đâu.

"Em ko muốn" Cô ta từ chối, khoanh tay trước ngực.

Lúc này Minh Hoàng chẳng thể giữ nổi bình tĩnh anh liền xuống nước cầu xin: "Em bắt anh làm gì cũng được, chỉ xin em coi anh là Minh Đức, có được ko?"

Gương mặt Seola đầy nghi ngờ vì Minh Hoàng chưa từng có thái độ này với cô ta. Chắc chắn là có chuyện đã xảy ra, bằng ko anh sẽ chẳng phải cầu xin như thế: "Kể cả việc hẹn hò với em".

Hẹn hò? Anh hơi ngập ngừng nhưng nhanh chóng đồng ý. Và cô ta chấp nhận coi anh là Minh Đức.

Lúc này một thanh niên biểu cảm hốt hoảng chạy vào nhìn thấy Seola, cậu ta sừng sốt: "Xin lỗi tôi vào nhầm phòng" Nhưng khi phát hiện Minh Hoàng đứng nguyên một cục bên cạnh, hai tròng mắt cậu ta như muốn rớt hết: "Ồ đây là nhà vệ sinh nam mà".

"Tôi biết" Seola đỏ mặt, lờm Minh Hoàng rồi bỏ ra ngoài. Anh cũng ra theo, khi đi qua cậu ta, anh ngại ngần bồi bổ thêm một câu: "Mời cậu giải quyết vui vẻ".

Cậu thanh niên: "....."

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 25

Khi Phương Anh mua đồ xong, cô ra ngoài thì ko thấy bóng dáng Minh Hoàng đâu. Gọi đt cũng ko thèm bắt máy, cô phụng phịu chạy đi tìm. Đi qua nhà vệ sinh, cô bắt gặp cảnh anh và một cô gái có những cử chỉ rất thân mật. Mặt cô đỏ ửng vì ghen, làm gì có người phụ nữ nào đủ can đảm để ko nổi giận chứ? Ôm ấp tình cảm thế kia, ghé sát vào mặt nhau, cô tức giận quay đầu bỏ đi.



Phía bên Minh Hoàng, anh ko muốn dính líu gì đến Seola vì cô ta thuộc tuyệt người bon chen, đồng đánh ko ưa cái gì thì khinh ra mặt mà thích gì đòi bằng được. Có lần cô ta bám ghế quá, lúc đó anh lại vội chết đi được đâu có thời gian cùng cô ta chơi trò bác sĩ. Chính vì vậy anh đã nhờ Minh Đức giúp anh, ko ngờ thẳng nhóc thẳng tay bỏ rơi cô ta ở chợ, giữa dòng người tấp nập, cô ta lẻ loi một mình ở giữa khốc nức nở vì sợ. Chứng kiến cảnh tượng đó, dù anh từng nghĩ nếu Seola biến mất thì cũng tốt, sẽ ko có ai tới làm phiền anh và anh thoải mái đọc sách. Nhưng trái tim ko có phép anh làm chuyện độc ác như vậy, Seola tuy tính tình bướng bỉnh, ưa nganh nhưng sâu trong tâm hồn cô ta là một cô bé đáng thương mất mẹ từ nhỏ. Bị bạn bè gọi là "con mập", luôn trở thành nạn nhân của các vụ mua vui cho Minh Đức. Anh mãi mê đấu tranh tâm lý cho đến khi nhận ra Seola đã biến mất. Ngay lập tức anh lần theo dấu vết và gọi tên cô ta.

Có lẽ ngay cả ông trời cũng ko muốn Seola có chuyện ko may xảy ra, anh tìm thấy cô ta ở cuối dòng sông, trong cống rãnh. Cả người Seola bầm dập, những vết tím ở tay, ở người có rất nhiều. Cả người mùi hôi thối, hình như Seola đã bị rút xuống sông thì phải. Thay vì xa lánh như những người khác Minh Hoàng cõng áo đưa cô ta mặc cho đỡ lạnh. Anh ko ngại bẩn quần áo, cõng cô ta trên lưng vừa đi vừa hát bài "chú ếch con" mà cô ta thích nhất.

"Sau này anh sẽ ko bỏ rơi em nữa chứ?" Rất mệt mỏi nhưng Seola vẫn cố gắng hỏi anh một câu. Vì trong thâm tâm cô ta đã bị tổn thương dữ dội, sự thật là anh ko muốn chơi với cô ta như vậy sao.

Anh ngược mắt lên nhìn những vì sao trên trời, chúng thật hạnh phúc và tự do. Anh ko muốn dối lừa bản thân, càng ko muốn làm Seola thất vọng. Cho nên anh ko trả lời, mong ước duy nhất của anh chính là được cống hiến hết mình vì ngành y, anh ko muốn phải quan tâm tới bất cứ những chuyện khác nữa.

"Em hiểu rồi, anh ko cần phải nói đâu" Lòng cô ta đau như cắt, hai tay cô ta vòng qua cổ Minh Hoàng rồi bám chặt vào nhau. Thứ duy nhất cô ta ko thể có chính là anh - Trần Minh Hoàng.

Buổi tối Phương Anh về nhà bố đẻ, cô sẽ ngủ lại đây vài ngày nhưng cũng có thể là mãi mãi. Đang ăn cơm bỗng chuông cửa kêu lên, cu Nam ra mở cửa. Cô ko rõ người đến là ai nhưng thấy em trai quyết ko cử động và biểu cảm gương mặt bố mẹ hoá đá thì hiểu ra phần nào. Ko ngờ vợ bỏ nhà đi, chồng cũng gan to lắm mới tìm vợ đây.

"Về nhà với anh đi Phương Anh" Anh ko biết tại sao cô giận anh, hỏi chiều vẫn đang êm đẹp thì lúc về lại ko thấy cô đâu. Đt tắt máy, nhà ko thêm về vì thế anh suy đoán cô ở nhà bố mẹ đẻ.

"Ko thích đây" Bữa cơm đang ngon, tự dưng xuất hiện làm cô ăn mất ngon. Cô đặt đũa xuống, chạy ra ngoài xem phim.

Anh cũng theo ra, ra hiệu cho bố vợ giúp đỡ: "Rốt cuộc anh phải làm gì thì em mới chịu về đây" Anh đang lo cô đến tháng mà phụ nữ trong thời gian này siêu nhạy cảm.

"Ly hôn đi" Phương Anh ko do dự tuyên bố thẳng thừng.

Thôi đến tháng thật rồi! Minh Hoàng thờ ơ, ngồi xuống cạnh Phương Anh: "Nếu anh làm gì sai với em, cho anh xin lỗi, xin em đừng lúc nào cũng lấy lý do đó ra dọa anh được ko?" Thà rằng cô bảo anh chết đi còn hơn là hai từ "ly hôn" vì nó luôn đứng đằng sau anh đợi lệnh của Phương Anh. Chỉ cần triệu hồi phát là trên bàn có sẵn bút, giấy.

"Em biết ko em cái gì cũng giỏi nhưng giỏi nhất là làm tổn thương anh" Nếu cô là vợ của anh có lẽ hai người đã sớm li hôn rồi. Ngay từ khi gặp nhau anh đã nhận ra tính cách của anh và cô ko thể hoà hợp được. Một người lộng quyền bao nhiêu thì người còn lại nhu nhược bấy nhiêu. Sống với nhau nhiều ngày như vậy mà tần suất cô làm tổn thương anh có thể dài bằng cả một tháng trời.

"Rốt cuộc anh là ai?" Cô cần một câu trả lời thích đáng để rửa hận cho bộ mặt gia đình, anh cả gan biến gia đình cô thành đám lửa, thật ko thể chấp nhận nổi.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 26

Tay phải của Minh Hoàng đông cứng lại khi anh cố với lấy chiếc điều khiển ti vi. Trên màn hình đang chiếu một bộ phim mang tên "Yêu em từ cái nhìn đầu tiên" bản truyền hình. Nhân vật chính tuy xinh đẹp nhưng nhan sắc lại ko bằng Phương Anh, về tính cách Bối Vy Vy thuộc tuyệt người đơn giản và mạnh mẽ. Anh từng ước giá như cô có 2/10 tính cách của nữ chính thì tốt biết mấy vì ở Phương Anh, cô luôn sấm soi, nghe chuyện từ một phía, luôn bắt mọi người phải làm theo ý mình.

Anh ao ước mỗi sớm mai được cô pha cho một tách trà xanh mỗi ngày, khi cô đi học, anh sẽ ga lăng đưa cô tới trường, chúc cô một câu: "Đi học vui về nha". Cô mỉm cười thật tươi: "Anh cũng đi làm vui về nhé". Hay buổi tối nấu cho anh một bữa, nghe nhóm bạn kể đi kể lại hàng ngày được vợ nấu ăn khiến anh vô cùng tủi thân. Tất nhiên chuyện nấu ăn do bà giúp việc làm nhưng anh luôn thấy chạnh lòng. Mỗi đêm được ôm cô vào lòng, vậy mà sao nó lại khó khăn như vậy?

"Đừng có mà giả điếc " Chính vì nắm chắc phần thắng Phương Anh mới dám bóc trần sự thật vì nếu ko đủ bằng chứng, chắc chắn Minh Hoàng sẽ chối đây chối lui.

Gương mặt từ trắng hồng chuyển sang xanh nhạt, bàn tay bấu chặt gấu quần. Anh nghĩ nếu bản thân giữ im lặng, ko giải thích gì cũng như biện minh thì thử thách sẽ đi qua? Đây chưa phải lúc để thú nhận mọi chuyện, có lẽ do anh ngu ngốc nên mới để nắm thóp. Giá như anh chịu làm răng, từ bỏ mọi thói quen, tập uống cà phê - đồ uống vừa đắng vừa ngọt mà mỗi lần uống vào khiến anh nổi mẩn đỏ. Anh mím môi, ánh mắt nhìn đi phía khác. Bỗng dưng anh muốn làm đại thần Nại Hà, có bạn gái là hoa khôi ngành it Bối Vy Vy đẹp người lại đẹp nết.

Đoán chừng Minh Hoàng có chết cũng ko nhận Phương Anh giận dữ lôi một đồng giấy và vài hình ảnh lúc nhỏ và lớn lên ra để đối chiếu. Cô ném mạnh vào mặt, người anh, những tờ giấy mong manh, nhỏ nhắn kia tưởng như vô hại lại làm xước một đường nhỏ trên mặt anh.

Máu chảy từng giọt xuống, anh như pho tượng bất chấp vết thương, nhìn thẳng vào mắt Phương Anh: " Anh xin lỗi " Đó là những từ duy nhất mà anh có thể nói lúc này, ko phải anh phủ nhận hay khẳng định chỉ là anh muốn mọi thứ trở về đúng quỹ đạo của nó mà thôi.

" TRẦN MINH HOÀNG ANH NÓI CHO TÔI NGHE TẠI SAO LẠI ĐỒNG GIẢ EM TRAI ANH, BIẾN GIA ĐÌNH TÔI TRỞ THÀNH ĐÁM LỬA NGU NGỐC " Đối với loại nói mà ko chịu trả lời này thì phải dùng biện pháp mạnh, cô chắc chắn đến một trăm phần trăm là Minh Hoàng ko chống cự.

Vì vậy cô xông vào người anh, nắm cổ áo anh, nghiêng răng: " Thừa nhận mau nếu ko tôi sẽ kiện anh vì tội lừa dối người khác "

Anh dờ dẩn rơi vào trạng thái ko hồn, mặc Phương Anh thích làm gì thì làm. Cô bức hết cổ áo của anh, tát anh, tra tấn anh bằng những lời nói khó nghe, anh chấp nhận hết.

Bên trong bố mẹ cô ko dám thờ mạnh vì họ biết con gái đã vượt qua giới hạn. Nếu như chạy tới can ngăn, rất có thể sẽ nổi khùng con điên thêm. Hơn nữa chuyện của tui nhỏ, để chúng nó giải quyết, mình nên đứng ngoài xem thì hơn. Nghĩ tới đây bà mới an tâm gọi Nam: " Cu Nam đâu mang laptop xuống đây cho mẹ xem nốt phim Hoàn cầu cách cách nào " Mẹ cô rất chỉ là xì tin, dù đã có hai đứa con lớn đầu hết rồi vẫn đam mê tư tưởng " công chúa, cách cách hay tiêu thụ " bà chỉ xem những bộ phim khi mà nói về nó. Vì ngày xưa bà thường cùng chị gái chơi trò hoàng cung, bà thường đóng vai công chúa, vai diễn cực kỳ nữ tính đòi hỏi người đóng phải có gương mặt xinh đẹp. Và giờ bà trở thành hoàng hậu do Phương Anh vô tình cướp mất chức danh của bà. Còn chồng bà thì thích " Tây du ký " đến nỗi quên mất bà là ai, điều đó khiến bà tức điên từng hai lần đập nát ti vi vì ông có hành động coi thường sở thích của bà, ông nói: " Công chúa? Con chó thì đúng hơn hahahaha " Thử hỏi bà ko tức mới lạ.

" Cái thằng này lại dám xem phim sex rồi " Khổ lắm cái thân bà mà, sinh hai đứa con một gái, một trai. Tưởng đã yên bề yên thất vậy mà con gái suốt ngày ra đường thả thính con nhà người ta, khiến bà ra đường thường xuyên chạm trán những con rở ko biết đến từ đâu. Gái nhẹ nhàng là thế, trai thì chẳng biết giống ai. Năm cu Nam mười lăm tuổi bà vô tình bắt gặp nó xem phim sex khiến bà sốc tột cùng. Thậm chí hai ngày sau bà bắt gặp cảnh nó thân nhiên cùng một bạn học làm chuyện người lớn nhưng may mắn là bà ngăn lại. Bằng ko chắc bây giờ bà đã có cháu nội rồi.

" Mày đang làm gì.....TRỜI OI CON TRAI TÔI LÀM SAO THẾ NÀY " Bà hét toáng lên, cầu cứu chồng bà đang ở dưới lầu. Con trai bà, đứa con trai dù làm bao nhiêu chuyện tày đình vẫn là đứa con trai bé bỏng của bà. Thằng bé nằm dưới đất, miệng sùi bọt, bên cạnh là một hộp thuốc ko rõ nhãn mác.

Nghe thấy tiếng mẹ kêu Phương Anh dừng việc hành hình lại, chạy vội lên lầu. Minh Hoàng cũng chạy theo, anh bàng hoàng nhận ra thứ thuốc bên cạnh Nam chính là.....

" Mau gọi cấp cứu " Mặt anh bỗng trở nên nghiêm túc lạ thường, nhờ Nam mà anh đã trở lại với nghề của mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 27

Nam nhanh chóng được đưa tới bệnh viện, tình trạng của cậu ko khả quan cho lắm. Bác sĩ chẩn đoán cậu có một khối u trong người, cần phải phẫu thuật ngay vì khối u ngày càng to, rất có thể nguy hiểm tới tính mạng. Điều đặc biệt là khối u đã trở thành ác tính có khả năng ko chữa lành, xác suất giữa sự sống và cái chết khoảng 15%. Khi nghe tin mẹ cô ngất lên ngất xuống, bố thì đau đớn tới tận tâm can. Còn Phương Anh, trời đất quay cuồng, cô ngã vào lòng ngực ấm áp của Minh Hoàng.

Em trai cô? Sao có thể như vậy chứ? Thằng bé vốn dĩ đặt chân tới Trái Đất là niềm may mắn của gia đình cô. Nó rất ngoan, học giỏi, mỗi lần đạt điểm cao là về khoe với bố mẹ, khiến cô tủi hờn đến phát khóc. Cái gì cũng giỏi nhưng tán gái thì xếp hạng bét. Người ta nói nếu cô và nó bù đắp ưu điểm cho nhau thì nhất định trở thành hai chị em toàn sắc vẹn toàn. Mười năm đạt học sinh giỏi đồng nghĩa mười năm bị bạn gái đá ko thương tiếc. Mỗi lần bị đá là một lần cô cho nó đi xem ca nhạc hay đi uống trà sữa. Cô nhớ tới nhiều lần cãi nhau, đánh nhau bùng nổ rồi vết sẹo bị chó nhà hàng xóm cắn ở bắp chân. Cu Nam biết tin, thằng bé vác nguyên cây búa ở nhà phang cho con chó thừa sống thiếu chết. Kết quả khi thấy cu Nam là con chó sợ run người, ko dám ngẩng mặt lên, co giò bỏ chạy thục mạng.

Ôm Phương Anh vào lòng, anh hoàn toàn thấu hiểu tình yêu thương em trai vô bến bờ của cô. Cũng giống như anh và Minh Đức, sinh ra giống nhau như

hai giọt nước nhưng tính cách trái ngược nhau. Bố anh từng rất lo lắng vì có thể hai người sẽ bất đồng quan điểm mà đánh nhau. Tuy nhiên ông ấy đã nghĩ thừa, hai anh em thân nhau như hình với bóng vậy.

"Đừng lo Nam sẽ khoẻ lại thôi" Anh vỗ về, an ủi cô. Phẫu thuật thành công hay ko? Anh cũng ko chắc vì còn phải do bản thân người bệnh có ý chí ko? Về phần người phẫu thuật chỉ là một phần.

"Đúng thế Nam sẽ khoẻ lại thôi, em còn chưa dẫn nó đi xem SNSD biểu diễn nữa mà" Giây phút yếu lòng nhất thì Phương Anh mới trở về đúng với con người thật của mình. Cô hận đã quá dễ tâm vào việc điều tra thân phận thật sự của Minh Hoàng, vô tình làm khoảng cách giữa cô và em trai xa cách thêm.

Một vị bác sĩ già bước tới, theo sau là hai bác sĩ trẻ khác. Ông chính là bác sĩ giỏi nhất và là người có nhiều kinh nghiệm trên bàn phẫu thuật: "Xin các vị hãy ký tên vào tờ giấy này" Đó là bản cam kết chịu rủi ro trong quá trình phẫu thuật. Bố cô kìm nén nước mắt, nhanh chóng ký rồi ông như người mất hồn quay lại ông bác sĩ: "Tôi cầu xin các người hãy cứu lấy con trai tôi"

"Xin hãy cứu lấy đứa con trai....bé.....bóng của tôi" Mẹ cô cũng lao vào cầu xin.

Ông bác sĩ cầm tay bố cô thật chặt: "Các vị yên tâm, tôi nhất định sẽ cứu sống bệnh nhân. Con trai các vị thật sự rất điển trai, tôi còn muốn thằng bé trở thành cháu rể tôi cơ" Đã đến nước này rồi mà ông bác sĩ vẫn còn tâm trạng đùa, gia đình cô đến cạn lời trừ những người khác vì đây chính là tác phong làm việc của phó tổng mà. Sờ dĩ ông làm thế để an ủi người nhà nhưng quan trọng là an ủi bản thân ông.

Minh Hoàng vội vàng tìm ông bác sĩ vừa nãy mà nói ko ngoa gì thì ông ta chính là thầy của anh khi còn ở Hàn Quốc. Chẳng hiểu sao thầy lại trở về Việt Nam khi sự nghiệp đang rộng mở ở phía trước. Có tin đồn thầy còn được một bệnh viện nổi tiếng ở Mỹ mời nhưng vẫn chưa được xác nhận cụ thể. Dù có phải hay ko thì thầy chính là tấm gương sáng để những bác sĩ thực tập noi theo.

Anh mở cửa phòng, tại đây ông bác sĩ đang chuẩn bị, các y tá cẩn thận chọn lọc dụng cụ, còn ông ngồi nhàn hạ trên ghế. Anh nghĩ đủ mọi lý do giải thích cho ông hiểu tại sao bản thân lại ở đây nhưng đứng trước mặt ông, anh ko thể nói dối vì nó thể hiện thái độ ko tôn trọng thầy giáo của mình.

Anh mở lời trước: "Thầy ơi" Minh Hoàng trông mong về thái độ của ông nhiều lắm, đã bao lâu rồi anh đã ko thể gọi ông như vậy.

Ông bác sĩ đẩy gọng kính lên, hướng mặt về phía cửa, như Minh Hoàng nghĩ ông vô cùng ngạc nhiên: "Cậu là.....Minh.....Hoàng phải ko?" Nếu ko nhầm thì chàng trai trẻ trước mặt, gương mặt sáng lạng, nụ cười tươi tắn kia chính là học trò số một của ông - Trần Minh Hoàng.

Anh rất vui vì thầy vẫn nhận ra mình: "Em đây ạ, cậu nhóc chết mê môn sinh của thầy đây ạ" Anh sà vào lòng ông như hồi nhỏ, ông là người cha thứ hai của anh. Đã có lúc anh coi ông còn quan trọng hơn người bố hiện tại của mình.

"Sao em lại ở đây? Ko phải em làm việc ở Hàn Quốc?" Thằng bé này, có tố chất và thông minh hơn cả ông.

"Chuyện này nói ra thì dài lắm, bệnh nhân mà thầy chuẩn bị phẫu thuật là em trai vợ của em" Anh chẳng biết phải mở lời thế nào nữa.

"Hoá ra em đã có vợ, đúng là thời gian có thể thay đổi mọi thứ mà" Chuyện Minh Hoàng có vợ đúng là nực cười với ông, ngày xưa ai chẳng biết anh yêu môn sinh hơn cả bản thân mình. Nếu cưới thì anh chỉ cưới môn sinh thôi mà hồi đó ông có đứa cháu gái chết mê chết mệt vì anh đấy thôi.

Anh cười trong lòng, dù chỉ là đóng kịch nhưng anh vẫn cảm nhận được chút tình yêu vương vấn quanh đây.

"Thầy ơi, xin thầy hãy để em phẫu thuật cho Nam. Em biết trình độ của em chưa cao bằng thầy nhưng em có một giải pháp rất chắc chắn, tỉ lệ thành công khá cao. Vì vậy cho em thay thầy" Khó u ám tình trong đầu Nam đã quá to so với mặt chung, nếu phẫu thuật một cách bình thường có thể sẽ ko thành công. Vì vậy cần phải mạo hiểm mà anh biết chuyên môn của thầy là phẫu thuật trong vùng an toàn.

Chẳng biết từ bao giờ chiếc cốc trong tay ông bác sĩ đã vỡ vụn, ông đứng quay lưng về phía Minh Hoàng nên anh ko nhận ra sự thay đổi có phần nguy hiểm này. Trán nổi gân xanh, hai bàn tay cũng nổi gân xanh chẳng chừa, đôi mắt ông ta đỏ ngầu. Nhân lúc anh ko để ý, ông ta vớ lấy chiếc bình đựng nước trên bàn "Choang" Ông ta ngang nhiên dùng nó đập vào người anh, những mảnh thủy tinh được tự do đâm thẳng vào da mặt, tay và chân của anh.

"Thầy....." Anh bàng hoàng ko thể thốt lên lời, người thầy đáng mến của anh, người thầy giúp anh nên người.....tại sao.....tại sao chứ?

Ông ta lùi từ đâu ra một cái gậy đánh hóng chày, mặt hầm hầm tiến về phía anh.

"Ko ngờ đúng ko? Thằng oắt con nhà người chẳng qua chỉ là một con chuột nhỏ nhoi, nếu tao ko giúp thì mày đã chết trong miệng biển từ khi nào rồi" Lần gặp đầu tiên là lần ông thấy anh chơi vui giữa dòng nước biển và ông đã nhảy xuống cứu anh. Hồi ra thì mới biết anh bắt cá để làm thí nghiệm. Kể từ đó ông ko tiếc công truyền thụ những bí kíp thực hành mà ông biết cho anh.

"Vậy mà trong cái đêm định mệnh đó, mày cả gan trèo lên cổ tao" Ông dùng lực rất mạnh, đánh vào bụng khiến anh nôn ra máu.

Minh Hoàng la hét dưới đất, nhìn vị cha già kính yêu bằng đôi mắt ngạc nhiên xen lẫn đau đớn, trong đầu anh luôn phủ nhận rằng người trước mặt là một người khác. "Vụt", "vụt" tiếp, mỗi lần cây gậy bóng chày quật vào người là một lần con đau từ da thịt chiếm lấy tâm trí anh.

"Đừng.....mà thầy.....oi.....ngừng lại.....đi" Anh vô thức cầu xin, máu chảy xuống thành giọt, xung quanh là những mảnh thủy tinh nhỏ xíu như hạt cát. Khắp người anh đầy vết thương.

" Chết đi thằng oắt con " Dứt lời ông dùng hết lực bình sinh của mình, cú va chạm mạnh nhất phang vào thân thể đang run rẩy vì đau đớn, tuyệt vọng tràn trề trên nền đất lạnh lẽo.

Anh ngất lịm đi.....

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 28

Mặc Minh Hoàng ngất lịm dưới sàn, ông bác sĩ bước ra ngoài với tâm trí hỗn loạn, thậm chí khi bị anh khơi mào quá khứ ko mấy tốt đẹp mà ông từng rất muốn chôn vùi xuống vực thẳm, ông ta liền chích một ống tiêm chứa thuốc an thần vào người. Xong xuôi ông ta bước vào phòng mổ cùng các y tá.

Ở ngoài gia đình Phuong Anh liên tục cầu nguyện, khẩn trời mong sao ca phẫu thuật thành công. Dù là bác sĩ giỏi nhất phẫu thuật cho con trai họ đi chăng nữa, họ vẫn ko thể nguôi ngoai được.

" Bố mẹ ko cần phải lo đâu, con rất tin tưởng vào năng lực của phó tổng mà " Phuong Anh lên tiếng trấn an tinh thần cho bố mẹ, mặt khác cô nhận ra ko thấy bóng dáng của Minh Hoàng đâu hết.

Trong phòng phẫu thuật vốn dĩ mọi chuyện đang đi theo kế hoạch, mọi người mừng thầm vì ca phẫu thuật chắc chắn sẽ thành công. Vậy mà một sơ suất nhỏ đã xảy ra.....do tác dụng của liều thuốc an thần quá mạnh cộng với đầu óc ko tỉnh táo, ông bác sĩ vô tình cắt nhầm chỗ ko đáng cắt. Kết quả tình động mạch bị đứt, máu chảy xối xả. Ông ta bàng hoàng nhận ra sai lầm thì đã quá muộn: " MAU CHUẨN BỊ KÍCH TIM " Lần lượt hai cô y tá mang theo máy kích chạy vào.

Lúc này hình ảnh bệnh nhân máu me bê bết do tai nạn giao thông bỗng trở về, bao quanh lấy tâm trí của ông bác sĩ. Ông ta ngừng tay, bắt lực nhìn đường chạy của tim dần dần trở thành đường thẳng mắc nối vào công của cái chết.

" Bác sĩ tim bệnh nhân đã ngừng đập " Cô y tá mặt khó xử thông báo.

Minh Hoàng tỉnh lại, anh ôm trán, cô lau những giọt máu còn dính trên mặt. Anh chạy tới nơi phẫu thuật.

" Hãy cứu lấy em trai tôi, cầu xin anh " Phuong Anh đứng như ko đứng, hai chân mềm nhũn, nước mắt đầm đìa. Sau khi nghe tin ca phẫu thuật thất bại, trái tim cô như bị ngàn con dao đâm phai. Lúc đó trong đầu cô liền hiện ra hình bóng của Minh Hoàng. Và cô đã nghĩ, anh sẽ cứu sống đứa em trai bé bỏng của cô.

" Chẳng phải anh là một bác sĩ giỏi, bệnh nhân nào cũng cứu được, vậy nên xin hãy cứu lấy Nam, cầu xin anh....."

Cô gào thét trong vô vọng, Minh Hoàng ôm lấy cô, khẳng định chắc nịch: " Em yên tâm, anh nhất định sẽ cứu sống Nam " Nói rồi anh ngang nhiên như một vị thần, hùng dũng tiến vào trong, các y tá cùng một số bác sĩ khác đứng thành hai hàng, nhường lối cho anh đi

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 29

Phòng phẫu thuật nơi mà im lặng đến ngỡ ngàng, bên trong khoảng sáu bảy người mặc đồ xanh. Người đàn ông phờ phạc ngồi dưới đất, hai tay ôm đầu chính là ông bác sĩ. Chứng kiến người thầy đáng kính của mình ngày càng sa sút, Minh Hoàng ko khỏi chạnh lòng. Rốt cuộc trong quá khứ đã xảy ra chuyện gì? Tại sao thầy lại hận anh như vậy? Anh ko hiểu.

Minh Hoàng kiểm tra lại nhịp tim cho Nam, cảm thấy cậu vẫn còn thở thoi thóp, tâm trí anh ánh lên tia hy vọng nhỏ nhoi. Đầu tiên là khâu lại vết cắt mà thầy lỡ cắt phai, rồi hoàn thành nốt chỗ cần phẫu thuật.

Toàn bộ quá trình phẫu thuật của anh đều lọt vào tầm mắt theo dõi sát sao của ông bác sĩ. Biết ca phẫu thuật có thể thành công, tâm can của ông ta như bị thiêu đốt, đồng loạt trở dậy một cách mạnh mẽ. Vốn dĩ ông ta chính là ko muốn anh thành công, càng ko muốn lần thứ hai nhìn anh trào đầu cười cồ. Ông ta đứng dậy, khi mà chỉ còn một bước cuối cùng, ông ta - người thầy mà anh kính trọng nhất lao tới giăng lấy dao từ tay anh. " Xoẹt " lưỡi dao vô tình quệt vào vết thương khiến nó hở miệng, máu chảy xuống nhuộm đầm hết cả một ga giường.

" Ta nói cho mày biết mày ko xứng " Ông ta gào thét như con hổ lạc mất miếng mồi ngon.

Anh ko để ý tới người thầy bị biến chất vì anh biết tính mạng của Nam còn quan trọng hơn bất cứ điều gì. " Chuẩn bị máy kích tim " Anh ra lệnh cho một cô y tá bên cạnh.

" 1 2 3 kích " Tay anh lạnh ngắt, đặt máy lên ngực Nam.

Trán đỏ rất nhiều mồ hôi, không khí rất căng thẳng. Ông bác sĩ bị mấy bác sĩ khác kéo ra khỏi phòng. Dù bị kéo ra như con chó nhưng ông ta vẫn mạnh mẽ tuyên bố: " Tao mới chính là bác sĩ giỏi nhất ở đây ".

Chống chọi với mười bảy phút cuối cùng của cuộc đời, vào lúc 10h50 Nguyễn Hoàng Nam đã trút hơi thở cuối cùng trong vòng tay đầy yêu thương của bố mẹ. Phương Anh đứng ở ngoài vì cô ko dám đối diện với sự thật quá phũ phàng này.

Nam của cô! Đứa em trai bé bỏng nhất nhà, thích ăn bánh gạo cay do bố làm, hâm mộ SNSD quên ăn quên ngủ. Em đi rồi chị biết đánh nhau với ai mỗi khi tranh laptop đây. Em đi rồi chị biết nói chuyện, khóc và cười cùng ai khi có tâm sự đây. Em rời xa vòng tay của bố mẹ để đi theo thần chết. Em từ chối lời mời của tương lai, em rời bỏ tuổi 15 - cái tuổi đẹp nhất của quãng đời học sinh. Chị biết phải sống sao? Em quay lại đi Nam ơi. Chị xin lỗi vì đã mắng em tội chơi game nhiều quên học.

" Nam ơi, Nam....!" Tiếng gọi đau xé lòng của Phương Anh thoang thoảng trong bệnh viện khiến người nghe ko khỏi ám ảnh.

Minh Hoàng lặng thinh, bước những bước chân nặng nhọc về phía Phương Anh. Vốn dĩ Nam sẽ ko chết nếu như thầy ko phá, đáng lẽ anh nên tỉnh táo hơn, linh động hơn thì có lẽ..... mọi chuyện ko tồi tệ thế này.

" Anh Xin lỗi vì đã ko thể giữ đúng lời hứa "

Phương Anh ngẩng mặt lên chỉ thấy một gương mặt tiều tụy, xanh xao của Minh Hoàng. Lúc này cô rất mệt mỏi, rất cần một chỗ dựa nhưng khi tựa vào người anh. Mùi thơm từ hoa đình hương xộc thẳng vào mũi cô. Mí mắt cô nhủ lại, mạnh mẽ đẩy Minh Hoàng. Vì anh đã dồn hết sức lực của mình vào việc phẫu thuật cho Nam dẫn tới kiệt sức nên khi bị cô đẩy, dẫn tới việc mất thăng bằng ngã xuống đất.

" Đồ nói dối ko phải anh từng hứa sẽ cứu Nam sao? Vậy mà hãy nhìn xem anh đã làm gì đây! Anh đã giết CHẾT EM TRAI TÔI "

Anh biết dù nói gì đi chăng nữa cũng trở thành những bông gòn cuốn theo gió. Cho nên anh nguyện trở thành pho tượng, để mặc cô mắng, chửi anh thế nào cũng được.

" Hay vì anh ghét tôi, vì tôi đối xử với anh thậm tệ nên anh mới trả thù tôi "

" Xin lỗi " Anh nói ko quá lớn mà cũng ko quá nhỏ đủ để hai người nghe rõ.

" Tôi sẽ kiện anh vì tội giết người, anh cứ đợi ở đó mà xem " Phương Anh bỏ chạy ra ngoài.

Minh Hoàng gắng sức đứng dậy, cơn đau từ cả vai trái truyền xuống khiến anh co rúm lại.

Từ trước tới giờ anh luôn quan niệm mỗi một sinh mạng của bệnh nhân chính là một bộ phận trên cơ thể anh. Nếu anh ko thể cứu họ thì anh sẽ mất đi một bộ phận. Cứ như vậy anh trở thành tàn phế, người đời cười chê.

Một cô y tá trẻ trung, xinh đẹp từ đằng sau Minh Hoàng lên tiếng: " Xin lỗi nhưng phó tổng muốn nói chuyện với anh "

Thầy ư? Mắt anh neho lại hơn bình thường. Thực sự anh rất muốn biết cái gì đã làm thay đổi con người thầy từ một người thầy chính trực luôn quan điểm " sống có lí tưởng " biến thành người ích kỷ, nhỏ nhen như vậy.

" Tôi biết rồi, nhờ cô dặn lại với thầy là tôi sẽ đến ".

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 30

Minh Hoàng lặng người, anh thần thờ như một cái xác ko hồn. Cứ thế mà bước thẳng tới phòng làm việc của ông bác sĩ. Đã rất lâu rồi anh và ông ko tâm sự cùng nhau. Chắc cũng gần hai mươi năm, lời ông nói vẫn luôn vang vọng trong tâm trí anh, nụ cười chất phác in đậm trong từng bài giảng của ông.

" Thầy ơi, em tới rồi "

Ông bác sĩ ngồi trên ghế, tay phải cầm bức ảnh chụp cả gia đình mỉm cười đầy hạnh phúc. Đứa bé gái xinh xắn, dễ thương mà ngày xưa suốt ngày đòi anh bế, anh tự hỏi cô ấy đâu rồi? Hay người vợ dịu dàng, nấu ăn ngon luôn ủng hộ chồng, họ đã và đang làm gì?

"Ta sẽ chịu trách nhiệm mọi chuyện, con ko cần lo và đừng làm gì cả "Thuốc an thần đã hết, bây giờ thì ông đang cắn rứt lương tâm cho hành vi sai trái của mình. Ông ko hề có ý định giết chết cậu bé đó, chỉ là.....chỉ là sau khi nhận ra cậu học trò tài năng Minh Hoàng, chẳng hiểu sao tim gan ông như bị sâu xé, hận ko thể thoát ra ngoài.

"Đã có chuyện gì xảy ra với thầy? Vợ con thầy đâu? " Anh bàng hoàng phát hiện tờ giấy ly hôn đã ngã vàng hoe trong một hộp tủ trước mặt.

Ông bác sĩ cười chua chát: " Vào cái ngày phẫu thuật cho con trai của viện trưởng, con đã thay ta phẫu thuật. Kết quả cuộc phẫu thuật quá thành công khiến cho viện trưởng có ý định muốn mời con sang Mi làm việc "

" Ý của thầy là....."

Ông dừng lại châm điều thuốc, tàn khói bay khắp phòng: "Ta vì quá ghen tỵ trước tài năng của con nên đã từ chối lời mời gọi đáng quý đó vì lúc đó con đang ở Hàn nên họ ko thể liên lạc với con và nhờ ta giúp. Lợi dụng cơ hội ta từ chối, nói dối rằng chính bản thân mình được mời sang Mi làm hợp tác "

"Chỉ có như vậy thôi sao? " Anh sẽ ko trách thầy nếu chuyện chỉ như thế.

"Sau đó thầy dần dần phải dùng thuốc an thần mỗi khi làm phẫu thuật, vợ thầy biết chuyện, bà ấy rất thất vọng. Một tháng sau bọn thầy ly hôn, Na Ri theo bà ấy về quê sinh sống. Từ đó thầy cũng mất liên lạc. "

Ông bác sĩ đứng dậy, làn da chuyển sang màu xám do tác dụng phụ của thuốc an thần, ôm lấy anh, vỗ về như ngày xưa.

"Con nhất định phải sống vì con nợ vợ con một lời xin lỗi chân thành "

Sau đó ông bác sĩ bị công an dẫn đi Minh Hoàng trở về nhà với tâm trạng ảo não, nặng nề. Anh muốn nghỉ ngơi, muốn được ngủ một trận đã đời. " Xoẹt "bụng anh đau nhói, một thứ màu đỏ sệt sệt từ bụng chạy xuống. Phương Anh từ từ xuất hiện, trên tay cầm một con dao gọt hoa quả. Gương mặt cô phủ đầy âm u, ánh mắt sắc lạnh như sát thủ.

"Nam chết mà anh vẫn có thể thư thái như thế sao? Đúng là chỉ có tên giết người mới ko lo lắng gì cả "

"Giết người? " Thân thể anh đông cứng, một tay anh cố gắng ấn phần bị đâm xuống hông giữ vết thương ngăn ko cho chảy máu: " Em.....dùng thuốc.....sao? " Mùi thuốc mà cô dùng có mùi hương giống y hệt với thuốc an thần mà thầy dùng. Chính vì vậy anh dễ dàng phát hiện ra.

"CHẾT ĐI TÊN KHỐN KHIẾP " Phương Anh lao tới như kẻ điên cuồng mà đâm liên tục vào người Minh Hoàng.

Vết thương mới làm rách vết thương cũ anh cắn chặt răng giữ tay Phương Anh lại. Máu bắn xuống hết sàn nhà, mọi thứ trước mắt anh mờ dần và cuối cùng ngất lịm đi. Trước khi mất dần ý thức, anh nhận ra hình ảnh cô gái đầu tóc rũ rượi, cầm dao ngồi sụp xuống đất la hét âm ỉ.

Tiếng mùi thuốc sát trùng sộc vào mũi Minh Hoàng khiến anh sức tỉnh giấc. Căn phòng màu trắng và nhiều hộp thuốc đặt trên bàn chỉ có thể là bệnh viện.

"Anh tỉnh rồi " Một cô gái xinh đẹp bước vào, gương mặt cô ta khá quen khiến anh sững sốt ko thôi.

"Cô chính là.....cô gái trong.....phòng khách sạn " Phải chính là cô ta, chính cô ta đã lao ra, ngăn chặn hành vi sắp giết người của Phương Anh để đưa anh tới bệnh viện cấp cứu.

"Tôi tới để nói sự thật cho anh biết, hôm anh vào nhầm phòng, tôi và vợ anh đã liên kết với nhau hãm hại anh "

Cái gì? Là Phương Anh hãm hại anh, cùng cô ta thông đồng với nhau. Trước đây dù Nam Joon từng nhiều lần nhắc nhở anh về cô nhưng anh luôn gạt phăng hết đi vì anh ko bao giờ tin một cô bé sắp tròn mười tám tuổi lại có thể nham hiểm đến vậy. Nhưng bây giờ sự thật đã rành rành ngay trước mắt tim anh đau nhói, gần như ko thể thở nổi. Anh cay đắng, nhắm chặt mắt, cảm giác bị phản bội luôn luôn khiến người ta rơi xuống vực thẳm sâu nhất tận cùng trái đất.

"Tôi thành thật xin lỗi nhưng tôi làm vậy chỉ muốn cứu con trai tôi thôi " Cô ta bắt đầu khóc lóc thảm thương.

"Con trai của cô làm sao? "

"Thằng bé bị bệnh sắp chết, vì thế tôi cần tiền. Có người mách rằng chỉ cần một video làm tình với anh một đêm là có ngay năm trăm tỉ....."

"Đừng nói nữa cô đi đi " Anh ko muốn nghe gì, anh muốn được yên tĩnh một mình.

"Vợ anh tôi sẽ tìm cách giải thích "

Anh dùng chân nhưng ko quay người lại, chậm rãi nói: " Cô ấy ko phải vợ tôi "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.



## Chương 31

Ngày tắt nắng, dưới gốc cây hoa phượng đã ko còn hình ảnh cậu bé ngày nào tới nhặt những cánh hoa nữa rồi.

Phuong Anh lẻ loi, lọt thỏm giữa chồng truyện one piece của Nam, có những quyển đã rất cũ, từ thời cô học lớp năm rồi. Hồi ấy được bố cho dăm bảy đồng là cười tít mắt, cười con xe đạp cũ kĩ, hai chị em ta đèo nhau lên chợ. Cô là con gái, thích mua mấy tệp dán các nàng công chúa còn Nam lục lọi khắp gian hàng của bác Sơn mong tìm ra một quyển truyện one piece. Mà lúc đó truyện hiếm lắm, ko đến sớm là có khi phải lết gập hóng hai tuần liền.

Cô cẩn thận xếp từng loại truyện tranh vào một chồng, mẹ nói sẽ dọn hết đồ của Nam vào phòng của nó. Sau này nếu nó về, sẽ ko phải mất công đi tìm nữa. Bà còn dặn dò người giúp việc thỉnh thoảng lau, dọn phòng vì bà ko thể chịu đựng những kỉ vật của Nam bị nhấn chìm bởi bụi bẩn.

Rời phòng cô bước qua phòng mẹ, ko biết bà đang làm gì mà rất ồn ào, có tiếng dọn quần áo, tiếng " cạch " của vali vì mỗi lần đi chơi bà có thói quen đóng vali cạch phát. Cô nhẹ nhàng mở cửa, chứng kiến cảnh tượng trước mắt, gương mặt cô trở nên hoảng loạn:

" Mẹ đừng bỏ đi mà mẹ ơi " Cô bật khóc nức nở, quỳ gối xuống cầu xin bà.

Bà tính đến tối mới bỏ đi nhưng lí trí liên tục thôi thúc bà càng nhanh bỏ đi càng tốt. Vì vậy bà cố tình bảo Phuong Anh sắp xếp lại đồ của Nam để bà dọn hành lý. Ko ngờ con gái lại xong sớm đến vậy, lại còn bắt gặp tình cảnh trở trêu.

" Buông mẹ ra " Bà lạnh lùng gạt tay Phuong Anh, nuốt nước mắt vào lòng. Con trai yêu quý của bà mất rồi, cuộc đời này của bà có ý nghĩa gì đây.

" Mẹ vẫn còn có con và bố mà, đừng bỏ rơi con mà mẹ, mẹ ơi....."

Cô biết từ nhỏ mẹ luôn phân biệt đối xử giữa cô và Nam, dù cùng là con nhưng Nam luôn nhận được sự ưu tiên và tình yêu thương của mẹ nhiều hơn. Bởi vì khi sinh ra Nam, thằng bé suýt chết, những ngày tháng sau luôn phải sống chung với thuốc kháng sinh, một tháng đi kiểm tra định kỳ một lần. Nhìn đứa con trai bé nhỏ chống chọi với bệnh tật, người làm mẹ như bà dĩ nhiên rất đau lòng. Nhưng bà càng đau lòng hơn khi cô có thể hồn nhiên, mạnh khoẻ, chạy nhảy thoải thích mà ko sợ bị bệnh còn Nam chưa bao giờ được động vào cái cầu trượt ở góc nhà hay nghịch nước bằng khẩu súng mà bố mua cho dịp sinh nhật. Bà từng quan niệm phải bù đắp những mất mát mà con trai đã trải qua bằng cách trọng nam khinh nữ. Bao nhiêu lần đi mua đồ, Nam luôn được chọn trước và nếu thằng bé ko thích thì bà mua cho cô món đồ mà Nam khước từ đó. Tuy nhiên trong cái rủi luôn có cái may, ko nhận được tình yêu của mẹ thì cô nhận được vô vàn tình yêu thương, chiều chuộng của bố. Dù ông rất khó chịu với hành động đối xử bất công của vợ với cô nhưng ông biết bà đã khổ sở đủ rồi. Thay vào đó ông trở thành người mẹ thứ hai của cô, nấu những món cô thích, đưa cô đi chơi công viên, dạy cô học bài, giúp cô trả thù mấy đứa con trai to béo hay bắt nạt kẻ yếu.....

Cửa phòng mở ra một người đàn ông trung niên bước vào, làn da nhợt nhạt, gầy gò thiếu sức sống khiến hai mẹ con phải chú ý: " Buông mẹ con ra đi "

" Ko con ko muốn, con muốn mẹ cơ " Bản tính ngang bướng trời dấy mạnh mẽ. Có lẽ sự thèm khát tình thương bao la của mẹ đã khiến cô ko thể làm chủ bản thân.

Ông vô cùng đau lòng nhưng lại ko thể làm gì hơn, là lỗi tại ông, tất cả đều tại ông: " Nghe lời bố đi con, để mẹ con đi đi con " Ko để Phuong Anh phản ứng, ông gỡ tay cô ra rồi ôm cô vào lòng. Thoát khỏi bao vây của cô, bà nhìn lại căn nhà lần cuối. Vĩnh biệt người đàn ông đã theo bà đi suốt thời thanh xuân cho đến khi về chung một nhà. Cuối cùng là vĩnh biệt đứa con gái xinh xắn, dễ thương nhưng sinh ko đúng thời điểm. Giá như cô có một chút nét giống bà thì bà đã ko đi tới nước này.

" ĐỪNG MÀ MẸ OI!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 32

Ngày mẹ rời bỏ cô!

Mẹ đi rồi, mẹ đi thật rồi. Từ nay chẳng còn được nghe mẹ nói chuyện, ko thấy hình bóng mảnh mai nhưng ẩn chứa sức mạnh vô địch của mẹ nữa. Lòng cô nguội lạnh, mọi thứ đều hoá thành băng, ngay cả bóng đèn trên tường cũng toả khí lạnh. Nền nhà bị ướt do nồm, mọi thứ trong nhà như bị đảo lộn hoàn toàn.

Với cương vị của người bố, ông ko thể nhìn Phuong Anh như vậy được và ông quyết định nói hết sự thật cho cô nghe. Trên tay ông là tờ giấy xét nghiệm ADN và một bức ảnh đã cũ.

"Phương Anh con nghe bố nói đây, những điều bố sắp nói toàn bộ đều là sự thật. Dù ko tin con bắt buộc phải tin ta " Ông thở dài để ý đến thái độ của cô.

Cô ko đáp, tư thế vẫn như cũ nhưng đầu hơi nghiêng nghiêng.

" Em trai của con vốn dĩ ko phải là con ruột của bố "

Sét

Đánh

Giữa

Bầu

Trời

Quang

" Bố vừa nói cái gì? " Cô bắt đầu có phản ứng, ko thể tin lời mà bố nói.

" Bố và mẹ kết hôn với nhau là do bị ép cưới, lúc đó mẹ con đang yêu một người đàn ông giàu có nhưng ko được đồng ý vì ông ta là người đã có gia đình. Con là kết quả của cuộc hôn nhân ko tình yêu. Hai năm sau khi bố đi công tác thì mẹ con ngoại tình với ông ta và có Nam. Vì ông ta đã già nên sức khoẻ thẳng bé vốn dĩ ko tốt "

Cô bật miệng lại, khóc ko thành lời. Gia đình được mọi người tung hô, ghen tỵ và ngưỡng mộ bấy lâu nay hoá ra lại thối nát, mục rữa đến vậy. Mẹ từng nói ghét cay ghét đắng những nhân vật nữ ngoại tình trong phim. Nghĩ lại cô cảm thấy rất nực cười, một mối tình bị ép cưới sẽ chẳng bao giờ có kết quả tốt đẹp trừ phi là trong phim.

" Bố ơi con xin lỗi, con xin lỗi bố ơi " Vốn dĩ đã rất thương bố rồi, giờ nghe bố kể lại càng thương bố hơn.

" Con gái à sau này ta nhất định sẽ ko để con phải khóc nữa " Thật may vì con gái đã hiểu cho nỗi khổ của ông.

Dù thế cô rất tò mò về bố ruột của Nam. " Người ông đó là ai vậy bố? "

Ông xoa đầu Phương Anh, cố hình dung về người đàn ông đó: " Hình như tên là Trần Minh Thanh thì phải? Làm trong ngành quân đội "

Trần Minh Thanh? Cô sẽ nhớ cái tên này, bắt buộc phải nhớ.

" Nào hôm nay bố sẽ đãi con những món mà con thích "

" Thật hả bố? " Tâm hồn ăn uống trời dấy mạnh mẽ, hai mắt sáng long lanh như pha lê.

" Tất nhiên rồi, con ở nhà ngoan, bố mua thức ăn sẽ về ngay "

" Yes sir

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 33

Bố của Phương Anh ra ngoài, ông viết sẵn những đồ cần mua vào một tờ giấy để khỏi quên. Từng ấy năm chung sống với nhau như vợ chồng, vậy mà ông chưa từng nắm tay vợ lấy một lần. Ngay cả việc sinh ra Phương Anh là do bố ông bỏ thuốc vào cốc nước của hai người. Bà tìm hạnh phúc ở ngoài, ông ko quan tâm vì ông biết bản thân mình chẳng là gì với bà hết. Ông rất muốn để Phương Anh có một gia đình hoàn chỉnh, vì thế ông mới nhẫn nhịn, chịu đựng cho tới ngày hôm nay.

Ông bước vào siêu thị cẩn trọng chọn từng món đồ, là người Việt Nam mà Phương Anh suốt ngày bắt ông làm Kimbab, bánh gạo cay, kim chi cải muối..... Mà công nhận ông hiền thật, con gái ko thích ăn đồ Việt chỉ thích đồ nước ngoài vậy mà ông ko nói gì. Thử gặp ông nội xem, chắc chắn ông nội sẽ cần nhẫn suốt ngày cho mà xem.

" Tổng cộng bao nhiêu vậy? " Ông đặt đồ xuống quầy thanh toán, đồ ăn nhiều quá rồi. Ông đang phân vân ko biết có nên bỏ bớt ko vì trong ví ko cho phép ông mua hết.

" Để con thanh toán cho bố "

Ông quay đầu lại, ngạc nhiên: "Ồ Minh Đức đó hả? Tội qua con đi đâu mà ko về nhà?" Tuy là con rể nhưng ông luôn coi anh như con đẻ của mình. Huống hồ mình cũng là con rể gặp được ông bố vợ đối xử rất tốt.

"À con có chút việc ấy mà, bố lên xe đi, con trở bố về " Anh gãi tai, ko biết phải trả lời thế nào, đành đánh trống lảng.

Ông gật đầu hài lòng: "Ừ "

Ngồi trên xe ko khí giữa hai người khá im lặng, anh lặng lẽ lái xe ko nói thêm lời nào. Còn ông cũng ko quan tâm lắm vì ông khá mệt mỏi rồi cuối cùng ông ngủ thiếp đi lúc nào ko biết.

Phương Anh ở nhà, trông mỏi con mắt chờ bố mang đồ ăn về nấu bữa trưa. Đã một tiếng trôi qua, ông vẫn chưa về. Cô nghĩ chắc đang bị kẹt xe vì thời điểm bây giờ dễ tắc lắm. Xem hết bộ phim Khi nàng ngủ say là hai tiếng trôi đi nhanh chóng, hình bóng của ông vẫn khuất sau cánh cửa. Vài tiếng động ko rõ nguyên nhân phát ra khiến cô lạnh sống lưng. Bên ngoài gió mùa đông bắc tràn về ồ ạt vẫn ko thể làm người cô bớt nóng hơn.

"Sao bố vẫn chưa về? " Nhìn ra phía cổng sắt, cô buồn rầu tự hỏi.

" Reng ", " reng " điện thoại kêu, ko do dự cô nhấc máy lên nghe vì rất có thể là bố gọi: " Alo bố phải ko? " Đầu dây bên kia là giọng nam trầm, khá quen tai.

" Anh là Phong đây, cấp dưới của bố em "

Cô nhớ ra rồi, cái anh tên Phong hay đi sau lưng của bố vài bước chân. Lúc í cô đã hỏi anh ta sao toàn đi sau lưng bố thế thì anh ta trả lời là lấy bố cô làm lá chắn. Nghe xong mà cô thù anh ta suốt đời suốt kiếp.

Ko phải bố gọi, cô hơi hụt hẫng: " Có chuyện gì ko? "

" Bố của em.....m.....ất tích.....rồi "

Sét

Đánh

Giữa

Bầu

Trời

Trưa

" Sao cơ? Bố em sao lại mất tích? " Vậy là tình huống xấu nhất mà cô nghĩ tới đã xảy ra.

" Anh cũng ko rõ nữa, hồi nãy anh dò tìm máy định vị gắn trên người bố em nhưng ko tìm thấy. Hơn nữa hoàn toàn biến mất, anh nghi ngờ bố em bị bắt cóc "

" Làm sao có thể, bố là người rất được mọi người kính trọng, hơn.....hơn nữa.....bố đã hứa sẽ nấu những món em thích cho em ăn " Sau tất cả cô lại bật khóc, đã hứa ko khóc nhưng nước mắt cứ rơi hoài.

" Em thử tìm cách liên lạc với bố em xem, nếu có gì nhất định phải báo cho anh đây "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 34

Làm sao Phương Anh có thể ngồi im chờ tin từ Phong chứ? Cô khoá cửa cẩn thận rồi sang nhà Mộc Trà, cô biết thừa con bạn có nhà vì giờ này Kang Daniel đang lái sô trim giới thiệu bài hát mới của nhóm Wanna one.

"Trà xinh đẹp ơi, mày giúp ta định vị bố ta với"

Như dự đoán nó đang cắm đầu vào máy tính, mắt cận lờ lờ nên cứ phải cúi đầu vào thật gần mới nhìn rõ được "oppa Kang Daniel" ở chỗ nào.

"Làm thế là phạm pháp đấy?" Mộc Trà ấn nút dừng, quay sang nhìn cô bằng ánh mắt "mày ko thấy tao đang bận, hôm khác ta giúp". Tính mạng của bố rất quan trọng cho nên cô ko thể để bản thân đuổi về một cách công cốc được.

"Ta cầu xin mày đấy, bố tao mất tích rồi" Cô chơi chiêu, quỳ gối cầu xin, Trà là con bạn đầu tiên được nhìn thấy đỉnh đầu của cô khi quỳ xuống.

"THẬT HẢ TRỜI, mày ko nói sớm" Trà trách móc cô mà ko biết ai đó đang tính đuổi khách đi.

Một hồi la hét với máy tính Mộc Trà đã thành công dò tìm vị trí của bố cô. Ông đang ở nhà máy bỏ hoang La Thành, kì lạ ông tới đó làm gì? Hàng loạt câu hỏi hiện ra trước mắt cô.

"Mày định tới đó à?" Trà hỏi cô khi mà nó vẫn đang lên chín tầng mây vì nó đã dò tìm vị trí thành công.

"Ừ tao phải đến" Cô khẳng định chắc nịch.

"Bảo trọng nhé, nhân tiện Lai Guan Lin rút xuống hạng bảy về khoản visual"

Phuong Anh đến cận lờ lờ với thánh K pop rồi.

Trong nhà máy bỏ hoang La Thành, đây vốn dĩ là nhà máy sản xuất xi măng lớn nhất Việt Nam. Chủ đầu tư vào nó rất tự hào và mới rất nhiều chuyên gia từ nước ngoài về bảo chữa, thay mới cho nó. Ấy mà một trận hỏa hoạn đã cướp đi toàn bộ nguyên liệu và tài sản quý báu của nhà máy đi mất.

Bố cô ngồi trên một chiếc ghế gỗ, hai tay và hai chân đều bị trói chặt, ko thể nhúc nhích. Trước mặt ông là một chàng trai trẻ, thân hình vạm vỡ, cao to và gương mặt chẳng thể lẫn vào đâu.

"Đây là sao?" Ông ngờ vực hỏi, chàng rể yêu quý của ông chẳng nhẽ đang chơi trò mèo vờn chuột.

"Ko phải đùa đâu, chính xác thì ông đang ở nằm trong vùng nguy hiểm đấy"

Xung quanh ông đều được anh cài rất nhiều bom có công tắc, chỉ cái điều khiển trên tay anh được kích hoạt, cái mạng này của ông cũng nhanh chóng tan thành mây khói.

"Cậu muốn gì?" Mặt ông đanh lại, nghiêm túc khi lúc đang làm việc. Ông biết tình thế đã thuộc dạng cực kỳ nghiêm trọng rồi. Sẽ ko hơi đâu mà anh lại chơi trò này với ông.

"Người mà vợ ông ngoại tình chính là ông nội tôi Trần Minh Thanh" Anh đi thẳng vào vấn đề, mục đích của anh rất rõ ràng, là trả thù cho ông nội.

Ngạc nhiên, ngỡ ngàng nhưng sau đó ông lại trở về trạng thái cũ: "Ra vậy" Ông thản nhiên trả lời.

Ko ngờ anh càng điên tiết hơn: "Đừng giả vờ, chính ông là người cầm khẩu súng đó bắn về phía ông nội tôi"

"Trước khi trả lời cậu, tôi muốn biết cậu là Minh Đức hay Minh Hoàng?" Ngay từ đầu ông đã biết anh có anh em sinh đôi, lại càng biết anh nhờ Minh Hoàng đóng giả thành mình. Chỉ là ông chưa chắc chắn lắm.

Anh cười nhạt: "Minh Đức" Cái tên này mỗi khi nhắc tới đều khiến người ta nổi da gà, nếu là phụ nữ thì lại có một sức hút ma mị đến lạ người nhưng với đàn ông, họ bỗng thu mình và nhốt trong vỏ ốc. Bởi Trần Minh Đức là ai? Là công tử coi trời bằng vung, sánh ngang hàng với Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

"Vậy mà tôi cứ nghĩ cậu đã để mọi chuyện trôi vào dĩ vãng rồi chứ?" Khi anh tới bày tỏ nguyện ý muốn được cưới Phuong Anh làm vợ, ban đầu ông tính từ chối nhưng nghĩ lại, ông đã đồng ý vì rất có thể anh đang cho ông một cơ hội chuộc lại lỗi lầm.

"Hừ mỗi thù này đừng hòng tôi tha cho ông, ngày hôm nay chính là ngày giỗ của ông" Minh Đức tiếp tục công việc cài bom, anh rõ ràng muốn ông chết ko thấy xác.

"Chuyện của Nam tôi rất tiếc vì để thằng bé uống nhầm thuốc" Minh Đức nói như ko, căn bản anh ko hề giấu diếm gì, đằng nào ông ta cũng chết, nói sự thật cho người sắp chết biết cũng là một lòng tốt.

"Cậu.....sao cậu dám....." Nhắc tới Nam, dù ko phải con đẻ nhưng vẫn là con trai một tay ông nuôi nấng vì vậy ông mất bình tĩnh.

"Thằng nhóc là mối đe dọa rất lớn với tôi khi phân chia tài sản" Luật sư nói rất có thể tài sản mà ông nội để lại cho anh phải chia đôi nếu con riêng của ông nội vẫn còn sống. Điều anh ko ngờ nhất là ông trời cũng chịu giúp anh, thằng nhóc yêu thầm Seola mà cô ta một lòng hướng về anh trai. Cho nên anh đã lợi dụng cô ta hòng tìm cách hại chết Nam. Người đối thuốc chính là Seola, ngay từ đầu cô ta cũng đã ngửa mặt với thằng nhóc đó.

"Cậu là một con quỷ đội lốt người" Ông sẵn sàng mắng chửi anh, những chuyện anh làm còn hơn cả quỷ đội lốt người.

" Nếu tôi là quý đội lột người vậy xin hỏi ông sẽ đóng vai phản diện nào đây khi ra tay hại chết ông nội và suýt đâm chết anh trai tôi "

Ông suýt đâm chết Minh Hoàng? Ko lẽ.....mặt ông trở nên cứng đờ, ngón tay cũng vì thế mà căng thẳng đến nổi co lại. " Cậu đã chứng kiến tất cả? "

" Đúng " Một từ của Minh Đức cũng đủ để thời gian ngưng đọng để cỗ máy thời gian hoạt động đưa hai người trở về quá khứ. Là nơi bắt nguồn của những sai lầm nối tiếp sai lầm

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 35

Mùa xuân năm 2010, vạn vật sinh sôi nảy nở, khóm hoa sau nhà Phương Anh bỗng trở nên đỏ rực chỉ trong một đêm. Ở vườn xuất hiện hai người, một người phụ nữ nhan sắc mặn mà, một người đàn ông khá già. Hai người đứng cạnh nhau như thể chú và cháu.

" Thanh, khi nào anh mới cho em một danh phận đây. Em thực sự chịu hết nổi rồi, thậm chí em còn đang mang trong mình giọt máu của anh mà "

Người phụ nữ đó chính là mẹ của Phương Anh và người đàn ông kia là Trần Minh Thanh. Bà đã ngoại tình với ông nội của Minh Đức được hai năm rồi. Một mối tình lén lút, thấp thò lúc nào cũng mang trong mình nỗi lo lắng sẽ bị phát hiện, nếu muốn đi chơi đâu đó, họ luôn làm bạn với khẩu trang, ngồi trong ô tô tham quan một vòng. Vì vậy chuyện công khai mối quan hệ là ko thể nào.

Trần Minh Thanh thực chất là thầy giáo dạy bộ môn quốc phòng cho bà khi bà học cấp ba. Hai người gặp nhau lần đầu, khoảnh khắc ánh mắt đôi bên chạm nhau, họ đã biết hai người ko thể sống thiếu nhau. Bất chấp khoảng cách tuổi tác, bà từ chối hàng nghìn lời tỏ tình của các học sinh, sinh viên khác để cứ rặng chấp nhận trở thành kẻ thứ ba. Khi đó ông đã có với vợ một đứa con trai - Trần Minh Sơn đồng thời là bố của hai anh em Minh Hoàng và Minh Đức.

Bà ra trường và trở thành tiếp viên hàng ko và quen biết bố của Phương Anh lúc ấy ông đã trở thành một đồng chí công an trẻ tuổi, năng động và đầy nhiệt huyết. Nhưng điều bà ko ngờ nhất chính là bố mẹ bà bắt ép bà cưới ông - người đàn ông có cái nhìn đầy kiên định và tốt bụng.

" Hãy đợi ta một chút nữa thôi, có lẽ thủ tục hôn nhân ko thể nhanh chóng hoàn thành được " Đáng lẽ ông nên kiểm tra trước khi cần dùng đến vì ông chưa bao giờ dám nghĩ có kẻ cả gan giờ trở làm hoàn thủ tục ly hôn của ông.

Nghe đến đây bà bật khóc, uất ức dâng trào: " Anh là đồ nói dối, chẳng phải anh đã nói thủ tục xong hết rồi, bây giờ thì sao anh lại bắt em phải chờ sao? " "Mấy ngày nữa chồng họ của bà về rồi, đến lúc lúc dù sớm hay muộn mọi người sẽ biết hết.

Phía xa xa một cô bé mũm mĩm, thân hình tròn trịa đang tiến tới chỗ hai người. Mỗi lần cười là má phúng hai bên lại đập dềnh thực sự rất đáng yêu. Cô bé mặc váy hồng rất ra dáng một nàng công chúa thực thụ tuy nhiên sẽ sửa thành " công chúa béo ". Trên cổ là một chiếc vòng khắc dòng chữ " Seola " to đùng đi kèm với số điện thoại của mẹ cô.

Seola nhặt được một cây súng ngắn khi đang loay hoay trong vườn bắt châu chấu mang về cho Minh Hoàng làm thí nghiệm. Mới hôm qua cô bị tên khi đột Minh Đức cướp mất chiếc ô tô chạy bằng dây cót.

" Mình sẽ đi khoe với anh Minh Hoàng chắc chắn anh ấy sẽ khen mình thông minh cho mà xem " Nghĩ vậy Seola cười híp mắt, bước chân càng nhanh hơn chạy qua vườn thì nghe tiếng sột soạt bên trong. Cô liền đứng lại ngó vào, tiếng kêu mỗi lúc một to. Dù rất sợ nhưng trí tò mò đã kích hoạt hết công suất não bộ của Seola và đưa cô lên vào trong.

Bên trong khá tối dù đang là ban ngày Seola mạnh dạn tiến vào chỗ có tiếng kêu. Bóng lưng mập mập toàn thịt bỗng khựng lại, hai tay nắm chặt khẩu súng. Theo miêu tả của một đứa trẻ thì ông Thanh " đang làm đau " di. Vì di kêu những tiếng rất kì lạ, ko hề êm tai chút nào còn ông Thanh dùng hết sức đẩy lên đẩy xuống. Rồi cô nghe thấy tiếng bước chân, nhanh nhẹn trốn vào một bên góc.

Người đó thân thể bất phàm, bước nhẹ như ko, hai mắt Seola nhìn chăm chăm vào tay phải người đó là một khẩu súng giống hệt cô rồi hần chĩa thẳng về phía ông Thanh.

Một phát súng " đoàng " chói tai, ông Thanh gục xuống vũng máu trong tình trạng hoàn toàn khóa thân. Còn bà đang sung sức, toàn bộ tinh hoa đều được dồn lên đỉnh cao thì sau khi nghe tiếng " đoàng " tâm trí bà liền rớt xuống vực thẳm. Bà bàng hoàng nhận ra sự thật đau lòng, bà liền sờ xuống bụng mình khóc nghẹn ngào trong nước mắt: " Con trai, mẹ biết phải sống sao đây? ". Bà ôm lấy xác chết đã đông cứng người mà bà đã từng coi như mạng sống của mình thét lên đầy đau đớn: " KHÔNG!!!!!!!"

Seola hốt hoảng chạy ra ngoài tìm chú Thanh, những chuyện vừa chứng kiến liên tục xảy ra trong một thời gian vô cùng ngắn ngủi. Liệu khi cô nói với mọi người, họ sẽ tin cô chứ? Hay kể cả tin, mấy ai chấp nhận nỗi chuyện này? Nhất là Minh Hoàng, anh rất thương ông nội, ko biết anh sẽ phản ứng thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 36

Chú Thanh là chú ruột của Seola, đồng thời ông cũng bạn thân của ông Sơn. Seola dẫn ông Thanh tới thì bà đã mặc lại quần áo chỉnh tề, gương mặt đầy đau buồn của bà khiến ông Thanh cảm thấy rất áy náy vì đã ko tới kịp.

" Xin lỗi tôi tới muộn "

Bên ngoài ko biết ai đó đã báo công an, tiếng xe rình rỏi mỗi lúc một gần. Hàng chục chiến sĩ công an vác theo súng dắt bên hông chạy vào. Seola sợ hãi núp ra sau lưng ông Thanh, cô giật áo ông tỏ ý muốn nói chuyện:

" Sao cháu có chuyện gì? "

" Cháu đã chứng kiến ông Thanh bị bắn, hung thủ mặc áo màu xám và quần dài đen đặc biệt hần có vết xăm hình con rồng nhỏ bên tay phải " Tuy khá tối nhưng cô vẫn nhận ra đặc điểm mấu chốt.

" Cháu đừng nói bừa kéo rước hoạ vào thân " Hình xăm con rồng nhỏ bên tay phải, hung thủ chỉ có thể là Hắc Long - tên tội phạm nguy hiểm nhất Việt Nam. Mặc dù Minh Đức đã vạch rất nhiều kế hoạch để bắt hắt nhưng vẫn chưa thành công do hần quá cẩn thận và thông minh.

Bỗng nhiên ông Thanh ko tin khiến Seola hơi tức giận: " Cháu nói thật mà "

" Nghe này cháu hãy cứ giữ bí mật về chuyện này, cứ coi như cháu chưa từng chứng kiến, cháu làm được ko? " Mồ hôi ở lưng nhễ nhại thấm đẫm cả vạt áo, ông thực sự lo sợ cô cháu gái sẽ gây hoạ lớn rồi.

" Tại sao chứ? Chú Sơn nói đã là một công an thì nhất định ko được phép nói dối, phải thành thật với chính mình "

" Nếu cháu đi nói với mọi người, ai sẽ chịu tin lời cháu hơn nữa Minh Hoàng sẽ ko chơi cùng cháu bởi vì.....cháu nhìn thấy nhưng ko kêu cứu để ông Thanh bị giết. Bây giờ cháu đi nói đi, nói hết đi " Ông sắp nghĩ việc, có những chuyện ko nên xen vào mà phải biết thân biết phận một chút.

" Hực.....hực.....cháu muốn.....chơi với anh.....Minh.....Hoàng cơ? " Điểm yếu duy nhất của cô là Minh Hoàng, cô rất sợ một ngày anh ko chơi với mình, ko quan tâm mình.

" Vậy giờ cháu có nói ko hay là giữ im lặng? "

" Cháu....." Seola ầm úng, nếu chọn ko nói cô ko đủ cách để làm một chiến sĩ công an tốt bụng và mạnh mẽ nữa nhưng mà Minh Hoàng rất quan trọng với cô vì thế: " Cháu sẽ ko nói ạ "

" Tốt lắm giờ chú đưa cháu về nhà, hôm nay hãy cứ ở nhà và đừng đi đâu "

" Dạ vâng "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 37

Đám tang của nghị sĩ Trần Minh Thanh lớn gần nhất mảnh đất hình chữ S, tại sao ư? Bởi vì ông là bố của thượng tướng Trần Minh Sơn, ông nội bộ trưởng bộ công an Trần Minh Đức, quan hệ xã giao trải dài từ Bắc, Nam và Trung, thậm chí còn sang tận nước ngoài. Người đến viếng thăm năm ngày vẫn ko ngớt, trên gương mặt mỗi người đều hiện rõ vẻ phức tạp, ai chẳng biết thân phận của Trần Minh Thanh tầm cỡ đến nhường nào. Vậy mà lại có kẻ dám cả gan ám sát ông vừa đắc tội với Trần Minh Sơn lẫn Trần Minh Đức.

Trong buồng Minh Đức nắm chặt tay thành quyền, cho đến giờ anh vẫn ko thể chấp nhận nỗi sự thật cay đắng trước mắt. Mới tối qua anh cùng ông nội câu cá với nhau bên hồ sông Hương, hai ông cháu tâm sự rất vui vẻ, trò chuyện ríu rít. Vậy mà hôm nay, khi anh mới ngủ dậy, nửa tỉnh nửa mê được mẹ dắt tay quỳ xuống linh cửu của ông nội. Anh bàng hoàng nhận ra hoàn toàn ko phải là mơ, là sự thật, là thật đấy. Ông mất rồi, ông bỏ rơi anh sang thế giới bên kia cùng con chó Pull.

" Minh Đức đứng dậy và ra ngoài ngồi cùng anh con đi nào "



Xảy ra chuyện lớn như thế bà thực sự cũng rất bất ngờ huống hồ gì tới thằng bé. Nó và bố chồng thân nhau đến vậy, chắc chắn sẽ sốc lắm mà bà lại chẳng thể làm gì ngoài việc giữ im lặng.

" Huych " Minh Đức lao ra khỏi cửa như tên bắn, bỏ mặc bà lắc đầu đau lòng phía sau. Vô tình anh đâm trúng Seola, tâm trạng rất chi là bức bối bây giờ xuất hiện bao mờ trước mặt, phen này anh phải đánh sưng tay thì thôi. Thế là anh lao vào tấn công Seola túi bụi, mặt cô tái mét nằm im chịu trận.

Cô ghét Minh Đức, ngay từ khi có mặt trên trái đất, cô biết đi biết nói, ông trời lỡ tay tạo cho cô một thân hình mũm mĩm hơn người. Mẹ nói cô là báu vật trời ban, mùa đông ôm cô ko sợ lạnh, mùa hè ôm cô ko sợ tăng cân. Vậy mà anh luôn gây khó dễ cho cô bất cứ lúc nào.

" Hừ hôm nay mày ko ăn sáng à, đâm ko thích chút nào " Minh Đức phui tay, bỏ mặc Seola nước mắt ngấn dài nằm khóc dưới đất.

Anh ta luôn xưng " mày ", " tao " với cô mà chẳng biết nguyên nhân từ đâu ra. Cô thực sự sợ anh ta đến phát khóc, khổ nỗi hai nhà rất thân nhau nên chuyện có gặp mặt Minh Đức là chuyện cơm bữa xảy ra thường ngày.

Người đến viếng mỗi lúc một thưa thớt thì bố mẹ Phương Anh xuất hiện, bố cô hoàn thành dự án khá sớm nên bắt chuyến bay về nhà luôn. Nghe tin người thầy đáng mến qua đời, ngay lập tức ông cùng vợ đến viếng. Quý trước đi ảnh của thầy, ông nghẹn ngào lau nước mắt: " Thầy ơi, đứa học trò nghịch ngợm được thầy chỉ bảo tận tình đã trở về rồi ạ "

Mẹ Phương Anh sờ tay xuống bụng, cổ nuốt nổi đau vào trong lòng.

" MAU BẮT TÊN GIẾT NGƯỜI ĐÓ LẠI, CHÍNH HÃN ĐÃ GIẾT CHẾT ÔNG NỘI " Tiếng nói lạnh chanh của trẻ con xen qua đám đông đám thẳng vào tai người lớn. Từ từ Minh Đức xuất hiện với biểu cảm phẫn uất, ngườm chăm chăm vào người bố của Phương Anh.

Bố anh sững sốt: " Con đang nói vớ vẩn cái gì đấy? Còn ko mau xin lỗi chú đi "

" Tên khốn kia đã giết chết ông nội nếu bố ko tin thì hãy lục túi của hấn có một khẩu súng ngắn " Tuy ko tin lắm lời con trai nhưng ông Sơn vẫn làm theo, quả nhiên một khẩu súng ngắn được lôi ra từ túi áo của bố Phương Anh.

Minh Đức căng mặt lên, mĩa mai: " Sao hả? Chứng cứ rành rành ngươi còn muốn chối nữa ko? "

Sắc mặt bố Phương Anh vẫn điềm đạm như thường, thời gian thầy tử vong là vào mười giờ hai mươi phút năm giây có nghĩa là lúc đó ông vẫn đang ở trên máy bay. Nếu ông muốn giết người thì chắc chắn chỉ còn cách phân thân.

" Con mà còn nói linh tinh, bố sẽ ko nương tay đâu " Vô lí quá thể, còn đâu ra con trai thừa hưởng gen di truyền thông minh của ông nữa đây.

Kết quả Minh Đức bị bố sai người nhốt vào phòng ngăn ko cho anh làm loạn. Về cái chết của Trần Minh Thanh vẫn là một ẩn số, dù người ta đồn đại kinh khủng đến đâu đi chăng nữa thì sự thật vẫn chìm xuống đáy biển.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 38

Tháng 10 năm 2010 khi Minh Hoàng trở thành học sinh lớp mười hai chuyên sinh, anh cùng các bạn đi tham quan tại Tam Cốc Bích Động để chuẩn bị cho bài diễn thuyết cô giao cho.

Minh Đức ko tham gia vì anh và bố đang trên đường tới K9 vì nhận được tin Hắc Long sẽ xuất hiện. Mục đích của hấn phía công an vẫn khá mờ mịt. Cho đến khi Minh Đức tìm thấy một tấm bản đồ, bên cạnh là một gái khá xinh xắn đang ngất bên cạnh. Chiếc bốt trên người nhìn thoáng ko có gì đặc biệt nhưng tại sao anh lại chú ý đến vậy.

Anh bế cô gái lên đặt cô dựa vào một tảng đá nhỏ rồi tiếp tục công việc của mình.

" HẮC LONG ĐÃ XUẤT HIỆN RỒI " Một chiến sĩ công an báo hiệu cho anh biết, lập tức anh chạy theo đồng chí công an đó.

" Xột ", " xoạt " tiếng bước chân đầy uy lực mạnh mẽ của Hắc Long khiến cả bầy chim bồ câu sợ hãi bay nháo nhác. Hấn vác cô gái lên chạy biến vào rừng nhanh như chớp.

" Phải để cô chủ chịu khổ rồi " Đứng trên cầu Hắc Long hít một hơi, hấn đẩy cô gái xuống sông, thân thể nhỏ bé lạc lõng giữa dòng nước chảy xiết dần dần chìm xuống làn nước lạnh.

Minh Hoàng ngửa mặt lên trời than khóc: " Vốn dĩ là Tam Cốc Bích Động cơ sao lại biến thành K9 " Do người lái xe nhầm đường vì thế xe chở anh và các bạn bị tách đoàn lạc trôi tới K9.

" Thôi các em đừng buồn nữa, chẳng lẽ cũng nhầm rồi các em đi tham quan đi cho tâm trạng phần khởi hơn " Dù cô giáo an ủi ngả nghiêng thì học sinh vẫn trơ như cục đá thể thôi.

Minh Hoàng xin phép giáo viên, một mình anh ra bờ sông ngắm cảnh. Nào ngờ phát hiện thứ gì đó màu trắng, lấp ló dưới mặt nước. Thấy lạ anh cúi áo khoác, nhảy xuống nước và cứu được một cô gái nước da trắng bệch do ngâm nước quá lâu, vẫn còn thở nhưng động mạch rất yếu. Vận dụng hết những kĩ năng đã học của một bác sĩ, anh đã cứu sống cô gái một cách thần kì.

Một mình anh dựa lưng vào tường, ngủ thiếp đi.

Lúc sau hai người đàn ông trung niên bước vào, người đàn ông mặc áo xanh vội ôm lấy cô gái nằm trên đá. Ông thở phào nhẹ nhõm vì đứa con gái bé bỏng của mình ko sao.

" Anh nhìn này, em đoán cậu ta đã cứu sống Phương Anh "

Cậu thanh niên mở đôi mắt, thở dốc dưới đất. Cậu ta chính là ân nhân cứu mạng của gia đình ông.

" Đi lấy xe tới đây, chúng ta sẽ đưa cậu ta và Phương Anh tới bệnh viện " Ông ra lệnh.

" Vâng đợi em chút "

Ông công Phương Anh lên lưng và cùng người anh em ra ngoài lấy xe.

Minh Hoàng tỉnh lại, anh vô thức nhận ra cô gái đã biến mất, lo sợ cô gặp chuyện anh chạy vội ra ngoài, xung quanh chỉ toàn cây cối và đá, hoàn toàn ko thấy bóng dáng của con người.

Xa xa trên chiếc xe khách Hắc Long cầm lái, hần mỉm cười độc ác, liên tục giục Minh Hoàng mau chóng tiến tới vạch ô mà hần đã vạch sẵn.

" 1 2 3 4 5 vĩnh biệt Trần Minh Đức bộ trưởng bộ công an hahahaha " Hần vận ga lớn nhất có thể, dậm phanh và lao tới.

Trong giây phút đó Minh Hoàng chỉ kịp nhận ra ánh sáng mờ ảo của đèn pha ô tô khách, là chiếc xe đã trở anh tới đây " ẦM " tiếng động rất lớn khiến phía công an đang truy lùng Hắc Long cũng phải chú ý. Minh Hoàng bị hất lên ko trung, văng xa vài chục mét, bất tỉnh dưới một vũng máu lớn.

Gương mặt của Hắc Long, nụ cười đầy ám ảnh của hần đều lọt vào tầm mắt của ông. Ông bản thân như người mất hồn, ôm chặt lấy Phương Anh: " Ta phải làm sao đây, cuối cùng thì cậu ta vẫn quyết hành động một mình "

Gây án xong hần nhanh chóng bỏ trốn, công an chậm một bước, Minh Đức trên lưng nhìn anh trai máu me bê bết, nằm dưới vũng máu đỏ thẫm.

Minh Hoàng nhanh chóng được đưa tới bệnh viện, các bác sĩ trong nước lắc đầu bó tay. Bố anh liền đưa anh sang Mỹ và tính mạng của anh tạm thời thoát khỏi lưỡi tử thần. Tuy nhiên cú va chạm khá lớn dẫn đến não bộ bị tổn thương nghiêm trọng, anh bị mất trí nhớ, ko nhớ được một cái gì, cứ như một đứa trẻ bắt đầu tuổi ăn tuổi nói.

Bố anh đưa anh sang Hàn Quốc để anh học tập, sinh sống và đặc biệt là làm lại từ đầu

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 39

Trở về với thực tại, đối diện với kẻ giết ông nội và đâm chết anh trai, ngay lúc này Minh Đức chỉ muốn phanh thây ông ta thành trăm mảnh, cho chó săn cắn xé ko thấy thịt.

" Cậu có yêu Phương Anh ko? " Con gái bé bỏng của ông, chắc nó vẫn mong ngóng chờ ông trở về.

" Trước đây thì có nhưng giờ thì ko? " Anh thẳng thắn trả lời.

Một bóng dáng mong manh, nhẹ nhàng xuất hiện lên tiếng, cắt đứt bầu ko khí căng thẳng tới cùng: " Nực cười anh chưa bao giờ yêu tôi "

" Phương Anh sao con lại....." Ông ngạc nhiên xen lẫn lo sợ vì sự xuất hiện đột ngột của cô.

" Pằng " Minh Đức bắn một phát vào tường nhắc cô ko được tiến thêm một bước. Cô hoảng sợ bị chặt hai tai, ngồi xuống đất.

" Dừng lại ngay, đừng làm hại con gái tôi " Nỗi lòng người làm cha trời dấy mạnh mẽ, ông cố gắng thoát ra khỏi sự khống chế của dây xích.

" Chúng ta đã từng lạc trong rừng với nhau, cùng nhau rơi xuống cái hố sâu mà bố tôi làm để bắt thú dữ " Còn nhớ hay đã quên cái thời trẻ trâu, lúc nào cũng quậy phá ko ngừng.

Anh gặp Phương Anh trong tình cảnh rất éo le, vì trốn tập luyện anh lạc ở rừng rồi ko may rơi xuống hố. Anh phát hiện một cô bé khác cũng rơi vào tình cảnh như anh. Cái hố khá sâu nhưng nếu anh để cô trèo lên vai, cơ hội được cứu rất cao. Vì thế anh để cô đứng lên vai mình, nhờ vậy cô trèo được lên. Nào ngờ cô trở mặt: " Đây tên ngốc, cứ ở đó mà làm thức ăn cho thú dữ đi nhé " Mặc kệ anh phẫn nộ đến điên đảo, cô chạy ra khỏi rừng và ko bao giờ quay lại nữa.

Nhờ phúc của Phương Anh, anh đã mất luôn niềm tin vào cuộc sống. Khi anh biết cô chính là cô bé hai ngày trước xuất hiện tại bữa tiệc sinh nhật anh trai mà anh thâm thương trọng nhớ, anh mất luôn niềm tin vào tình yêu đặc biệt là với con gái.

Nghe Minh Đức kể lại, Phương Anh ko thể ngờ lúc nhỏ mình lại ác độc đến vậy. Đã được trai cứu mà còn lật lọng với người ta thực sự ko thể chấp nhận nổi.

" Tôi xin lỗi "

Xin lỗi? Nực cười! Minh Đức mất kiểm soát nạp đạn bắn vào bụng của bố cô. Phương Anh mặt tái mét, đứng chần chừ trước bố tuyên bố đồng ý: " Muốn bắn thì bắn tôi đi, anh ko được phép động vào bố tôi "

" Mạnh mẽ quá đấy " Anh lôi cô thoát khỏi nhà kho, trên tay anh là điều khiển công tắc, anh bấm vào nút đỏ. Ngay lập tức một cú nổ lớn vang lên, màu xám của khói lan toả khắp vùng, đen kịt cả một vùng.

" Bố ơi.....không.....bố ơi "

Sốc, đau đớn, bàng hoàng, tuyệt vọng và uất ức Phương Anh cầm phẫn, bắt lực nhìn Minh Đức bế mình vào trong xe và lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 40

Nam ra đi vì bệnh tật, mẹ bỏ đi và cuối cùng bố bị hại chết ngay trước mắt Phương Anh. Giờ đây cô chẳng còn cái gì để lưu luyến nơi đây nữa, mất hết rồi. Cô cười nhạt lật từng trang của cuốn album. Bức ảnh đầu tiên là hình ảnh bố mẹ vào ngày cưới, tấm thứ hai là ngày cô chính thức có mặt trên trái đất, nhìn mẹ kìa, bà đang gục đầu lên vai bố khóc. Còn bố thì sao? Ông nghẹn ngào bế cô lên tràn đầy tình yêu thương.....tấm thứ hai mươi ngày Nam ra đời, mẹ kiệt sức nằm trên giường, bóng dáng bé nhỏ xinh xinh bên góc tường bên phải chính là cô. Vậy là cô có em trai rồi, hạnh phúc quá đi.

Gấp cuốn album lại, mọi thứ trở về đúng với quỹ đạo của nó. Bếp ăn nguội ngắt, ruồi, muỗi bay vo ve đậu hết nơi này đến nơi khác. Cô đứng dậy mở toang cửa sổ đón nhận những cơn gió mùa đông tràn về.

" Cách " cửa ngoài mở toang, một bóng dáng cao lớn, mờ ảo từ từ xuất hiện trước mắt Phương Anh.

" Tại sao lại đối xử với anh như vậy? "

Minh Hoàng tràn đầy đau đớn, anh nắm chặt tay mình lại, đứng đối diện với Phương Anh. Anh cần một câu trả lời xác đáng, anh ko cần cô phải xin lỗi, anh chỉ muốn một lời giải thích mà thôi.

" TẠI SAO LẠI HÃM HẠI ANH, em cần li hôn đến như vậy? " Mất bình tĩnh, giờ anh đã hiểu cảm giác của bố khi phải dạy dỗ Minh Đức như thế nào rồi. Một đứa con trai coi trời bằng vung như em trai, nếu là anh, chắc chắn anh phải phát hỏa lên.

" Đúng là tôi làm đấy, đối với tôi anh chẳng là cái thá gì hết "

Phương Anh như trở thành bà phù thủy, gân cổ lên để nói chuyện với Minh Hoàng.

" Em điên rồi "

" Anh đứng lại đó "

Cô nhất quyết ko để Minh Hoàng đi, kéo áo của anh và ôm chặt. Anh hoảng sợ vùng vẫy thoát khỏi sự kìm hãm của cô. Anh đứng dậy lao về phía cửa thì.....

" Á " Phương Anh dùng dao trong nhà bếp đâm một phát vào bụng mình. Bước chân anh dừng lại:

" Em ko sao chứ? Để anh xem vết thương " Rõ ràng dù bị cô hãm hại nhưng anh vẫn một lòng quan tâm tới cô.

Lúc Minh Hoàng quỳ gối, lo lắng xem vết thương cho cô, tay phải cô nhanh nhẹn đâm kim tiêm " phộc " vào người anh. Thuốc ngấm vào máu, cơn buồn ngủ bắt đầu. Anh ngờ ngàng: " Em.....em lừa anh "

" Hãy ngủ một giấc thật sâu nhé " Phương Anh mỉm cười nhẹ nhưng trong lòng đang âm mưu một kế hoạch thâm độc.

Trần Minh Đức cướp bỏ cô đi, vậy cô sẽ cướp đi người anh trai yêu quý của anh ta. Chẳng phải các người thương và trân trọng nhau đến như thế sao? Giống như cô và bố, cô mất bố, cô sẽ trả lại cho anh ta những đau đớn và nỗi ân hận day dứt từ nay về sau.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 41

Phương Anh đã đưa Minh Hoàng về ngôi nhà mà trước kia bố từng bí mật mua ko cho mẹ biết. Cô cũng chỉ mới biết được sự hiện diện của ngôi nhà thông qua luật sư. Nhờ đó mà cô đã giam lỏng anh ở đây.

Nhìn từ ngoài chắc chắn sẽ chẳng ai nghĩ đây là ngôi nhà để nhốt người cả vì cách thiết kế rất hiện đại và sang trọng. Lấy màu xanh lam chủ đạo, toàn thể ngôi nhà toát lên một ko khí đầy mát mẻ và tươi mới. Cô đoán bố đã có ý định dọn tới đây sống, bằng chứng là nội thất đều đầy đủ và tiện nghi. Có ti vi, tủ lạnh đầy thức ăn, giường ngủ.....

Cô giam lỏng Minh Hoàng ở trong nhà kho, nơi từng là phòng chứa đồ đầy bụi bặm, chuột, gián thi nhau bò xem con nào chạy nhanh hơn. Anh ngồi trên một chiếc ghế gỗ, chân tay bị trói chặt. Toàn bộ ánh sáng mặt trời đều được thu bé lại bằng ô cửa sổ nhỏ tí giống như quạt thông gió.

Thuốc mê hết tác dụng Minh Hoàng tỉnh dậy trong trạng thái mơ hồ, nửa tỉnh nửa mê. Trong mơ anh đã thấy hình bóng của một bé gái tay cầm kẹo đi đi lại lại trước mắt anh. Cô bé đó thực sự rất quen thuộc nhưng anh lại chẳng có chút kí ức nào.

" Anh tỉnh rồi? " Phương Anh nhẹ nhàng xuất hiện, trên tay cầm một ống tiêm và một lọ thuốc nhỏ ko nhãn mác.

Anh nhú mày: " Em muốn làm gì? " Anh cố gắng vùng vẫy thoát khỏi sợi dây xích.

" Còn làm gì khi mà em trai anh đã giết chết bố tôi " Nhắc tới bố, lòng cô lại đầy lửa hận, cô hận đã ko thể ra tay trực tiếp giết chết Trần Minh Đức mà phải gián tiếp với anh trai của anh ta.

" Minh Đức? thằng bé giết chết bố vợ sao? " Tuy ko phải là chồng của Phương Anh nhưng mối quan hệ giữa anh và bố cô diễn ra rất tốt đẹp. Vì thế anh ko ngại nhận ông ấy là bố vợ, đối với anh ông là một người bố rất tốt bụng, luôn yêu thương con gái lẫn con rể.

" ĐÚNG THẾ, tôi hận hai anh em các người "

Cô rút ống tiêm ra khỏi vỏ, bơm kim tiêm vào lọ thuốc. Thử thuốc có màu đỏ, mùi hương mê hồn gây tê dại các giác quan của người người.

" Là chất kích dục? " Anh đoán chắc một trăm phần trăm vì hồi trước anh từng bị một nữ đồng nghiệp bỏ thuốc, may nhờ Seola đến kịp, bằng ko anh đã mất đời trai lâu lắm rồi.

" Tôi định sẽ cho anh uống nhưng thật ko bằng với những nỗi đau mà tôi phải chịu đựng, chỉ bằng tôi tiêm vào cho anh "

Minh Hoàng bắt đầu cảm thấy sợ hãi trước bản tính khôn lường của Phương Anh. Tuy trước kia luôn làm tổn thương anh nhưng ko đến mức như bây giờ. Cả người anh run lên bần bật, lúc này tâm trí anh muốn vùng vẫy thoát khỏi cái dây xích bằng sắt nặng trĩu. Vậy mà mọi cố gắng của anh đều tan vỡ khi cô chuẩn bị tiêm chất kích dục vào người anh.

" Đừng mà.....làm ơn dừng lại đi "

Phương Anh vén ống tay áo của anh lên và tiêm, cảm giác như bị kiến cắn dồn lên não, anh quằn quại trong đau đớn. Thuốc nhanh chóng ngấm vào máu, cả người anh nóng như lửa đốt. Trước mắt anh một thân hình quyến rũ, đường cong hình chữ S mờ mờ ảo ảo xuất hiện. Anh đoán đó chính là ảo ảnh mà chất kích dục đã gây nên. Anh lắc đầu thật mạnh, cố bỏ đi những hình ảnh ko đúng đắn đó ra khỏi đầu.

" Sao nào? Cần tôi đưa gái về cho anh quan hệ ko? " Nhìn anh như vậy, cô thấy rất hả hê. Tiếc nhất là ko thể nhìn cảnh " hai thân người sáp nhập vào nhau " thôi. Lúc đó dù anh ngày thường phũ với gái bao nhiêu thì lúc này sẽ lộ hết bản chất thật bấy nhiêu.

" Dừng lại.....dừng lại....." Một giọt nước mắt vô tình rơi xuống làm gương mặt anh vốn đã điển trai lại càng thêm phần bí ẩn, cuốn hút.

Cơ thể ko chịu nghe lời mà uốn éo theo từng nhịp thở, nếu ko phải do bị xích tay chân thì anh ko thể chắc chắn rằng bản thân mình sẽ làm những chuyện

xấu hổ nào nữa.

" LÀM ƠN DỪNG.....LẠI.....Đi "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 42

Tiếng cầu xin đầy đau thương của Minh Hoàng càng làm Phương Anh thấy hưng phấn thêm. Cô đã âm thầm ghi lại quá trình anh cùng ảo ảnh mà chất kích dục gây nên quan hệ với nhau. Cái video này gửi cho Trần Minh Đức liệu chuyện con con sẽ xé thành to chứ? Đối với Trần Minh Sơn - đứa con trai cả, ngày cũng như đêm ông lúc nào cũng tự hào đi khoe với lũ bạn già, đồng nghiệp là giỏi giang, xuất chúng mất tích thì ông ta phản ứng ra sao? Liệu có vận động hàng nghìn đồng chí công an, bới hết toàn bộ đất nước Việt Nam lên để tìm con trai? Riêng Trần Minh Đức - anh ta vận dụng hết trí thông minh, nghĩ ra kế hoạch hoàn mỹ nhất hòng tìm kiếm anh trai? Cô thực sự rất muốn chứng kiến phản ứng của bọn họ.

Mỗi ngày khi thức dậy, việc đầu tiên là tới thăm Minh Hoàng, từng ngày từng giây phút chứng kiến sức khoẻ của anh ngày một yếu đi. Đồ ăn cô vẫn đưa đầy đủ đến cho anh, dứt cho anh ăn nhưng về cơ bản là thiếu ánh sáng.

" Anh có hận tôi ko? " Có thể cô sẽ nhốt Minh Hoàng mãi mãi cho đến khi có người tới giải thoát cho anh.

" Chúng ta.....từng.....quen.....nhau? " Càng ngày hình bóng về bé gái cầm kẹo mút xuất hiện rất nhiều trong giấc mơ mà anh lại ko thể nhớ ra đó là ai.

Câu hỏi của Minh Hoàng làm cô sững người, đáng lẽ anh phải nói " Tôi hận cô " hay gì đó chứ? Tuy nhiên anh ko làm như thế mà hỏi những thứ chẳng liên quan chút nào.

" Ko hề " Cô khẳng định chắc nịch.

Đúng như anh nghĩ mà, chuyện anh đoán làm sao có thể xảy ra? Đây đâu phải trong phim, ở đây là thực tại là thực tại đây, vậy nên Trần Minh Hoàng mấy hầy tỉnh lại đi.

" Nếu việc tra tấn anh có thể làm em nguôi ngoai hết cơn giận, anh chấp nhận. Chỉ xin em bỏ qua cho Minh Đức "

Minh Đức là em trai của anh? Phận làm anh trai, anh sẽ nhận hết mọi tội lỗi về phía mình.

" Tha thứ sao? Anh nghĩ mọi chuyện sẽ đơn giản như vậy? Tôi mất bố - người mà tôi từng coi như cả thế giới, còn các người mất gì nào? Chẳng qua cũng chỉ là một lời xin lỗi cho hành động vô ý của anh ta mà thôi "

Rõ ràng bố của anh biết là Minh Đức cố tình nhưng ông vẫn nhắm mắt bao che mọi tội lỗi của anh ta và đổ tội cho tám mái che để bắt lửa. Ông tuyên bố thẳng thừng rằng: " Đích thân tôi và con trai sẽ đền tạ lỗi với gia đình " Vậy mà chỉ vài bó hoa tươi thắm được gửi tới bệnh viện - nơi cô đang điều trị sau cú sốc mất bố. Mỗi thù này cô quyết tâm phải trả thù tận gốc.

Kẻ đầu tiên lên thót chính là Trần Minh Hoàng, cô hận anh vì lừa dối gia đình cô. Phương Anh tát thật mạnh vào má phải của anh, máu bật ra khỏi miệng.

" Đánh.....anh.....nếu em.....cảm thấy dễ.....chịu hơn " Những đau đớn, tổn thất tinh thần, uất ức hay sự phẫn nộ của cô, anh đều sẽ nhận hết.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 43

Trụ sở công an một đoạn video từ người gửi ẩn danh được bí mật mang đến phòng làm việc của Minh Đức. Mở đoạn video lên cả anh và bố đều chết sững người, bên trong căn phòng tối mịt, ánh sáng duy nhất của ô cửa sổ chiếu thẳng xuống thứ gì đó đang động đậy. Là Minh Hoàng, anh trai bị bắt cóc, anh vội vàng nhìn sang bố chỉ thấy gương mặt nóng bừng của ông.

Đúng là to gan mà dám cả gan bắt cóc đứa con trai của ông, rốt cuộc tên khốn đó có còn coi ông là cái gì ko?

" Mày mau điều tra xem ai đã gửi cái này đến đây " Khởi nói ông tức giận đến nhường nào, con trai của ông, ông đúng là vô dụng mà.

Ngay lập tức Minh Đức điều tra nhưng hoàn toàn ko có thông tin gì từ người gửi. Anh chỉ biết bác bảo vệ nhận được trước cửa phòng làm việc rồi ông ấy mới đem đến cho anh. Điều đáng tiếc hơn là chỗ đó ko lắp camere bằng ko anh đã tìm ra tên khốn khiếp đó rồi.

Lúc này trong tầng hầm người Minh Hoàng chẳng chịt vết thương, những vết bầm tím to từng xuất hiện trên từng tấm da hồng hào da dẻ của anh. Anh có thể cảm thấy cơ thể đang dần thiếu đi sinh lực, vì ở trong bóng tối quá lâu mà mắt của anh ko còn nhanh nhạy và tinh tường như trước.

Phòng khách Phương Anh nâng niu con mèo nhỏ như nâng vật báu, cô ngồi trên ghế sa lông lặng im trước vị khách ko mời mà tới.

Phong ngồi thẳng lưng, hai bàn tay anh đan xen lại với nhau. Mục đích anh tới rất rõ ràng chính là giải thích với cô mọi chuyện. Vì anh biết bản thân mình sẽ chẳng thể sống được bao lâu nữa. Mấy ngày trước anh được bác sĩ chẩn đoán mắc căn bệnh ung thư quái ác giai đoạn cuối. Và anh cũng đã chuẩn bị sẵn tinh thần đón nhận trường hợp xấu nhất có thể xảy ra.

" Anh tới đây có chuyện gì? " Phương Anh mở lời trước, cô thực sự muốn đuổi khách đi lắm rồi bởi vì chẳng may anh ta phát hiện cô nhốt Minh Hoàng ở đây. Tới lúc đó sẽ rất khó để giải quyết.

" Bảy năm trước anh từng bắt cóc em " Phong khẽ thở dài, chú ý tới biểu cảm lạnh lùng trời sinh của Phương Anh.

Anh tiếp tục câu chuyện:

" Khi ấy anh có biệt danh là Hắc Long - tên tội phạm nguy hiểm nhất Việt Nam và bố em chính là chủ của anh "

What tờ phác? Phương Anh nhìn anh bằng còn mắt ngón ngang đầy những câu hỏi nhưng cô vẫn giả vờ im lặng chờ xem anh định giờ trò gì.

" Chắc hẳn chú từng nói với em, em từng bị mất đi một phần kí ức. Nguyên nhân là do anh, anh bắt cóc em để ép chú giúp anh hoàn thành nốt phần kế hoạch cuối cùng của đời mình. Tuy nhiên chú đã từ chối vì thế anh đẩy em xuống sông. Thực sự là anh ko có tình nhưng vì kế hoạch mà anh đã giành tận mười năm trời, do đó anh ko thể từ bỏ dễ dàng như thế "

Nghe xong Phương Anh cảm thấy tức thay cho bố, cái loại người biết đường mà ko thèm quay như đầu anh ta đáng lẽ ko bao giờ xuất hiện: " Sau đó thì sao? Tại sao anh phải kể cho tôi nghe chứ? Đừng nói là anh muốn giết người diệt khẩu, anh cố tình nói ra để lấy cớ giết tôi? " Trong phim thường hay có lý do như thế và Phương Anh đã bị ám ảnh tâm lí nặng nề.

" Ý anh ko phải vậy, anh chỉ là ko muốn sự thật mãi bị chôn vùi xuống lòng đất "

" Kế hoạch của anh là gì? Anh muốn giết ai? " Mới đầu còn thấy sợ mà giờ cô lại can đảm muốn nghe tiếp.

" Kẻ thù ko đội trời chung, truyền kiếp của anh Trần Minh Đức "

Đôi mắt long lanh như pha lê của Phương Anh nhú lại, móng tay cắm vào da và bật máu. Trần Minh Đức quả ko hổ danh là Tôn Ngộ Không bán Việt, hoá ra anh ta có thù oán với Hắc Long từ trước. Tại sao cô ko mượn tay anh ta hồng trừ khử Trần Minh Đức?

" Tuy nhiên anh đã tông nhầm Trần Minh Hoàng khiến anh ta mất đi một phần kí ức mà theo anh khá quan trọng về mối tình đầu của anh ta "

" Vậy tức là anh mới là người đâm Minh Hoàng chứ ko phải bố? Còn cả ông nội của hai người họ? " Cô bịt chặt miệng lại vì sốc. Nếu là thật thì chẳng phải bố đã chết oan uổng lắm sao!

Phong gật nhẹ: " Cũng là anh "

Xong thật rồi, trời đất như sụp đổ trước mắt Phương Anh, bố của cô đã bị đồ oan!!!!!!!!!! Hung thủ giết Trần Minh Thanh và đâm xe vào Minh Hoàng chính là Phong - Hắc Long.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 44

Bầu ko khí căng thẳng, bao trùm cả không gian bên trong, Phương Anh sốc tới tận óc khi biết sự thật kinh hoàng. Nào ngờ anh đồng chí bề ngoài trông có vẻ nhút nhát, gặp nguy hiểm là phải mời sếp lên trước còn mình núp ra chỗ an toàn nhất lại chính là tên tội phạm máu lạnh, giết người ko ghê tay Hắc Long. Thậm chí anh sẵn sàng bắt cóc cô để ép bố cô. Thực sự chuyện này cô ko thể nào chấp nhận nổi.

" Anh biết em đang giam lỏng Minh Hoàng, anh chỉ muốn nhắc nhở em đừng sa vào con đường tội lỗi như anh " Phong đứng dậy, ánh mắt anh hạ xuống đúng với tầm mắt ở tầng hầm. Anh đoán Minh Hoàng bị nhốt ở trong.

" Em còn nhớ chiếc kẹo mút vị dâu mà ngày xưa em thường hay ăn ko? Đối với anh nó đã đắng và chát theo từng năm tháng " Câu nói đầy ẩn ý của



Phong trực tiếp giáng một đòn tấn công mạnh mẽ vào tâm trí Phương Anh.

Kẹo mút? Là cái gì chứ? Đầu cô bình thường vậy mà nghe Phong nhắc về kẹo mút thì con đầu kéo đến triền miên, ko dứt: " Anh có ý gì? " Cô bất mãn, ôm đầu tra hỏi.

" Rồi em sẽ hiểu khi em nhớ lại tất cả mọi chuyện "

Phong ra về, theo sau anh là cơn mưa rào đầu mùa hạ. Năm tháng ấy, kỉ niệm ấy và những cuộc rong chơi quên lối về. Anh cười nhạt vì hiện thực quá vô vị, nhàm chán. Con người từ khi sinh ra cho tới lúc trưởng thành sẽ quên đi một số thứ quý giá đối với mình mà ko thể nhận ra giá trị đích thực của nó.

Nếu có ai hỏi kẹo mút chụp pa chip vị dâu ngọt như thế nào? Chắc chắn anh sẽ trả lời: " Đáng lắm! ".

Lại là mưa Phương Anh ghét mưa, ghét đôi bạn sấm sét mỗi lúc mưa to thì ko thể ko xuất hiện. Cô mở cửa tầng hầm, ngồi xuống dưới đất dựa tay lên đôi chân dài của Minh Hoàng và bắt đầu thiếp đi. Cô hận anh vì anh là anh trai của Trần Minh Đức, là con trai của Trần Minh Sơn và cuối cùng là cháu nội của Trần Minh Thanh. Có lẽ nếu anh sinh ra trong một gia đình khác, chắc chắn cô và anh đã đường đường chính chính trở thành vợ chồng trên danh nghĩa lẫn tình cảm.

Minh Hoàng cố gắng chống chọi với đôi chân mỏi rã rời của mình để cô có giấc ngủ ngon mà ko bị đánh thức, anh biết Phương Anh sợ bóng tối, sợ phải ở một mình và sợ nhất là bị bỏ rơi. Ở với cô lâu như thế, vậy mà chưa một ngày nào anh ở bên cô, đưa cô đi chơi. Nghĩ lại anh thấy rất hối hận, anh muốn đền bù cho cô những ngày tháng thanh xuân tươi đẹp chỉ có một lần duy nhất của đời người con gái.

" Liệu em sẽ tha thứ cho gia đình anh sau tất cả lỗi lầm mà Minh Đức gây ra? Anh mong là em sẽ đồng ý Phương Anh, làm ơn "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 45

Với trí thông minh vốn có của mình Minh Đức đã dễ dàng tìm ra kẻ đã bắt cóc Minh Hoàng, chính là cô vợ hờ của anh - Nguyễn Hoàng Phương Anh. Tuy nhiên anh chọn cách giữ im lặng, ko nói với bố. Một mình tìm cách liên lạc với Phương Anh thông qua Mộc Trà - con bạn dù đánh chết vẫn đại trai.

" Alo? " Phương Anh nhắc máy sau một giấc ngủ khá ngon và sâu.

" Tôi đây Trần Minh Đức, thả anh tôi ra " Anh đi thẳng vào vấn đề, ko hề vòng vo chút nào.

Nhắc tới ba từ " Trần Minh Đức " toàn bộ não bộ của cô rơi vào trạng thái đông cứng. Một lát sau mới trở về trạng thái cũ: " Anh nghĩ tôi sẽ thả người sau tất cả chuyện mà anh làm với gia đình tôi " Cứng rắn, ko bị khuất phục chính là bản tính mới của cô khi đối diện với Trần Minh Đức.

" Vậy cô muốn sao? " Ko ngờ có ngày anh phải nhượng bộ trước cô vợ hờ có mà như ko của anh.

" Bây giờ tới nay tại nơi mà bố tôi đã ngã xuống " Cô cúp máy, ngồi thụp xuống ôm mặt khóc nức nỏ.

Đầu dây bên kia gương mặt Minh Đức tràn đầy giận dữ, quá ko hổ danh là con gái của cựu thủ tướng. Trước đây anh từng nghe qua bố cô từng là thủ tướng nhưng ko biết vì lý do gì mà từ chối nhận chức, trở về làm công an huyện. Đùng là anh đã đánh giá quá thấp về năng lực của cô rồi.

Sáu giờ năm mươi Phương Anh đỡ Minh Hoàng ngồi vào một chiếc xe lăn. Hơi thở của anh ngày càng yếu ớt, trán nóng hổi, cả người ướt đầm mồ hôi. Cô biết nhưng cô mặc kệ, đưa anh tới nhà kho - là nơi đã cướp đi sự sống của bố, chôn vùi hài cốt của ông khiến cô ko thể làm mộ an táng cho ông được.

Tại đây chẳng hiểu sao Phương Anh lại cảm nhận được hơi ấm từ bố, từng đợt gió thoảng qua là giọng nói trầm ấm của bố vang vọng hết chỗ này sang chỗ khác. Chỗ đen sì kia chính là chỗ bố ngồi, bố ơi con gái sẽ trả thù cho bố, bố hãy đợi con nhé.

Cô đã xác định, đặt dấu chấm hết cho cuộc đời mình ngay tại đây. Kết thúc và vĩnh biệt tất cả.

Một bóng dáng đen đen nhanh chóng xuất hiện, Minh Đức đến một mình vì dù sao mọi chuyện đều do anh gây ra. Anh sẽ đặt một vé giữa ranh giới sự sống và cái chết, liều mạng sống đánh cược với Phương Anh.

" Mọi chuyện đều do tôi gây ra, ko liên quan tới anh trai "

Cô ngược mắt lên nhìn Minh Đức bằng ánh mắt lạnh lẽo vô cùng, ko biết cô đã lấy khẩu súng ở đâu chứa về phía anh. Cũng chỉ là một khẩu súng nhỏ, anh đứng thành thói, dứt tay vào túi quần chống mắt ra xem cô giờ trò gì.

Cô nạt đạn và " pằng ". Hai tròng mắt của anh như rớt xuống, ko thể tin là cô dám làm chuyện ngu xuẩn như thế. Người cô bắn là Minh Hoàng, viên đạn

đi chệch hướng nhưng cũng để máu chảy thành dòng.

" DỪNG LẠI NGAY " Tim gan anh bị cào cấu, bị moi ra hết ra ngoài cũng ko đau đớn bằng việc tận mắt chứng kiến cảnh tượng anh trai bị bắn.

Nếu là mấy ngày trước thì Phương Anh cũng đau đớn tột cùng, cầu xin anh dừng tay lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 46

Phương Anh đưa Minh Hoàng trở về nhà, thay vì nhốt anh dưới tầng hầm thì cô tốt bụng để anh nằm trên giường, đắp chăn cẩn thận. Kế hoạch A thất bại, ko giết chết được Minh Đức, cô đành chuyển sang kế hoạch B. Cô mất đi bố tức là mất cả thế giới, vậy thì cô sẽ khiến cả thế giới của Minh Đức sụp đổ, biến Minh Hoàng trở thành người thực vật, sống ko bằng chết đó là những gì mà cô mong muốn.

" Con mèo Kimi biến mất rồi? " Đôi lúc ở một mình, cô có thói quen nói một mình giống như đang nói chuyện với ai ko biết. Người ở ngoài nhìn vào chắc hẳn tưởng cô bị điên mất.

Minh Hoàng nhìn chăm chăm vào từng cử chỉ và hành động của Phương Anh, anh ko hiểu tình trạng này được gọi là bệnh gì nữa. " Em ko sao chứ? "

Cô nhìn anh lặng người ko đáp, với lấy cây bút để trên bàn. Cây bút mực xanh nhẹ nhàng quệt trên mặt anh sáu đường cong trên má và cái chấm tròn xanh ở giữa mũi. Anh bất lực nằm im chịu trận mặc cô muốn làm gì thì làm.

" Xong rồi, con mèo Kimi đã xuất hiện " Cô bóc vỏ kẹo mút rồi cho miệng mút ngon lành.

Hình ảnh này, hình ảnh Phương Anh cầm kẹo mút thực sự rất giống với giấc mơ một bé gái mút kẹo từng xuất hiện nhiều lần trong mơ của anh.

" Á đau quá! " Ko may Phương Anh quệt phải dao, cánh tay ứa máu để lộ ra vết bớt nhỏ.

Trái tim anh đông cứng lại, hơi thở gấp gấp lên, cơ thể của anh bắt đầu giật lên giật xuống, đầu óc choáng váng giống như thứ gì đó biến mất từ rất lâu nay đã quay trở lại khiến não bộ hoạt động hết công suất.

Trước mắt anh bỗng hiện lên vài hình ảnh của dòng ký ức đã mất, bố anh nói anh bị tai nạn dẫn tới mất đi một phần ký ức tuy nhiên ông đã nói những đoạn ký ức bị mất đó vốn dĩ ko quan trọng như anh nghĩ vì thế anh từ bỏ và bắt đầu lại một cuộc sống mới bên Hàn Quốc.

Khu vườn nhỏ, là vương quốc của những loài hoa đua nhau khoe sắc tươi, hoa hồng kiêu hãnh như nữ hoàng một mình chen ngang chỗ đẹp và uy quyền nhất. Hoa thạch anh đẹp nhất nhì cũng ko kém cạnh..... Bao nhiêu loài hoa toả ngát thì bên dưới một bông hoa cỏ dại tự ti, ko dám đứng lên.

Tiếng bước chân của một bé gái ngày càng gần, cô bé mặc váy màu xanh giống với hoa tím anh. Cô bé ngắt lấy cành hoa cỏ dại, thay vào chỗ của hoa hồng.

" Hoa cỏ dại thì đã làm sao, nó tượng trưng cho sự mạnh mẽ, kiên cường. Khi đối mặt với cơn bão lớn, hoa cỏ dại vẫn sống sót nhờ vào bản tính quyết ko từ bỏ, còn hoa hồng thì sao? Hoàn toàn tan xác và héo úa chỉ sau một đêm "

Mẹ cô bé đi đằng sau, vẫy tay gọi âu yếm: " Phương Anh ơi, lại đây chào ông bà đi con "

Nghe tiếng mẹ, cô ngoan ngoãn: " dạ " một tiếng chạy vào trong nhà.

Trong nhà bố mẹ nói chuyện với chú Sơn rất vui vẻ, cô ngại ngùng núp sau váy mẹ liếc nhìn cậu bé ngồi ghé sofa, tay cầm con rô bốt phiên bản mới nhất làm mắt cô sáng léo lên. Cô muốn con rô bốt đó, cô muốn nó.

" Minh Hoàng đây là Phương Anh, con chào em đi " Chú Sơn dắt tay anh đến trước mặt cô.

Hai đôi mắt trong trẻo, ngây thơ nhìn nhau, cả hai đều ko biết đối phương nhưng đều có chung linh cảm là rất thân quen.

" Con đưa anh đi tham quan nhà mình nha " Mẹ cô đuối khéo hai đứa đi, biết í cô cũng ngoan ngoãn đưa anh ra ngoài vườn tham quan.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

## Chương 47

Suốt chặng đường tham quan nhà, từ đầu tới cuối Phương Anh chỉ chăm chú để ý tới con rô bốt trên tay Minh Hoàng. Giá như nó thuộc về cô nhỉ? Mặc dù cô là con gái nhưng lại có sở thích khá men li. Và điều đó vô tình khiến mẹ rất khó chịu, cô ghét những chiếc váy in hình sắc sỡ và thích những chiếc quần bò dài. Mẹ bắt cô phải mặc váy, uốn nắn cô từ bé để ra dáng con nhà có giáo dục.

Dừng chân trước địa bàn của mình, Phương Anh lộ ra bản chất thật, còn đồ và xấu xa. Cô mạnh tay giật mất con rô bốt từ tay Minh Hoàng khiến anh ko kịp phản ứng ngã nhào xuống đất. Sức đề kháng yếu, làn da mịn màng non nớt của anh ngã vào góc nhọn của những cục đá và bật máu.

Ôi mẹ ơi, đẩy nhẹ cái mà ngã chảy máu rồi! Phương Anh ngạc nhiên, cái tên này mặt mày cũng giống con gái đấy.

Nghịch con rô bốt mấy phút thì chán, cô vặn tay nó, ko ngờ bị gãy. Thấy con rô bốt bị hỏng, mặt Minh Hoàng như sắp khóc đến nơi. Đây là quà sinh nhật bố tặng anh, ông dặn đi dặn lại là phải biết giữ gìn cẩn thận.

"Hừ chả anh này, tưởng gì hoá ra cũng chán phèo" Phương Anh bỏ vào trong nhà trước.

Một lát sau cô nghe lỏm được cuộc đối thoại giữa mẹ anh và anh:

"Rô bốt bị sao thế con?" Phát hiện con rô bốt mất nguyên một tay, bà liền gặng hỏi.

"Dạ con bị ngã, con rô bốt bị văng ra"

"Thật là ko cẩn thận gì cả" Bà lắc đầu, chép miệng. Đúng là phí của giờì mà.

Chứng kiến cuộc nói chuyện Phương Anh cứ ngỡ sắp bị mẹ đánh vì tội làm hỏng rô bốt của khách. Vậy mà kết quả lại ngược lại cơ? Làm cô suýt vỡ tim nhưng mà cái tên đó sao ko nói sự thật ra nhỉ? Vì tò mò cô theo anh vào trong nhà.

"Tại sao anh ko nói sự thật cho mẹ anh biết là tôi làm hỏng?" Vẫn tịt xấu, cô giằng bỏ chiếc cốc trên tay Minh Hoàng mà anh chuẩn bị uống.

Đối với anh con rô bốt tuy đắt là hàng giới hạn nhưng với anh, anh thà đổi mười con rô bốt để được ở bên bà ngoại một ngày. Anh ko thích mấy đồ chơi điện tử mà anh chỉ thích được ra ngoài đồng bắt tôm, cua, cá về làm thí nghiệm môn sinh học. Mỗi tối nằm xuống chiếu nghe bà ngoại kể chuyện ngày xưa ngày xưa. Sáng sớm cùng bà đi cắt lúa, cắt rau đem ra ngoài chợ bán lấy tiền. Cái áo cộc màu trắng mà anh từng mặc đi mặc lại hồi học lớp một chính là số tiền ít ỏi bà ngoại dành dụm để mua quà cho anh. Niềm vui nho nhỏ của anh chỉ có vậy.

"Chẳng qua cũng chỉ là một con rô bốt, ko sao đâu"

Thế nào là ko sao đâu? Cô cảm thấy con người anh rất kì quặc, phải gọi là cứ như người ở trên sao hoả rơi xuống trái đất. Nếu để ý kĩ, chiếc áo anh mặc đã sờn da, chiếc giày anh đi đã đứt, chiếc quần anh mặc là quần dài nhưng nó đã ngắn đến đầu gối. Tất cả quần áo trên người anh đều được khâu lại bằng một sợi chỉ đen và cô chắc chắn là cùng một người may. Hơn nữa chẳng phải nhà anh rất giàu có?

Bỏ lại mọi thắc mắc sau lưng Phương Anh nảy ra ý định điên rồ. Đó là chạy vào rừng hái nấm, con Mimi nhà cô thuộc giống chó hiếm chỉ ăn nấm chứ ko chịu ăn thịt và cơm. Vì thế mỗi lần đến giờ ăn là bà giúo việc lại phải mất công vào rừng kiếm nấm đem về nấu cháo cho nó ăn.

"Này nếu mẹ có gọi tôi thì bảo tôi đi học nhé" Phương Anh cho anh một cái kẹo mút vị nho, do vị nho là vị cô ghét nhất nên mới cho anh, chứ bình thường cô ko bao giờ rảnh rỗi cho người ta kẹo đâu.

Anh nhận lấy cái kẹo, ngẩn người: "Em đi đâu?"

"CÁI NGƯỜI NÀY, ko phải chuyện của anh" Cô rất ghét phải nói lần hai, hơn nữa cũng sợ mẹ phát hiện ra nên ba chân bốn cẳng chạy đi luôn, ko hơi đâu mà ở đấy giải thích cho anh.

Hình bóng của cô ngày càng khuất sau hàng cây, anh lặng người. Một lát sau mới tỉnh hẳn

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 48

Buổi tối mẹ Phương Anh và mẹ Minh Hoàng sau ngày dài đi shopping mới nhớ đường trở về nhà. Tất cả đều có mặt ở bàn ăn để chuẩn bị bữa tối thì bỗng lòi ra một chỗ trống dành cho con nít. Lúc này mẹ cô mới nhận ra: "Phương Anh đâu rồi?" Bà đặt đĩa xuống, quay ra hỏi bà giúp việc thì nhận được cái lắc đầu.

Nhắc tới Phương Anh, Minh Hoàng ngộ ra trả lời: " Em ấy bảo là đi học ạ "

" Vậy sao? " Mẹ cô ko nói gì chắc vì tin lời anh.

Bữa tối kết thúc đã hơn tám giờ mà cô vẫn chưa trở về, mọi người nháo nhác hết lên. Mẹ cô gọi điện cho cô giáo thì biết hoá ra cô ko đến lớp. Lúc này Minh Hoàng mới kể hết sự thật, bố mẹ cô giận tím mặt nhưng ko trách anh. Người đáng trách chính là cô, con bé ham chơi ko biết đường mà về. Bố anh và bố cô cùng vài người xách đèn vào trong rừng tìm cô. Ở trong nhà người anh nóng như lửa đốt, anh tự trách bản thân mình đã ko khuyên can cô dẫn đến tình trạng như bây giờ.

Minh Hoàng mở cửa ngoài, quỳ gối xuống bức tượng Phật Tổ đặt trên giường thờ, anh chấp tay cầu nguyện: " Xin Người hãy đưa Phương Anh trở về nhà an toàn, con hứa sau này lớn lên con sẽ thành tâm chăm sóc và bảo vệ em ấy suốt đời này " Anh chẳng biết phải làm gì ngoài việc thỉnh cầu. Tất cả là lỗi tại anh, anh nguyện làm hết mọi chuyện, anh chỉ mong cô quay trở về an toàn mà thôi.

Lúc đó anh mười tuổi, còn cô bảy tuổi.

Có lẽ lời thỉnh cầu của anh đã được Phật Tổ nghe thấy, Người đã đưa Phương Anh trở về trong vòng tay ấm áp, yêu thương của bố mẹ cô. Bộ dáng lầm lém, đáng thương của cô khiến mọi người chẳng thể giận nổi nữa. Hậu quả buổi trốn học đi chơi là cô bị bong gân, nằm trên giường hai tháng trời.

Ngày nào anh cũng tới thăm cô, dạy cô học bài và cho cô ăn những trái cây thanh mát, ngọt dịu do chính tay bà ngoại vun trồng. Nhờ anh mà cô cũng từ bỏ được thói quen xấu là ăn quà vặt, ko còn ăn kẹo mút vị dâu nữa, nói ko với mấy gói cay là những que dài màu vàng, cam gì đó. Ăn xong cái đó thì nhau uống nước, thi nhau đi vệ sinh hay gói thịt hồ được bán quanh trường học, cô từ bỏ nốt. Dần dần thứ tình cảm đơn phương nhỏ bé ấy phát triển thành mối tình đầu đầy trong sáng và mộng mơ.

" Anh có thích em ko? " Bỗng nhiên một ngày cô hỏi anh về vấn đề riêng tư như thế.

Anh đỏ mặt, nhẹ nhàng gạt đầu.

" Vậy sau này mình đặt tên con là Hoàng Phương nha "

Chẳng biết cô đọc ở đâu một bài báo con gái tên Hoàng Phương thường rất xinh đẹp và đáng yêu. Vì thế lạt mềm buộc lạt chặt, cô tóm luôn anh làm chồng cô luôn.

Cuộc vui bao giờ cũng phải có ngày chia tay Minh Hoàng thi đỗ vào trường chuyên Nguyễn Huệ. Tức là anh sẽ phải ở trọ vì thế anh phải tạm biệt cô để chú tâm vào việc học hành và hầu hết thời gian đều phải dành cho môn sinh. Dù rất buồn nhưng nếu ko học, anh sẽ ko có tương lai và ko có tiền để nuôi cô.

Ngày chia tay Phương Anh tiễn anh tới tận nhà ga, ở đó cô bịn rịn ko muốn buông tay anh. Anh nước mắt ngấn dài, ôm chặt cô vào lòng: " Chờ anh nhé " Tàu hoả sắp lăn bánh, cô chấp nhận buông tay anh, lưu luyến nhìn theo anh từ khung cửa sổ dần khuất xa sau những ngọn núi mênh mông vô bến bờ.

Ngày qua ngày cô vẫn chờ anh, vậy mà thông tin về anh ngày một ít dần và cuối cùng là " biến mất ".

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 49

Vậy là kí ức của Minh Hoàng cuối cùng cũng đã phục hồi, đoạn kí ức tưởng như ko quan trọng thì hoá ra lại quan trọng đến bất ngờ. Vợ của em trai chính là mối tình đầu của mình, anh biết phải đối diện thế nào với Minh Đức đây?

Cửa phòng mở, một chàng trẻ bất ngờ xuất hiện, cậu ta bịt kín mặt bằng khẩu trang loại to. Cậu ta xách một hộp dụng cụ loại vừa, đặt xuống bàn. Hình như cậu ta chưa sẵn sàng thì phải, đôi tay run run khi bom kim tiêm từ cái hộp thủy tinh trong suốt.

Minh Hoàng mở mắt, hơi thở gấp gấp nhưng giọng nói thì chậm rãi: " Đó là cái gì vậy? "

" Anh đã tỉnh? " Cậu ta có vẻ bất ngờ, ngừng hành động của mình rồi lại nhìn lọ thuốc: " Là thuốc thực vật, tiêm cái này vào người, anh sẽ trở thành người thực vật mãi mãi ".

Long ko biết mình đang làm cái gì nữa? Cậu đang là bác sĩ thực tập tại một bệnh viện tỉnh nhỏ lẻ với chuyên môn nghiên cứu về người thực vật. Hơn nữa cậu chính là người yêu của Nam - em trai Phương Anh. Nói ra thì chuyện rất phức tạp.

Cậu và Nam quen nhau trong một lớp học thêm môn toán, ấn tượng của cậu về Nam là chàng trai có gương mặt điển trai nhưng tính tình nhút nhát, ko thể tán nổi gái. Vì thế cậu nhắm mắt làm ngơ giúo Nam bày cách tán đồ Seola - hoa khôi của toàn trường. Trong quá trình giúp đỡ, cậu đã nảy sinh tình cảm với Nam. Vậy mà Nam chỉ coi cậu là sư phụ của mình, cậu rất buồn và tuyệt vọng. Ngày nghe tin Nam mất, cậu lao vào ăn chơi sa đoạ rồi cuối

cùng cậu bị bố mẹ đuổi khỏi nhà. Bây giờ nhờ thầy giáo chủ nhiệm mà may mắn có cơ hội làm lại từ đầu.

" Tiêm cho tôi hai liều ngay và luôn " Minh Hoàng cắt đứt dòng hồi tưởng của Long bằng một lời đề nghị.

Cậu ngạc nhiên: " Anh bị điên sao? Một liều thôi cũng đủ để anh làm người thực vật cả đời rồi.

" Tôi ko quan tâm thế giới này có ra sao nếu như thiếu tôi, tôi muốn được nghỉ ngơi, muốn đến một nơi thật yên tĩnh để sống. Và quan trọng hơn.....tôi.....nhớ.....bà ngoại " Hai tiếng bà ngoại được xuất phát từ tận đáy lòng khiến anh ko khỏi bồi hồi, xúc động. Từ ngày bà mất, anh luôn bắt ép bản thân phải làm việc thật nghiêm túc, bà nội ở thiên đường mới có thể an tâm về anh "

" Được, tôi sẽ chu toàn cho anh " Cậu đồng ý giúp Phương Anh tất cả đều vì Nam, cậu biết rõ kẻ nào đã giết Nam nhưng cậu lại chẳng thể làm gì ngoài việc oán trách bọn họ. Vì thế cậu mới gạt đầu trước lời đề nghị của Phương Anh.

Long trở về với trạng thái nghiêm túc khi làm việc, tiêm cho Minh Hoàng hai liều thuốc. Xong việc cậu kiểm tra cẩn thận một lần nữa mới an tâm ra ngoài.

Hai liều thuốc thừa tác dụng đưa Minh Hoàng ngược dòng thời gian, quay về quá khứ. Nơi anh được bà ngoại dắt tay về quê sinh sống, là nơi chứa đựng biết bao nhiêu kỉ niệm quý báu mà chất chứa những kỉ niệm vô giá. Cánh đồng lúa vàng ươm dần dần hiện ra trước mắt, đàn trâu gặm cỏ non bên vệ đường, các bác nông dân chăm chỉ gặt lúa.

" Bà ơi sau này lớn lên con sẽ giúp bà gặt thật nhiều lúa " Đôi mắt anh đầy háo hức nhìn họ làm việc, chắc chắn trong cái đầu non nớt của anh đều hướng về quê hương yên bình, tĩnh lặng kia.

" Cái thằng bé này chỉ cần con lớn lên có công ăn việc làm là bà vui lòng rồi " Bà mỉm cười âu yếm anh.

Bà ơi, con về rồi đây, con đang đứng trước cánh cổng quen thuộc của chúng ta. Nhưng bà ơi bà đâu rồi, con ko thấy bóng dáng quen thuộc của bà mỗi sáng sớm thường ra vườn chăm bón cây quả, rau xanh. Nhờ sức của bà mà cả khu vườn trở nên xanh, tươi tốt nhất xóm làng. Bà ơi, bà đâu rồi? Bây giờ con đã có công ăn việc làm ổn định. Nhưng con lại chẳng thấy bóng dáng bà nữa.....

Cứ như vậy Minh Hoàng mất dần ý thức, não bộ ko còn hoạt động mà ngừng hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 50

Tình yêu là gì? Có ăn được ko? Nếu tình yêu là một cái kẹo mút vị dâu, Phương Anh sẽ cắn và nhai ngon lành. Nhưng nếu là cái kẹo mút vị nho, cô sẽ nhè ra và cho người khác. Và tình yêu cũng vậy, trong tình yêu khái niệm người sai, người đúng thường rất mong manh. Một khi đã tan vỡ rất khó hàn gắn.

Mộc Trà đứng bên cạnh phát hiện Phương Anh ko chú ý tới lời mình nói liền bật phát Haki: " MÀY CÓ NGHE TAO NÓI KO ĐẤY? " Tiếng hét của cô rất đặc biệt, vì nếu ở gần có khả năng bị điếc ngay lập tức.

Phương Anh bừng tỉnh, bịt chặt hai tai trước sự công phá khủng khiếp từ cái miệng nhỏ xinh kia.

" Tao xin lỗi nhưng tao vừa nhớ có một chuyện tao quên chưa làm. Hẹn mày hôm khác nhé "

Ko đợi Mộc Trà lên tiếng, bóng dáng của cô đã biến mất giữa đoàn người đông nghịt, chen chúc, xô đẩy nhau đi xem Seventeen biểu diễn. Mặc dù được tận mắt chứng kiến idol bằng xương bằng thịt trên sân khấu là niềm ao ước bấy lâu nay của cô. Vậy mà trong vài phút con tim mạch bảo, cô đã từ bỏ để chạy về nhà.

Trên đường đi Phương Anh chạy vật vờ như vận động viên, lúc này xung quanh cô bỗng hiện lên hình ảnh về một cậu bé và một cô bé hình như rất thân thiết. Giọng nói non nớt, ngập ngừng của cô bé vang lên: " Sau này em sẽ đặt tên con là Hoàng Phương " Trái tim cô bắt đầu rỉ máu, từng mảnh kí ức nhỏ tràn về như nước lũ cuốn trôi con tim giá lạnh bấy lâu nay. Cô đau đớn quệt nước mắt, dồn toàn bộ sức lực để chạy về ngôi nhà, là ngôi nhà mà " anh " đang ở đó.

Những bước chân chậm lại.....người con trai trước mặt đứng đối diện với cô, tiếng nói ồm ồm do bị vỡ giọng vang lên: " Chờ anh nhé ". Dứt lời hình bóng của anh liền bị làn gió xấu xa cuốn đi mất. Cô vói tay chơi với theo: " Đừng mà, đừng bỏ rơi em, em sai rồi ".

Cô biết mình sai rồi, sai một cách ko thể nào cứu vãn được. Cô đã bị trả thù làm cho mờ mắt, cô chưa bao giờ quan tâm tới cảm xúc hay suy nghĩ của anh, ngày đêm tìm cách làm tổn thương anh. Cô cố tình nói dối Long là chính anh mới là người giết Nam để cậu ta đồng ý giúp đỡ. Tất cả những chuyện cô làm đều xuất phát từ con giận dữ do Trần Minh Đức gây nên, vậy mà cô đã lôi anh vào chịu trận, tra tấn anh thể xác lẫn tinh thần.

Bàn chân cửa máu do cô bỏ giày cao gót ra để chạy chân trần. Lần đầu tự làm tổn thương bản thân, khá là đau nhưng vẫn ko đau bằng việc nhận ra " anh " đã rơi vào trạng thái thực vật. Cô gục xuống người anh, bật khóc nức nở vì hối hận: " Em.....vẫn.....đang chờ.....anh vì vậy.....hãy tỉnh.....lại.....đi mà anh " Đáp lại là bầu ko khí tĩnh lặng đến lạ người, ngoài kia tiếng gió thổi lồng lộn báo hiệu một cơn bão giông tố sắp đi ngang qua.

" Tỉnh lại đi mà anh, em sợ bị bỏ rơi lắm " Phương Anh ngẩng đầu lên, nhớ tới lời bài hát ngày xưa anh dạy cho cô, ko chán chừ, cô cất tiếng hát trong trẻo: " Dậy mà đi, dậy mà đi - Ai chiến thắng ko hề chiến bại - Ai nên khôn ko nên một lần - Dậy mà đi, dậy mà đi - Hỡi đồng bào ơi....." Lời bài hát thật hào hùng và mạnh mẽ. Hồi ấy cô phải biểu diễn văn nghệ trước toàn trường mà cô lại chẳng thuộc lời. Vì thế anh dạy cho cô được hai buổi thì ok. Hôm biểu diễn, đang hát rất mượt bị quên lời, cô đứng như trời trồng thiếu chút nữa khóc nếu anh ko chạy ra: " Dậy mà đi, dậy mà đi - Ai nên khôn.....". Nhờ vậy mà buổi biểu diễn thành công mỹ mãn và cô cũng phát hiện hoá ra anh sở hữu một giọng hát rất ngọt và hay.

Kết thúc bài hát anh vẫn nằm im bất động như một con rô bốt.....

" Em thua rồi, em thua rồi "

Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 51

Cái tên " Minh Hoàng " là do bà ngoại đặt cho anh có nghĩa là Minh Hà - tên của bà và Hoàng Nhật - tên của ông ngoại ghép vào, thật ý nghĩa phải ko? Anh đứng trước dòng sông hồi nhỏ thường xuyên ra đây tập bơi. Nhờ nó mà anh trở thành vận động viên bơi lội chuyên nghiệp.

" Sao cháu lại ở đây? "

Giọng nói dù đánh chết anh vẫn nhận ra khiến anh ngỡ ngàng quay đầu lại. Anh như ko tin vào mắt mình, bà ngoại là bà ngoại, bà đang cười hiền hậu nhìn về phía anh.

" Bà ơi cháu nhớ bà nhiều lắm " Anh nghĩ chắc chắn bà sẽ ôm chặt lấy anh, dĩ nhiên là vậy rồi.

Khi anh chuẩn bị ôm lấy bà thì: " Bốp ", má phải anh đau rát. Chuyện gì vừa xảy ra thế này? Anh ngăn người, dừng hành động lại quan sát xem mình có nhận nhầm người ko?

" Ta hỏi cháu sao lại ở đây? Ko phải cháu hứa sẽ sống đầu bạc giang long cùng vợ con? " Áy gu cái thằng bé này làm bà nó thất vọng quá đi mất.

Biết mình ko nhận nhầm người, anh mới an tâm dỗ dành bà: " Cháu thực sự xin lỗi, có vài chuyện đã xảy ra nhưng bây giờ đã ko sao rồi. Kể từ giờ cháu sẽ ở bên bà, chăm sóc cho bà "

Nghe xong bà liền nghiêm mặt: " Ta ko cần, cháu trở về với Phương Anh đi. Con bé đang đợi cháu đấy "

" Bà ơi.....cháu....." Anh định giải thích cho bà hiểu thì bỗng nhiên một giọng hát quen thuộc cùng với lời bài hát đầy thương nhớ " Dậy mà đi, dậy mà đi " vang lên. Lòng anh xao xuyến, băng khuông hát theo: " Dậy mà đi, dậy mà đi - Hỡi đồng bào ơi....." Tiếng hát khuất dần theo từng rặng tre, anh vô thức đi theo.

Đằng sau bà vẫy khăn lụa trắng tung tăng theo gió: " Đi mạnh khoẻ nha cháu, nhớ chăm sóc Phương Anh cẩn thận, đừng làm con bé buồn, ko bà mắng "

Đi theo tiếng hát anh dừng chân trước một cánh cổng phía trước tràn ngập ánh sáng, anh nhẹ nhàng bước vào.....bỏ lại mọi đau khổ, tổn thương phía sau, chuẩn bị bắt đầu lại từ đầu.

Đã hai tháng rồi Phương Anh vẫn tận tình chăm sóc cho Minh Hoàng, luôn mong một ngày nào đó anh sẽ tỉnh lại. Về Minh Đức, cô chọn cách ko tha thứ cho anh ta vì lỗi lầm anh ta gây nên quá sức chịu đựng.

" Bao giờ anh mới chịu tỉnh lại đây? Em muốn đặt tên con lắm rồi "

Ngày nào cô cũng nói với anh như thế, lặp đi lặp lại mà ko biết chán. Trên giường anh đang say giấc nồng, ngủ ngon lành, hơi thở đều đều, ko gấp ko chậm. Có lẽ anh đang mơ một giấc mơ rất đẹp.

" Anh đang mơ gì vậy, kể cho em nghe được ko? "

Phương Anh đứng dậy, xuống dưới bếp nấu cháo thịt. Con mèo nhỏ khế cựa quậy vào tay Minh Hoàng, những ngón tay thon dài theo đó mà cử động từ từ. Anh trở về rồi đây, trong mơ bà ngoại đã uy hiếp anh nhất định phải trở về thực hiện lời hứa mà anh từng hứa với Phật Tổ. Cảm ơn bà, cháu sẽ ko làm bà thất vọng đâu.

End.



Bạn đang đọc truyện *Người Chồng Mạo Danh* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.